

การพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาครู

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF DIFFERENTIATED CLASSROOM MANAGEMENT STRATEGY FOR
PRE SERVICE TEACHERS

Mr. Cheowate Charoenporn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research Methodology
Department of Educational Research and Psychology
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2016
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความ
แตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาครู

โดย

นายเชี่ยวเวทย์ เจริญพร

สาขาวิชา

วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกตุ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกตุ)

..... กรรมการ

(ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ)

เชี่ยวชาญ เจริญพร : การพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาครู (DEVELOPMENT OF DIFFERENTIATED CLASSROOM MANAGEMENT STRATEGY FOR PRE SERVICE TEACHERS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. วรณี แกมเกต, 147 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม คือ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในปีการศึกษา 2559 จำนวน 565 คน และอาจารย์นิเทศสถานศึกษาจำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ (1) แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่นิสิตนักศึกษาปฏิบัติจริงและควรปฏิบัติแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน มีค่าความเที่ยงของระดับการปฏิบัติจริงและระดับที่ควรปฏิบัติ เท่ากับ 0.91 และ 0.77 ตามลำดับ ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความเหมาะสม มีค่าความเที่ยงของระดับการปฏิบัติจริงและระดับที่ควรปฏิบัติ เท่ากับ 0.76 และ 0.58 ตามลำดับ ด้านการวัดการประเมินผล มีค่าความเที่ยงของระดับการปฏิบัติจริงและระดับที่ควรปฏิบัติ เท่ากับ 0.75 และ 0.73 ตามลำดับ (2) แบบบันทึกการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (3) แบบจัดเรียงความคิดเห็นและแบบสอบถามประกอบ (4) บัตรรายการแบบคิว (Q cards) และ (5) แบบประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติจริงและระดับที่ควรปฏิบัติ โดยการรายงานค่า Priority Needs Index แบบปรับปรุง วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์ออกเป็นกลุ่ม โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการแสดงเหตุผลการจัดเรียงอันดับข้อความด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และประเมินกลยุทธ์ที่นำเสนอด้วยการรายงานค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย 4.28 คะแนน จากคะแนนเต็ม 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47.56 ซึ่งด้านที่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ย 1.69 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.33 รองลงมาคือ ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ย 1.04 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และด้านที่มีความรู้ ความเข้าใจน้อยที่สุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผลนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.75 ซึ่งเป็นด้านเดียวที่มีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50.00 โดยประเด็นที่ขาดความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด คือ การเลือกเครื่องมือที่ใช้ประเมินผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีผู้ที่ตอบประเด็นนี้ถูกเพียงร้อยละ 29.47

2. กลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มี 7 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนในด้านต่างๆ 2) การมีตัวอย่างที่ดี 3) การสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง 4) ความยืดหยุ่นในชั้นเรียน 5) เพื่อนช่วยเพื่อน 6) การจัดกลุ่มในชั้นเรียน และ 7) การจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ภาควิชา วิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา ปลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2559

5883329327 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORDS: DIFFERENTIATED CLASSROOM MANAGEMENT / PRE SERVICE TEACHERS

CHEOWATE CHAROENPORN: DEVELOPMENT OF DIFFERENTIATED CLASSROOM MANAGEMENT STRATEGY FOR PRE SERVICE TEACHERS. ADVISOR: ASSOC. PROF. WANNEE KAEMKATE, Ph.D., 147 pp.

This research aims to 1) Survey the knowledge understanding and classroom management styles of pre service teachers and 2) Develop the strategies of differentiated classroom management for pre service teachers. Two samples are 565 pre service teachers and 16 supervisors. The instruments are (1) A survey questionnaire about the knowledge understanding and classroom management style of pre service teachers. This instrument separate in 3 parts first, respectful tasks have actual reliability equal to 0.91 and target reliability equal to 0.77. Second, flexible grouping have 1actual reliability equal to 0.76 and target reliability equal to 0.58. Third, ongoing assessment have actual reliability equal to 0.75 and target reliability equal to 0.73. (2) An interview form about opinions of strategies of differentiated classroom management for pre service teachers (3) Statement-ranking forms and records of statement-ranking (4) Q cards and (5) Evaluate form for differentiated classroom management strategy for pre service teachers. In order to analyze what the pre service teachers do in class and what they should do. By using priority needs index report, content analysis, categorized by principal component analysis (PCA) and varimax rotation. In addition, qualitative data were analyzed by content analysis and pre – evaluation of strategies.

1. The result show that the mean of knowledge and understanding of pre service teachers was 4.28 of total 9 (47.56%).The mean of respectful tasks was 1.69 of total 3 (56.33%).The mean of flexible grouping was 1.04 of total 2 (52.00%) and The lowest mean of knowledge and understanding in measure and evaluation of students was 1.55 of total 4 (38.75%). Only knowledge and understanding in measure and evaluation of students was under 50.00%. Especially in term of measure and evaluation of students by pre service teachers is selection instruments for differentiated classroom management. There are only 29.47% who answered this question.

2. All 7 strategies in differentiated classroom management for pre service teachers include 1) To study the background knowledge of each students 2) To be good example for students 3) Creating the condition and having the reinforcement 4) Managing classroom in a flexible way 5) Peer-Assisted Learning 6) Grouping students in the classroom and 7) Dealing with the inappropriate behavior.

Department: Educational Research and
Psychology

Student's Signature
Advisor's Signature

Field of Study: Educational Research Methodology

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยความเอาใจใส่และความเมตตาเป็นอย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร. วรณีย์ แกมเกตุ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ให้ความเอาใจใส่ เมตตาตามมอบความรู้ ให้คำปรึกษา รวมไปถึงแนะนำแนวทาง และสิ่งต่างๆ ที่ตั้งถามแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์สุวิมล ว่องวาณิช ผู้ชี้แนะแนวทางในการทำงานวิจัยในรูปแบบใหม่ๆ รวมถึงการเป็นต้นแบบของนักวิจัยที่ดีให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ชยุตม์ ภิรมณ์สมบัติ ผู้คอยให้คำปรึกษา ห่วงใย ช่วยเหลือและเมตตาผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจ้อย ประธานกรรมการสอบ และอาจารย์ ดร. กนิษฐ ศรีเคลือบ กรรมการสอบที่กรุณาให้ข้อสังเกต คำชี้แนะเพื่อพัฒนาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ได้ร่วมสละเวลา และให้ข้อมูลที่มีค่าเพื่อช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พวงไพบูลย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์พร อสัมภินพงศ์ และอาจารย์ปญทิตา กัลดทอง อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม สำหรับความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง ตลอดจนกำลังใจและความเมตตาที่มีต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจ และคำแนะนำต่างๆ ที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น พี่ๆ น้องๆ และเจ้าหน้าที่สาขาวิจัยการศึกษา ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่ดี คอยให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และเป็นกำลังใจซึ่งกันและกันเสมอมา

ขอขอบคุณนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2559 ทุกคนที่มอบรอยยิ้ม ความสุข และเป็นกำลังใจที่สำคัญต่อผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่ได้มอบชีวิต ความรัก และเป็นแรงผลักดัน ให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วง ซึ่งไม่อาจหาสิ่งใดตอบแทนพระคุณอันยิ่งใหญ่นี้ได้เลย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน.....	7
ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล	16
ตอนที่ 3 มโนทัศน์เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	20
ตอนที่ 4 มโนทัศน์และแนวทางการพัฒนากลยุทธ์	38
ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	42
ตอนที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ระยะที่ 1 การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู.....	47

ประชากรและตัวอย่างวิจัย	47
เครื่องมือวิจัย	49
ขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
ระยะที่ 2 นำเสนอกกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	58
ระยะที่ 2.1 พัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	58
ผู้ให้ข้อมูล	58
เครื่องมือวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
ระยะที่ 2.2 การจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	60
เครื่องมือวิจัย	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
ระยะที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	66
ตัวอย่างวิจัย	66
เครื่องมือวิจัย	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของตัวอย่างวิจัย	68

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจความรู้ ความเข้าใจ และสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู	70
ตอนที่ 3 ผลการพัฒนากลยุทธ์กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	106
สรุปผลการวิจัย	107
อภิปรายผลการวิจัย	110
ข้อเสนอแนะ	113
ข้อเสนอแนะในการนำการวิจัยไปใช้	113
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	113
รายการอ้างอิง	115
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	147

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1	วัตถุประสงค์ในการจัดการชั้นเรียน	13
ตารางที่ 2.2	จุดสำคัญของทฤษฎีพัฒนาการ.....	19
ตารางที่ 2.3	องค์ประกอบความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน.....	21
ตารางที่ 2.4	ลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน	23
ตารางที่ 2.5	บทบาทของผู้สอนในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	31
ตารางที่ 2.6	สังเคราะห์บทบาทของผู้สอนในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	33
ตารางที่ 3.1	ตัวอย่างของแบบสอบถามแบบการตอบสนองคู่	50
ตารางที่ 3.2	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบใน แบบสอบวัดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	52
ตารางที่ 3.3	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา อำนาจจำแนกรายข้อ และความเที่ยงของ แบบวัดความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	56
ตารางที่ 3.4	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้จัดเรียงโดยการหาค่าดัชนี IOC	63
ตารางที่ 4.1	สถานภาพทั่วไปของนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูจำแนกตามสถาบัน	69
ตารางที่ 4.2	ผลการสำรวจความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	71
ตารางที่ 4.3	ร้อยละของผู้ที่ตอบถูกเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่าง บุคคล.....	72
ตารางที่ 4.4	สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความ แตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดการเรียนการสอน..	73
ตารางที่ 4.5	สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความ แตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดกลุ่มนักเรียน.....	75

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผล	76
ตารางที่ 4.7 แนวทางวิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	82
ตารางที่ 4.8 ร้อยละของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างที่สุด และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วยอย่างที่สุด กับข้อความกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	85
ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ของข้อมูลจากอาจารย์นิเทศสถานศึกษา	87
ตารางที่ 4.10 ค่าการร่วมและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 16 คน.....	88
ตารางที่ 4.11 การสกัดองค์ประกอบด้วยการหมุนแกนองค์ประกอบโดยใช้วิธีการหมุนแกนแบบ varimax.....	89
ตารางที่ 4.12 ลักษณะอาจารย์นิเทศสถานศึกษาจำแนกตามกลุ่มความคิดเห็น	90
ตารางที่ 4.13 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความ 1 คิดเห็นตรงกันข้ามมากที่สุด	91
ตารางที่ 4.14 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความ 2 คิดเห็นตรงกันข้ามมากที่สุด	96
ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศแต่ละกลุ่ม.....	100
ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์เพื่อประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	104

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ของการจัดชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน	10
ภาพที่ 2.2 มาตรฐานและสมรรถนะการจัดการชั้นเรียน.....	16
ภาพที่ 2.3 วิธีการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles)(David Kolb, 2012)	23
ภาพที่ 2.4 วิธีการวิเคราะห์ผู้เรียน	24
ภาพที่ 2.5 องค์ประกอบของระบบที่สมบูรณ์.....	34
ภาพที่ 2.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของไชน์พิชและ คณะ.....	36
ภาพที่ 2.7 แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล)Tomlinson, 2014).....	37
ภาพที่ 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	44
ภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	46
ภาพที่ 3.2 การประเมินความต้องการจำเป็น สุวิมล ว่องวานิช, 2558)	47

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีผลมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นจากตัวบุคคล สภาพแวดล้อม เนื้อหา หรือหลักสูตร แต่ส่วนสำคัญที่สุดของการจัดการเรียนการสอนคือ กระบวนการสอน ที่ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีความยืดหยุ่นในการจัดการ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรมีกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงการสอนอยู่ตลอดเวลา (Tulbure, 2011) ผู้สอนต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการห้องเรียนซึ่งมีความสัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นความสัมพันธ์แบบ synergistic หมายถึง การรวมพลังให้เกิดผลลัพธ์มากขึ้น แสดงว่า การจัดการชั้นเรียนที่ประสบความสำเร็จ มีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (สุนิสา สิงห์โต, 2554)

ในการขับเคลื่อนชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้สอนมีความจำเป็นต้องทราบว่าผู้เรียนของตนนั้นกำลังเรียนอะไร ด้วยวิธีใด ตลอดจนวิธีแสดงออกถึงความเข้าใจของพวกเขาเป็นอย่างไร รวมไปถึงการศึกษาประวัติทางการเรียนของผู้เรียนในอดีตด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สอนทราบถึงระดับความพร้อม ระดับความสนใจ และสภาวะการเรียนของผู้เรียน อันนำไปสู่การเลือกวิธีการสอนและการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน (Tomlinson, 2004; Landrum & McDuffie, 2010)

ระหว่างการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนย่อมพบเจอผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญา วิธีการเรียน ลักษณะส่วนบุคคล หรือฐานะที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของผู้เรียนเหล่านี้มีหลายมิติ เช่น ความแตกต่างทางความสามารถในการเรียนรู้ ความแตกต่างของบุคลิกภาพ ความแตกต่างของความสนใจในการเรียน เป็นต้น ความแตกต่างเหล่านี้คือสิ่งที่จะนำพาผู้สอนให้เลือกใช้กลยุทธ์ วิธีการสอนและการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมมาใช้ในชั้นเรียนของตนเอง (Landrum & McDuffie, 2010; Akdemir & Koszalka, 2008; Arthurs, 2007; Kolb & Kolb, 2005; Nicholls, 2002; Beck, 2001 ; Ayersman & Von Minden, 1995) การที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนได้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย จะช่วยส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น (Arthurs, 2007; Beck, 2001; Ford & Chen, 2001)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีรูปแบบและวิธีในการเรียนรู้ที่หลากหลายแตกต่างกัน หากผู้สอนในแต่ละรายวิชาถ่ายทอดเนื้อหาที่เรียนออกมาได้ตรงกับรูปแบบและวิธีการเรียนของผู้เรียนย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ มีความสุข และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้นๆ ซึ่ง

การเลือกรูปแบบวิธีการสอนควรเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันปรึกษาหารือ การตัดสินใจ และการปฏิบัติงานร่วมกัน (Tulbure, 2011; Roger, 2009; Felder & Brent, 2005; Nichol, 2002; Beck, 2001)

การที่ชั้นเรียนจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นนั้น นอกจากความสามารถด้านการสอนของผู้สอนแล้ว ยังต้องพึ่งพาความสามารถในการจัดการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขภายใต้เงื่อนไขของความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ผู้สอนต้องศึกษาความสามารถของผู้เรียน ประวัติทางการเรียน รูปแบบการเรียน เพื่อเลือกกลยุทธ์ในการสอนและการจัดการชั้นเรียนที่ตอบสนองความต้องการที่แตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม (เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ, 2554; Levy, 2010; Tobin & McInnes, 2008; Subban, 2006; Van Garderen & Whittaker, 2006) เช่น การสร้างสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนของนักเรียน การจัดมุมความรู้ในชั้นเรียน การจัดกลุ่มการเรียนหรือกลุ่มการฝึกปฏิบัติงาน การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน การดูแลภายในห้องเรียน การจัดสื่อการสอน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าห้องสอน เป็นต้น

นอกจากนี้ ความสำเร็จของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยังมาจากปัจจัยอย่างอื่นที่ผู้สอนต้องมี เช่น การสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ นักเรียน การสร้างทัศนคติที่ดีต่อรายวิชา เป็นต้น ผู้สอนต้องหาตัวช่วยหรือวิธีการกระตุ้นการตอบสนองที่เหมาะสมต่อความหลากหลายของผู้เรียน อาจเป็นทั้งในด้านวัฒนธรรมและภาษาที่ต่างกันไป โดยในการนี้ผู้สอนอาจนำวิธีการและนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาใช้ ประกอบการเรียนการสอนและการจัดการชั้นเรียน (เบญญพร มหาพิรุณ, 2541; Algozzine, 2007; Santamaria, 2009) ตามมาตรฐานความรู้ด้านการบริหารจัดการห้องเรียน ที่กำหนดไว้ว่า ครูผู้สอนจะต้องมีสมรรถนะทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ การมีภาวะผู้นำ การจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การประสานประโยชน์ และการใช้นวัตกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นประเด็นที่นักการศึกษาสนใจต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปี โดยห้องเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จะเน้นพัฒนาการและความสามารถในการไปถึงความสำเร็จสูงสุดของนักเรียนเป็นรายบุคคลไม่ใช่มองภาพรวมเป็นหลัก ในชั้นเรียนแต่ละชั้นเรียนมักมีนักเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถและทักษะที่ต่างกันอย่างออกมา ซึ่งผู้สอนต้องทำหน้าที่ในการพัฒนาความสามารถและทักษะเหล่านั้นให้เพิ่มขึ้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกคน (Sally, 2008) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลจำเป็นต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลาย บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี (2556) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ ดังนี้ 1) กลยุทธ์วิธีการสอน 2) รูปแบบและโครงสร้าง 3) วิธีการการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความแตกต่าง 4) การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนที่มี

ประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เกิดจากความสนใจและความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคนได้

Tomlinson (2014) ได้นำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันไว้ 17 ประการ ได้แก่ 1) การสั่งการในชั้นเรียน 2) การค้นหาความแตกต่างระหว่างบุคคล 3) การควบคุมเวลา 4) การกำหนดกิจกรรมอิสระ 5) การใช้คำสั่งด้วยความระมัดระวัง 6) การใช้หลักบ้านเป็นฐาน 7) การให้ความช่วยเหลือผู้เรียน 8) การจำกัดการรบกวน 9) การให้ความสำคัญของชิ้นงาน 10) การวางแผนสำหรับผู้ที่ทำงานเสร็จเร็ว 11) การฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน 12) การจัดกลุ่มและตำแหน่งที่นั่งของผู้เรียนที่เหมาะสม 13) แผนการที่เหมาะสมในการตรวจสอบชิ้นงาน 14) การปรับเปลี่ยนตำแหน่งที่นั่ง 15) การลดการเคลื่อนไหวที่หลงทาง 16) วิธีการหยุดพฤติกรรมผู้เรียน 17) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการชั้นเรียน

คุรุสภา (2556) ได้กำหนดให้ผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครูได้นั้น ต้องผ่านการฝึกปฏิบัติการฝึกสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้ 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งแต่ละสถาบันที่สอนในหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จะจัดให้นิสิตนักศึกษาในสถาบันของตนเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามหลักสูตร โดยมีจรรยาบรรณต่อผู้เรียนดังนี้ ผู้สอนต้องตั้งใจ เสียสละ และอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้ และเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็น ยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร

จากประสบการณ์เดิมของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการจากนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน พบว่า ปัญหาหลักๆ ที่มักพบคือ ปัญหาในการควบคุมชั้นเรียน การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน รวมไปถึงนักเรียนกับครู การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่มีความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ข้อกำหนดเกี่ยวกับวิชาชีพครูของคุรุสภาที่เน้นให้นิสิตนักศึกษาครูต้องสามารถจัดการเรียนรู้และจัดการชั้นเรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาครู โดยศึกษาแนวทางการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาในสภาพปัจจุบัน เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล อันเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การศึกษาเชิงการนำเสนอกลยุทธ์สามารถทำได้หลายรูปแบบ แต่ในการศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยสนใจการนำเสนอกลยุทธ์ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงขั้นบันได (laddering interview) เพราะเป็นเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้คำตอบหรือความคิดเห็นที่มีเหตุผล โดยเป็นการถามคำถามทีละขั้นเชื่อมโยงกันจนได้คำตอบที่ชัดเจน นอกจากนี้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงขั้นบันไดแล้ว ผู้วิจัยเลือกได้ใช้วิธีวิทยาการคิว (Q methodology) มาใช้ในการจัดลำดับความคิดเห็นหรือกลยุทธ์ที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอมา ด้วยวิธีวิทยาการคิว เป็นวิธีวิทยาที่ใช้ในการสำรวจมุมมอง และความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งมั่งวัด (ชัยวิชิต เขียรชนะ และ ศจีมาจ ณ วิเชียร, 2555) และยังเป็นวิธีวิทยาในการใช้วัดกลุ่มตามความคิดเห็น (Mckeown & Thomas, 1988) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการวิเคราะห์ที่สะท้อนการรับรู้ตามมุมมองได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเป็นเทคนิควิธีที่ผสมผสานทั้งหลักการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นอกจากนี้ มีความเหมาะสมกับประเด็น การวิจัยด้านการสำรวจตรวจสอบโครงสร้างและรูปแบบของสภาวะจิตที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลของตัวแปรทางการศึกษาและทางพฤติกรรมศาสตร์

ด้วยความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถสำเร็จการศึกษาเพื่อประกอบวิชาชีพครูในอนาคตได้อย่างเต็มศักยภาพ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจึงมีความสำคัญในการฝึกให้นิสิตนักศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนและฝึกการจัดการชั้นเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาครูเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามวิจัย

1. นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ ความเข้าใจ และมีลักษณะการจัดการในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นอย่างไร
2. กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนำไปปฏิบัติใช้ โดยมุ่งเน้นพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน ยึดตามหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของ Tomlinson (2014)

เนื่องจากนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคือบุคคลที่จะต้องประกอบวิชาชีพครูในอนาคต ดังนั้นการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนภายใต้ความสามารถและทักษะที่แตกต่างกันจึงมีความจำเป็นสำหรับบุคคลกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นช่วงเวลาที่นิสิตนักศึกษาจะได้ฝึกใช้ความรู้ความสามารถที่ได้เรียนมาตลอดเวลาตามหลักสูตรสู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน ผู้วิจัยเลือกศึกษากับตัวอย่างวิจัยที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 5 เพราะเป็นช่วงเวลาที่นิสิตของคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามโรงเรียนต่างๆ โดยเลือกศึกษาตัวอย่างวิจัยที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร และพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนและนิเทศ ดูแล กำกับ ติดตามนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง แนวทาง หลักการ วิธีการ หรือกระบวนการของผู้สอนในการจัดระบบ ระเบียบ การรักษาระเบียบวินัย การควบคุม การสร้าง และดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน รวมไปถึงการคงสภาพชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายทางการศึกษาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนในด้านความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง วิธีการ แนวทาง หรือเทคนิคที่นิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูควรใช้ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล อันเป็นวิธีการ แนวทาง หรือเทคนิคที่สามารถใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน เพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนได้อย่างมีความสุข

ความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง ความพร้อมในการเรียน ความสนใจในการเรียน และรูปแบบวิธีการเรียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ด้านวิชาการ

1. ได้ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการชั้นเรียนอันเป็นผลมาจากหลักสูตรของแต่ละสถาบัน และประสิทธิภาพที่จะสามารถพัฒนานักเรียนอย่างเต็มศักยภาพโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. เป็นสารสนเทศสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการเตรียมการวางแผนออกแบบการจัดการในชั้นเรียน การวางแผนการสอน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถและทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะและความสามารถของตนเอง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ผู้สอนสามารถสร้างคุณค่าในตนเองให้แก่ผู้เรียนผ่านการจัดการในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการเลือกวิธีการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนของตน

ประโยชน์เชิงนโยบาย

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ได้จะช่วยให้สถาบันสามารถวางแผนจัดการหลักสูตรที่เหมาะสม เอื้อให้นิสิตนักศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้และจัดการชั้นเรียนให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนที่ตนนั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2. สารสนเทศที่ได้สามารถนำไปเป็นฐานในการเตรียมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสถานศึกษาที่ให้บริการรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเข้าไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเตรียมการชั้นเรียนและแนะนำนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการจัดการชั้นเรียนและจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยค้นคว้า ทบทวน และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคล การพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษา มาวิเคราะห์ซึ่งมีเนื้อหาตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน

ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล

ตอนที่ 3 มโนทัศน์เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ตอนที่ 4 มโนทัศน์และแนวทางการพัฒนาหลักสูตร

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ตอนที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียน ได้รับการบรรจุให้เป็นสมรรถนะหนึ่งของครูในการบริหารจัดการห้องเรียนจากทั้งหมด 5 สมรรถนะ (พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2546) การจัดการชั้นเรียน หรือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เป็นกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ เพราะการสร้างให้ผู้เรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดี เป็นหน้าที่สำคัญอีกหน้าที่หนึ่งของผู้สอนหรือครูที่จะบริหารจัดการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบทั้งหมด 6 ด้าน (สุพรรณ ตั้งสมรพงษ์, 2542 ; จารุวรรณ เพียรบุญ, 2554) ได้แก่ สถานที่ ห้องเรียน บุคลากร นักเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ

1.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียน

โดยทั่วไป การจัดการในชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพของห้องเรียน โดยส่วนใหญ่เป็นความหมายในเชิงการจัดตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียน แต่หากพิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้ว การจัดการชั้นเรียนที่สมบูรณ์นั้น มิใช่เพียงการจัดการด้านกายภาพเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการที่ผู้สอนจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ อีกด้วย เช่น การจัดการความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น หรืออีกนัยหนึ่ง การจัดการชั้นเรียนเปรียบเสมือนเป็นพฤติกรรมการสอนที่ผู้สอนสร้างและรักษาสภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลขึ้นในชั้นเรียน เป็นชุมชนแห่งการ

เรียนรู้ การจัดการชั้นเรียนที่มีคุณภาพต้องเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและคงสภาพ เช่นนี้ไปเรื่อยๆ โดยมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้การให้ผลย้อนกลับและการจัดการเกี่ยวกับการทำงานของผู้เรียน ความพยายามของผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การที่ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเชิงรุก (proactive) มีความรับผิดชอบ (responsive) และเป็นผู้สนับสนุน (supportive) Moore (2001) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการชั้นเรียนว่าเป็นกระบวนการของการจัดระบบระเบียบ และนำกิจการของห้องเรียนให้เกิดการเรียนรู้ เป็นที่เข้าใจกันโดยมากเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนว่าเป็นการรักษาระเบียบ วินัยและการควบคุม แต่การบริหารจัดการชั้นเรียนมีรายละเอียดที่มากไปกว่านั้น กล่าวคือ การจัดการชั้นเรียนยังครอบคลุมไปถึงการสร้างและการดูแลเอาใจใส่บรรยากาศแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนดำเนินการได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

Kauchak และ Eggen (1998) ให้นิยามการบริหารจัดการชั้นเรียนว่า การบริหารการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย ความคิด การวางแผน และการปฏิบัติทุกสิ่งของผู้สอนที่เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีระเบียบ และส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อมุ่งไปที่เป้าหมายของการบริหารจัดการ (Management goals) มี 2 ประการสำคัญ คือ

1. สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ส่งเสริมให้การเรียนรู้มีความเป็นไปได้มากที่สุด และผู้สอนสามารถสะท้อนการปฏิบัติงานของตนเองด้วยการถามตนเองสม่ำเสมอว่าระบบการบริหารจัดการเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ เรียนรู้อย่างไร และเพียงใด

2. พัฒนาให้นักเรียนมีศักยภาพในการจัดการ สามารถนำพาตนเองให้เรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง เพราะฉะนั้น การบริหารจัดการชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจด้วยตนเอง ประเมินตนเอง และควบคุมดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัยของตน

การจัดการในชั้นเรียน เป็นวิธีการหรือกลยุทธ์ที่ผู้สอนใช้ในการสร้างและรักษาหรือคงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ และความสำเร็จของผู้เรียน ซึ่งการจัดการในชั้นเรียนยังรวมไปถึงกลยุทธ์ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด การจัดการชั้นเรียนอาจมีหลายด้านทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจ รวมทั้งด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน (Brophy, 2006 ; Evertson and Weinstein, 2006 ; Ministry of Education, 2015; Brophy, 1996 ; Burden, 1993) ในอีกแง่หนึ่ง การจัดการชั้นเรียนหมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนและสถานศึกษาร่วมกันดำเนินการในการสร้างและรักษาพฤติกรรมอันที่เหมาะสมของผู้เรียน โดยใช้วิธีการและกลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารจัดการ (Emmer & Sabornie, 2015; Evertson & Weinstein, 2006)

การจัดการชั้นเรียนจึงมีความหมายกว้าง นับตั้งแต่การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายนอกและในห้องเรียน การจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้เรียน การสร้างวินัยในชั้นเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนและการพัฒนาทักษะการสอนของผู้สอนให้สามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาประสิทธิภาพเหล่านั้นไว้ได้อย่างต่อเนื่อง

นักวิชาการบางกลุ่มได้เปรียบเทียบห้องเรียนเป็นเสมือนยานพาหนะที่รับนักเรียนขึ้นมาตั้งแต่หน้าประตูโรงเรียน ผู้สอนหรือครูก็เปรียบเหมือนกับพนักงานขับพาหนะนั้น โดยต้องพยายามขับเคลื่อนไปในทิศทางที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของผู้โดยสารซึ่งในที่นี้หมายถึงผู้เรียนนั่นเอง (Stronge , Tucker , Hindman, 2004) ดังนั้น นอกจากผู้สอนจะต้องรู้วิธีการสอนแล้วยังต้องรู้ถึงการจัดการในชั้นเรียนที่เปรียบเหมือนกับสภาพในห้องโดยสาร การดูแลผู้เรียน อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เปรียบกับการอำนวยความสะดวกในห้องโดยสาร ความสะอาด ความสว่าง ความสะดวกสบาย เป็นต้น (Sokal, Smith, & Mowat, 2003 อ้างถึงใน Stronge , 2004)

สำหรับในประเทศไทยได้มีนักวิชาการ อธิบายความหมายของการจัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพว่า หมายถึง กระบวนการสร้างและการรักษาสิ่งแวดล้อมของทั้งภายนอกและภายในห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หรือหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำเพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มี 3 ขั้นตอน (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2548 ; จิราวรรณ สุพรรณ และคณะ, 2557) คือ

1. การเตรียมการ หมายถึง การจัดเตรียมการเรียนการสอนด้านศักยภาพให้พร้อมก่อนเปิดภาคเรียน

2. การวางแผนการสอน หมายถึง การวางแผนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการวางแผนการเลือกใช้กิจกรรม สื่อการสอนต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้สอนคาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

3. การดำเนินการในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาความสามารถตามสมรรถนะของรายวิชา พร้อมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง ทั้งผู้สอนกับผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินการเรียนการสอน ก่อให้เกิดความพึงพอใจของทั้งสองฝ่าย

โดยมีสิ่งสำคัญ 6 ประการที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงทุกครั้งในทุกกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในชั้นเรียน (สันติ บุญภิรมย์, 2557) ดังนี้

1. ความสะอาด ความปลอดภัย
2. ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่นหรือทำกิจกรรม
3. ความสะดวกในการทำกิจกรรม

4. ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ
5. ความเพียงพอเหมาะสมในเรื่องขนาด ้น้ำหนัก จำนวน สีของสื่อและเครื่องเล่น
6. บรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่างๆ

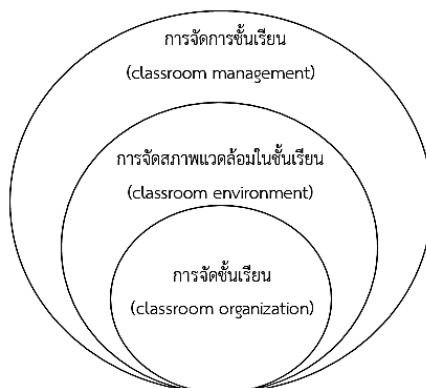
ในทางการศึกษามีการใช้คำที่มีความหมายคล้ายกับคำว่า การจัดการชั้นเรียน (classroom management) หลายคำ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน (classroom environment) การจัดชั้นเรียน (classroom organization) เป็นต้น โดยแต่ละคำมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

การจัดการชั้นเรียน (classroom management) หมายถึง วิธีการ กลยุทธ์ หรือกระบวนการที่ผู้สอนดำเนินการในชั้นเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ ทั้งในแง่ของการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การบริการอุปกรณ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน รวมไปถึงการแก้ปัญหาต่างๆ ในชั้นเรียน (Doyle, 1986 ; Marzano, Marzano, & Pickering, 2003 ; McLeod, Fisher, & Hoover, 2003)

การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน (classroom environment) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่มีไม่เพียงการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ แต่รวมถึงการจัดระดับอารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข (Good, 1976 อ้างถึงใน สิริวรรณ ศรีพหล, 2554) นักวิชาการบางกลุ่มนิยมใช้คำว่า บรรยากาศในชั้นเรียน (classroom climate)

การจัดชั้นเรียน (classroom organization) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชั้นเรียนเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความปลอดภัยในของผู้เรียนเป็นหลัก รวมไปถึงการจัดวางอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การจัดวางโต๊ะเรียน ความสะอาด แสงสว่างภายในชั้นเรียน เป็นต้น (Fraser & Pickett, 2010)

จากความหมายของคำต่างๆ ที่ใกล้เคียงกันสามารถสร้างแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ในเชิงขอบเขตของแต่ละคำได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ของการจัดชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน และการจัดการชั้นเรียน

จะเห็นว่าการจัดการชั้นเรียนเป็นคำใหญ่ที่ครอบคลุมองค์ประกอบต่างๆ ในชั้นเรียน จึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะครอบคลุมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและการจัดชั้นเรียน ซึ่งหมายรวมถึงสภาพทางกายภาพและการสร้างบรรยากาศต่างๆ ภายในชั้นเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญเพื่อให้ชั้นเรียนสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

1.2 ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

จากการสำรวจเอกสารงานวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531) พบว่าการจัดการชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น การควบคุม การวางระบบกฎเกณฑ์ในชั้นเรียนที่ผู้เรียนทุกคนต้องปฏิบัติตาม การควบคุมเวลาในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นอันเกิดจากผู้สอนให้ความเอื้ออาทรต่อผู้เรียน ตลอดจนผู้เรียนกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สภาพห้องเรียนที่มีระเบียบ มีความสะอาด เหล่านี้เป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนต้องการ อันจะช่วยส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียนและในการเรียนร่วมกับเพื่อนๆ หากผู้สอนสามารถสร้างความรู้สึกนี้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ แสดงว่าผู้สอนได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้เติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม โดยแท้จริง ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เช่น ห้องเรียนที่ไม่คับแคบจนเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องตัวในการทำกิจกรรม
2. ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงามและความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่สะอาด ซึ่งจัดโต๊ะเก้าอี้ไว้อย่างเป็นระเบียบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน นักเรียนจะซึมซับสิ่งเหล่านี้ไว้โดยไม่รู้ตัว
3. ช่วยส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่ผู้เรียน เช่น มีแสงสว่างที่เหมาะสมมีที่นั่งไม่ใกล้กระดานดำมากเกินไป มีขนาดโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสมกับวัย รูปร่างของผู้เรียน
4. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดมุมวิชาการ การจัดป้ายนิเทศ การตกแต่งห้องเรียนด้วยผลงานของนักเรียน
5. ช่วยส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เช่น การฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การฝึกให้มีอัธยาศัยไมตรีในการอยู่ร่วมกัน
6. ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการมาโรงเรียน เพราะในชั้นเรียนมีครูที่เข้าใจนักเรียน ให้ความเมตตาเอื้ออาทรต่อนักเรียน และนักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนจะช่วยส่งเสริมและสร้างเสริมผู้เรียนในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคมได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียน มีระเบียบ ชั้นเรียนเป็นระบบ ไม่

วุ่นวายเรียนด้วยความสุข รักการเรียน และเป็นคนใฝ่เรียนใฝ่รู้ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะสร้างบรรยากาศเหล่านี้ให้เกิดขึ้นภายในชั้นเรียนของตน

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน

ผู้สอนที่ให้ความสำคัญกับการจัดการชั้นเรียนจะมีการพัฒนา ปรับปรุง รวมไปถึงการพยายามคงสภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียน (Marzano, 2003; Shellard & Protheroe, 2000) สอดคล้องกับการสำรวจเอกสารงานวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531) พบว่าบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น Thomas R. Kratochwill, Rachel DeRoos and Samantha Blair (2016) ได้ระบุความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพว่า

1. เป็นการกำหนด และคงสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชั้นเรียน
2. เป็นการเพิ่มพูนการเรียนรู้ทางวิชาการและการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ของผู้เรียน

3. เป็นการลดพฤติกรรมเชิงลบและเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียน

แต่จากการสำรวจสภาพปัจจุบัน พบว่าผู้สอนยังขาดกลยุทธ์ในการดำเนินการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่จึงค่อนข้างวุ่นวาย เป็นปัญหาสำหรับผู้สอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเครียด และอัตราความเบื่อหน่ายที่เพิ่มขึ้นทุกปี จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต้องร่วมมือและหาวิธีในการจัดการสภาพที่เป็นปัญหาเหล่านี้

Mandrel (2003) อ้างถึงใน Stronge et al., 2004 ได้นำเสนอกฎในการจัดการชั้นเรียน โดยมีที่มาจากการจัดการในชั้นเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่เขาตั้งไว้ จึงได้มีการวางแผนและออกแบบกฎในการจัดการชั้นเรียน โดยมีสิ่งที่ผู้สอนต้องทำความเข้าใจดังนี้

1. ต้องระบุเงื่อนไขและวัตถุประสงค์ที่คาดหวังให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าใจอย่างกระจ่าง
2. กฎทุกข้อต้องมีเหตุผลตั้งอยู่บนหลักสิทธิมนุษยชนของผู้เรียน
3. การบังคับใช้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากเกิดผลกระทบหรือส่งผลในแง่ลบต่อนักเรียน
4. การใช้กฎกติกาเดียวกันกับทุกคน ก็เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ควรให้ผู้เรียนทุกคนปฏิบัติตามไม่ใช่เฉพาะกลุ่ม เป็นการสร้างรูปแบบของพฤติกรรมที่ถูกต้องและสามารถปฏิบัติตามได้ชัดเจน

1.4 วัตถุประสงค์ในการจัดการชั้นเรียน

เป้าหมายของการจัดการชั้นเรียน เป็นสิ่งที่ช่วยผู้สอนให้พัฒนานักเรียนในการควบคุมตนเองให้มีชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข การเข้าใจสาเหตุพฤติกรรมของนักเรียนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถกำหนดแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนไปในทิศทางที่ต้องการได้ (อุทุมพร พรายอินทร์, 2542) ซึ่งการจัดการชั้นเรียนที่ดีจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนปรับพฤติกรรมนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2545)

Asia e University (2015) ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการจัดการชั้นเรียนไว้ 2 ประการ คือ 1) เพื่อสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมเชิงบวกที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ 2) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนความปลอดภัยในชั้นเรียน ในขณะที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2556) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ในการจัดการชั้นเรียนมี 3 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและช่วยผู้เรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 2) เพื่อช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามเวลาและแผนการสอนที่กำหนด 3) เพื่อช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในสภาพที่สามารถช่วยเหลือกันได้อย่างเต็มที่

การจัดการชั้นเรียนที่ดีนั้นต้องมีการวางแผนที่ชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่นอนไว้ตั้งแต่เริ่มต้น ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544) ได้กำหนดหลักในการจัดการชั้นเรียนที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญไว้ 5 ประการ โดยเน้นที่พฤติกรรมและตัวบุคคล ส่วนอาภรณ์ ใจเที่ยง (2546) ได้กำหนดหลักในการจัดการชั้นเรียนที่ครูควรให้ความสำคัญไว้ 5 ประการเช่นกัน โดยเน้นที่บรรยากาศในชั้นเรียน แสดงในตารางวัตถุประสงค์ในการจัดการชั้นเรียน

ตารางที่ 2.1 วัตถุประสงค์ในการจัดการชั้นเรียน

วัตถุประสงค์ในการจัดการชั้นเรียน	
เชิงพฤติกรรมและตัวบุคคล ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544)	เชิงบรรยากาศแวดล้อมในชั้นเรียน อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546)
<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อวางระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ 2. เพื่อตั้งกฎของห้องสอดคล้องกับโปรแกรมการเรียน 3. เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ 4. เพื่อจัดการเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน 5. เพื่อพัฒนาและคงสภาพการชั้นเรียนที่มีคุณภาพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2. เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทุกด้าน ทั้งการจัดวัสดุอุปกรณ์ ชั้นหนังสือ ควรติดผลงานและวางอุปกรณ์ต่างๆ ไว้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา 3. เพื่อคงสภาพชั้นเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งเชิงกายภาพ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม 4. เพื่อสร้างความสะอาดและปลอดภัยในชั้นเรียน 5. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน เช่น การจัดที่นั่งเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมกลุ่ม ให้ผู้เรียนหมุนเวียนกันเป็นหัวหน้ากลุ่ม มีการเคลื่อนย้าย เปลี่ยนที่นั่งเสมอ เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้เพื่อนร่วมชั้นทั้งห้อง เป็นต้น

จะเห็นว่า การจัดการในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อสร้างและคงสภาพชั้นเรียนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดแบบแผนที่ชัดเจนไว้ตั้งแต่แรก โดยผู้เรียนทุกคนต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน เพื่อบรรลุผลการเรียนที่กำหนดไว้ในบรรยากาศที่ปลอดภัย และสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้อย่างตลอดเวลาทั้งผู้สอนและผู้เรียน

ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนนั้นจำเป็นต้องมีเป้าหมายของการบริหารจัดการการเรียนที่ถูกต้อง กล่าวคือ เพื่อมุ่งสร้างนิสัยของการใฝ่รู้มิใช่เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกในการเรียนเพียงอย่างเดียว ควรมุ่งสร้างคุณลักษณะของการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น การพึ่งตนเองให้มากกว่าพึ่งผู้อื่น และการเป็นคนมีความคิดใฝ่สร้างสรรค์เพื่อดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไปในอนาคต แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน มีดังนี้

การจัดการชั้นเรียนเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เป็นการสร้างเจตคติที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การที่ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่จริงใจต่อกันจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่เป็นมิตรในการเรียนรู้ อีกนัยหนึ่งคือแนวทางการจัดการชั้นเรียนเป็นการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ตามความเชื่อที่ว่าบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีย่อมจะเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองให้ดีขึ้น สภาพแวดล้อมในที่นี้นอกจากความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแล้วยังหมายรวมถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น อาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง แสงสว่าง ฯลฯ ที่ครูและนักเรียนต้องพบเจอทุกวัน (ทรรษา นิลวิเชียร, 2535 ; เทื่อน ทองแก้ว, 2538 ; รวีวรรณ ชินตระกูล, 2540)

1.5 การจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต่างต้องการให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น และผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนคาดหวัง เพราะบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นและสามารถสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ บรรยากาศในชั้นเรียนจัดแบ่งได้ 6 ลักษณะ ดังนี้ (พรรณี ชูทัย, 2522)

1. บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge) เป็นบรรยากาศที่ผู้สอนกระตุ้นให้กำลังใจผู้เรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน ผู้เรียนจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและพยายามทำงานให้สำเร็จ
2. บรรยากาศที่มีอิสระ (Freedom) เป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนมีโอกาสได้คิด ได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่า รวมถึงโอกาสที่จะทำผิดด้วย โดยปราศจากความกลัวและวิตกกังวล บรรยากาศเช่นนี้จะส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจโดยไม่รู้สึกตึงเครียด

3. บรรยากาศที่มีการยอมรับนับถือ (Respect) เป็นบรรยากาศที่ผู้สอนรู้สึกว่าคุณผู้เรียนเป็นบุคคลสำคัญ มีคุณค่า และสามารถเรียนรู้ได้ อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดความยอมรับนับถือตนเอง

4. บรรยากาศที่มีความอบอุ่น (Warmth) เป็นบรรยากาศทางด้านจิตใจ ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการเรียน การที่ผู้สอนมีความเข้าใจและปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเป็นมิตร ยอมรับให้ความช่วยเหลือ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักผู้สอน รักโรงเรียน และรักการมาเรียน

5. บรรยากาศแห่งการควบคุม (Control) การควบคุมในที่นี้ หมายถึง การฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มิใช่การควบคุม ไม่ให้มีอิสระ ผู้สอนต้องมีเทคนิคในการปกครองชั้นเรียนและฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองอย่างมีขอบเขต

6. บรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success) เป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ผู้สอนจึงควรกล่าวถึงสิ่งที่คุณผู้เรียนประสบความสำเร็จให้มากกว่าการพูดถึงความล้มเหลว เพราะการที่คนเราคำนึงถึงแต่ความล้มเหลว จะส่งผลให้มีความคาดหวังต่ำ ซึ่งไม่ส่งเสริมให้การเรียนรู้ให้ดีขึ้น

ผู้สอนที่มีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนจะต้องสามารถจัดการชั้นเรียนได้ทุกสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อความต้องการของนักเรียนได้ทุกรูปแบบ (Fred Jones อ้างถึงใน Dunbar, 2004)

1.6 องค์ประกอบและสมรรถนะของการจัดการชั้นเรียน

คุรุสภา (2556) ได้จัดให้การจัดการชั้นเรียนเป็นมาตรฐาน 1 ใน 9 มาตรฐานความรู้ในการประกอบวิชาชีพครู โดยอยู่ในมาตรฐานที่ 7 การบริหารจัดการในห้องเรียนจากทั้งหมด 13 มาตรฐาน และได้กำหนดสมรรถนะในการจัดการชั้นเรียน 5 สมรรถนะ ดังแผนภาพนี้

ภาพที่ 2.2 มาตรฐานและสมรรถนะการจัดการชั้นเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.1 ความเป็นมาของการศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นประเด็นที่ได้รับการสนใจมายาวนาน โดยเริ่มตั้งแต่นักปราชญ์ชาวกรีก Plato (427 – 347 ก่อนคริสต์ศักราช) กล่าวถึงประเด็นนี้ในหนังสือชื่อว่า The Republic เกี่ยวกับการอธิบายว่า บุคคลสองคนไม่มีทางที่จะเกิดมาเหมือนกันไปทุกอย่าง ต่อมาในศตวรรษที่ 19 Sir Francis Galton ได้ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในเชิงวิทยาศาสตร์ เขาได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าเป็นผลมาจากพันธุกรรม และกรรมพันธุ์ของบุคคล โดยได้ข้อสรุปว่า สติปัญญาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับพันธุกรรม ซึ่งรวมไปถึงความแตกต่างของลายมือด้วย

ต่อมาในศตวรรษที่ 20 James Mckeen Cattall นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับจิตสำนึกของบุคคลต่อภาพที่เร้าในทันทีทันใด ร่วมกับ Wilhelm Wundt เขาได้วัดความ

แตกต่างระหว่างบุคคลและได้สร้างแบบทดสอบการปฏิบัติงาน (Performance Test) ในขณะที่ Alfred Binet นักจิตวิทยาชาวฝรั่งเศส ได้สร้างแบบทดสอบสติปัญญาพร้อมกับนายแพทย์ Theodore Simon โดยตั้งชื่อว่าแบบทดสอบ บิเนท์ - ไชมอน ใน ค.ศ. 1905 เป็นแบบทดสอบที่มี 30 ข้อ เน้นด้านความเข้าใจ การหาเหตุผล และการใช้วิจารณญาณของเด็ก เพราะ Binet เห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของสติปัญญา เขาใช้ทดสอบกับเด็กปกติจำนวน 50 คน อายุระหว่าง 3 - 11 ปี และเด็กปัญญาอ่อนจำนวนหนึ่ง เพื่อหาความสามารถเฉลี่ยของระดับอายุเด็ก วิธีนี้เป็นการทดสอบสติปัญญาที่ไม่ค่อยละเอียดเท่าที่ควร เพราะถือว่าเด็กคนใดสามารถทำแบบทดสอบได้มากข้อ หมายถึงเด็กคนนั้นมีสติปัญญาสูง แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าสูงเท่าใด

ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1908 แบบทดสอบนี้ได้รับการปรับปรุงโดยจัดเป็นชุดๆ ตามอายุของเด็กระหว่าง 3 - 13 ปี และเพิ่มคำถามให้มากขึ้น คะแนนที่เด็กได้รับจะแสดงถึงระดับความสามารถของเด็ก เมื่อเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของเด็กที่มีอายุเท่าๆ กัน และเมื่อปีคริสต์ศักราช 1911 ได้มีการแก้ไขครั้งที่ 2 ขึ้น โดยแก้ไขปรับปรุงใช้ได้กับเด็กอายุวัย 3 ปีไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ต่อมา 5 ปี ในภายหลัง ได้มีผู้นำเอาแบบทดสอบของบิเนท์ไปปรับปรุง ซึ่งครั้งนี้เป็นครั้งที่สำคัญที่สุด Termen นักจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา ได้นำแบบทดสอบของบิเนท์ไปปรับปรุง และตั้งชื่อใหม่ว่า แบบทดสอบสแตนฟอร์ด - บิเนท์

ใน ปี ค.ศ. 1916 โดยเขาได้นำอัตราส่วนของเซาว์ปัญญา หรือที่เรียกว่า Intelligence Quotient (IQ) มาใช้เป็นครั้งแรก จากนั้น Termen ได้ร่วมมือกับ Merrill ทำการดัดแปลงแบบทดสอบต่างๆ ซึ่งภายหลังแบบทดสอบเซาว์ปัญญาส่วนใหญ่ได้พัฒนามาจากแบบทดสอบที่ Termen และ Merrill ช่วยกันพัฒนาขึ้นมา นับตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบันได้มีผู้นำเอาเอกสารการทดสอบทางจิตวิทยามาใช้ประเมินความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างกว้างขวาง ทั้งในทางการทหาร การศึกษา ธุรกิจ ศูนย์แนะแนวอาชีพ ศูนย์สุขภาพจิต และโรงพยาบาลต่างๆ เป็นต้น

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ความดีและความเลวย่อมเกิดจากพันธุกรรม สิ่งที่เราควรทำคือ การปรับปรุงชาติพันธุ์ของมนุษย์ให้ดียิ่งขึ้น เพราะถ้ามนุษย์เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม สิ่งที่เราควรปรับปรุงคือ สิ่งแวดล้อมรอบตัวมนุษย์ที่ควรทำให้ดีขึ้น (สุธีรา ฝาโภาคสถิตย์, 2543)

2.2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล

จากที่กล่าวมาข้างต้นถึงประวัติศาสตร์การศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งผลให้ปัจจุบัน ความรู้เกี่ยวกับประเด็นนี้มีอยู่มากมาย และมีการนำความรู้นี้ไปใช้ในการศึกษาในด้านต่างๆ เช่น ด้าน การแพทย์ ด้านจิตวิทยา รวมไปถึงด้านการศึกษาด้วย ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับใน วงการการศึกษา 2 ทฤษฎี ดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลทางสังคม (Social science)

ทฤษฎีนี้พัฒนามาจากแนวคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (stimulus-response) หรือทฤษฎี เอส-อาร์ (S-R theory) และนำมาประยุกต์ใช้ (Defleur, 1989) อธิบายว่า บุคคล มีความแตกต่างกัน หลายประการ เช่น บุคลิกภาพ ทักษะสติ สติปัญญา และความสนใจ เป็นต้น และความแตกต่างนี้ยัง ขึ้นอยู่กับสภาพทาง สังคมและวัฒนธรรมส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมการสื่อสารและการเลือกเปิดรับ สารที่แตกต่างกัน หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ที่สำคัญคือ

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพจิตใจ
2. ความแตกต่างกันดังกล่าวนี้เกิดจากการเรียนรู้
3. บุคคลที่อยู่ต่างสภาพแวดล้อมกันจะได้รับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
4. การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อถือ และ บุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

ในการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่า มีปัจจัย 2 ประการ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยอมรับ การสื่อสารของผู้รับสารคือ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533)

1. ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันย่อมจะมองหรือจะยอมรับข้อมูลในการ สื่อสารแตกต่างกันไป
2. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลทำให้การยอมรับข้อมูลในการสื่อสารแตกต่างกัน เช่น ด้านประชากร (demographics) ได้แก่ อายุ เพศ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือด้าน จิตวิทยา (psychographics) ได้แก่ แบบแผนการดำเนินชีวิต (life style) หรือด้านการเปิดรับสื่อที่ไม่เหมือนกัน ก็มีผลทำให้บุคคลมีความชื่นชอบไม่เหมือนกันได้

2.2.2 ทฤษฎีพัฒนาการ

ทฤษฎีพัฒนาการเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษามายาวนาน นักจิตวิทยาเชื่อว่า การที่บุคคลอยู่ในวัยที่ต่างกันย่อมส่งผลให้บุคคลมีการรับรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้น การจัดการศึกษาให้กับบุคคลที่อยู่ในวัยต่างกันย่อมมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยขอเสนอหลัก สำคัญของแต่ละทฤษฎีในตารางแสดงจุดเน้นของทฤษฎีพัฒนาการ

ตารางที่ 2.2 จุดสำคัญของทฤษฎีพัฒนาการ

ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจท์ (Piaget) (Lall and Lall, 1983)	ทฤษฎีพัฒนาการของบรูเนอร์(Bruner,1963)	ทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน (Erikson, 1902)	ทฤษฎีพัฒนาการของเกิเซล (Gesell) (อ้างอิงใน สิริมา ภิญโญ อนันตพงษ์, 2547)
การพัฒนาสติปัญญาและความคิดของผู้เรียนเกิดจากการปรับตัว และสิ่งแวดล้อม ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนบรรยากาศในการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน	เชื่อว่าผู้เรียนสามารถปรับตัวได้ ซึ่งสามารถจะเสนอเนื้อหาใดๆ แก่ผู้เรียนในอายุเท่าใดก็ได้ แต่ผู้สอนต้องมีวิธีการจัดเนื้อหา และวิธีการสอนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องเข้าใจผู้เรียน และทราบวิธีการเร้าความสนใจผู้เรียน โดยการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	บุคลิกภาพขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสภาพสังคมซึ่งมีอิทธิพลมาเป็นลำดับขั้นของการพัฒนา และจะสืบเนื่องต่อไป ผู้เรียนที่มีสภาพสังคมดีจะมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีด้วย ดังนั้นผู้สอนควรสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้เรียนให้เกิดความสนใจเพื่อแก้ปัญหา ค่านิยมบางประการ	พฤติกรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับพัฒนาการซึ่งจะเป็นไปตามธรรมชาติและเมื่อถึงวัยก็สามารถกระทำพฤติกรรมต่างๆ ได้เอง ไม่จำเป็นต้องฝึกหรือเร่งเมื่อยังไม่พร้อม ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต้องคำนึงถึงความพร้อม ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

2.3 ความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้เราเข้าใจบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น ตลอดจนเข้าใจธรรมชาติของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งจากงานวิจัยส่วนใหญ่ข้อค้นพบที่ได้มีกระบุว่า พันธุกรรมคือสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้มนุษย์ทุกคนแตกต่างกัน ตลอดจนสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับแตกต่างกัน จึงเป็นสิ่งที่ส่งผลให้บุคคลมีการตัดสินใจแตกต่างกันแม้จะในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคล (ลักขณา สิริวัฒน์, 2544)

โดยทั่วไปมนุษย์ทุกคนย่อมมีความแตกต่างกันอันเป็นผลมาจากพันธุกรรม การเลี้ยงดู ตลอดจนประสบการณ์ในชีวิตที่ได้รับมา จึงทำให้มนุษย์แต่ละคนไม่เหมือนกัน ซึ่งเรียกว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้ ความแตกต่างทางด้านร่างกาย ความแตกต่างทางด้านอารมณ์ ความแตกต่างทางด้านสังคม ความแตกต่างทางด้านเพศ ความแตกต่างทางด้านอายุ ความแตกต่างทางด้านสติปัญญาความแตกต่างทางด้านความถนัด ความแตกต่างทางด้านความสนใจ ความแตกต่างทางด้านเจตคติ ความแตกต่างทางด้านแรงจูงใจทางสังคม ความแตกต่างทางด้านค่านิยม ความแตกต่างทางด้านรสนิยม ความแตกต่างทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความแตกต่างทางการศึกษาอบรม ความแตกต่างทางการกระทำ ความแตกต่างทางด้านอายุ ความแตกต่างทางด้านความคิดสร้างสรรค์ ความแตกต่างทางด้านลีลาการรู้คิด

(Cognitive styles) ความแตกต่างทางด้านลีลาการเรียนรู้ (Learning styles) (อารี พันธุ์มณี, 2539; มาลินี จุฑารพ, 2539; สุรางค์ โค้วตระกูล, 2533)

การเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้อื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะในสังคมเราทุกคนต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ พึ่งพาอาศัยกัน สังคมจึงจะดำเนินไปข้างหน้าได้อย่างเหมาะสม และจากความแตกต่างที่กล่าวมาในเบื้องต้นนั้นมีมากมายหลายรูปแบบ เราจึงต้องเข้าใจและปรับตัวเพื่อให้เกิดการแสดงออกที่เหมาะสม ผู้คนในสังคมปฏิบัติต่อกันโดยมีความเคารพสิทธิของแต่ละคนเป็นหลัก ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังกันตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อในอนาคตสังคมจะได้มีพลเมืองที่เข้าใจและเห็นความสำคัญของการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

การวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล (จำเนียร ช่วงโชติ, 2532) สามารถวัดคุณลักษณะที่แตกต่างกันได้ดังนี้ 1. คุณลักษณะทางร่างกายและทางสรีระวิทยาของบุคคล เช่น ขนาด ส่วนสูง น้ำหนัก สัดส่วน และการทำงานของระบบต่างๆในร่างกาย 2. คุณลักษณะทางจิตวิทยาของบุคคล เช่น ความแตกต่างในเรื่อง การสัมผัส การรับรู้สิ่งต่างๆ ความแตกต่างในเรื่องสติปัญญา ความสนใจ เจตคติ ค่านิยม ความสามารถพิเศษ และด้านบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 มโนทัศน์เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.1 การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้อย่างเต็มประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรสร้างระบบในชั้นเรียนให้ชัดเจน เชื่อมโยงให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติและความสำคัญที่ต้องกระทำ โดยให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด ทั้งนี้การศึกษาข้อมูลภูมิหลังของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรกระทำเป็นอย่างแรก เพื่อนำไปสู่การออกแบบการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน (Archambault et al., 1993; Bateman 1993; International Institute for Advocacy for School Children 1993; McIntosh, Vaughn, Schumm, Haager, Lee 1993; Tomlinson 1995; Tomlinson, Moon, & Callahan 1998; Westberg, Archambault, Dobyys, a and b; Salvin 1993, Tomlinson 2000; บุญยฤทธิพิยะศรี, 2556)

การจัดการชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ควบคู่ไปกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน (สุนิสา สิงห์โต, 2554) เมื่อคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยแล้วกระบวนการนี้จึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยผู้สอนเป็นผู้จัดการชั้นเรียน วางระบบ ระเบียบ วิธีการ กฎเกณฑ์ต่างๆ ในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม ไม่มุ่งเน้นให้กับผู้เรียนคนใดคนหนึ่ง การจัดการชั้นเรียนในลักษณะนี้จะเอื้อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการพัฒนาทักษะและความสามารถที่โดดเด่นของตนเองตามความเหมาะสม อันเป็นผลมาจากวิธีการของ

ผู้สอนที่ใช้ในการจัดการชั้นเรียน (Tomlinson, 1999 ; Tomlinson, 2000 ; บุญฤทธิ์ ปิยะศรี, 2556)

3.2 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายกลุ่ม นอกเหนือจากผู้สอนและผู้เรียนแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาก็เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนกระบวนการนี้ด้วย โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ การวิเคราะห์ผู้เรียน แนวทางการจัดการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (บุญฤทธิ์ ปิยะศรี, 2556) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มาตรา 10 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรา 22 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และมาตรา 24 (1) กำหนดว่า การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) จะเห็นว่ากฎหมายทางการศึกษาได้กำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาต้องจัดการศึกษาที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งจะสามารถกระทำได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ผู้เรียน บุญฤทธิ์ ปิยะศรี (2556) ได้เสนอองค์ประกอบในการศึกษาความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอนไว้ 3 ประการดังนี้ 1) ประสบการณ์และพื้นความรู้เดิม 2) ธรรมชาติของผู้เรียน 3) วิธีการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดในตารางแสดงองค์ประกอบความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 2.3 องค์ประกอบความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน

ความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน	
ประสบการณ์และพื้นความรู้เดิม	ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้เรียนแต่ละคนได้รับมาไม่เหมือนกัน แม้จะได้รับกระบวนการสอนมาจากแหล่งเดียวกัน ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ การเลี้ยงดูจากครอบครัวที่มีคุณภาพและศักยภาพแตกต่างกัน การรับความรู้ใหม่จึงมีความพร้อมที่ต่างกัน

ตารางที่ 2.3 องค์ประกอบความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

ความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน	
ธรรมชาติของผู้เรียน	เป็นองค์ประกอบที่มีความเฉพาะระหว่างบุคคล แตกต่างไปตามสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา ตลอดจนวิธีคิด ค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งหากศึกษาในเชิงของจิตวิทยาพัฒนาการจะพบว่า ช่วงอายุหรือวัยของผู้เรียนที่ต่างกันย่อมทำให้สภาพสังคมของผู้เรียนแตกต่างกัน ผู้สอนจึงคำนึงและวิเคราะห์ความแตกต่างของผู้เรียนในทุกมิติทั้งด้านปรัชญาและจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียนในทุกด้าน
วิธีการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้	วิธีการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ของ ผู้เรียน แต่ละคนมีวิธีการหรือลีลาการเรียนรู้แตกต่างกัน

จากตารางที่ 2.3 ได้แสดงองค์ประกอบความแตกต่างของผู้เรียนก่อนจัดการเรียนการสอน (David Kolb, 2012 อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) แบ่งลีลาการเรียนรู้ของบุคคลเป็น 4 รูปแบบ

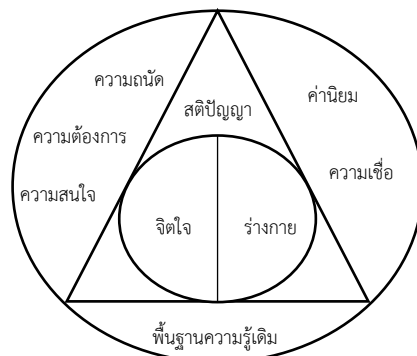
รูปแบบที่ 1 การเรียนรู้จากจินตนาการของตนเอง (Diverging) เป็นรูปแบบที่มนุษย์อาศัยความสามารถในการรับรู้และการสร้างจินตนาการขึ้นเอง สามารถมองเห็นภาพมโนทัศน์ของเรื่องนั้นๆ ได้ ผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้ ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ประเภทนี้มักจะมีความสามารถในการทำงานได้ดีในสถานที่ต้องใช้ความคิด สร้างมโนทัศน์ การระดมสมอง เป็นต้น มักมีความสนใจเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม ศิลปศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

รูปแบบที่ 2 การเรียนรู้การคิดวิเคราะห์ (Assimilating) เป็นรูปแบบที่มนุษย์มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สามารถสรุปหลักการ ทฤษฎีต่างๆ ให้มีความสำคัญกับประสบการณ์เชิงปฏิบัติน้อย แต่มุ่งศึกษาเชิงนามธรรม ไม่นิยมลงมือปฏิบัติ รวมไปถึงไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีไปใช้จริง ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ประเภทนี้มักสนใจวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์เชิงบริสุทธิ์ (Pure science & Pure Mathematic) และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องการศึกษาในศาสตร์เชิงบริสุทธิ์ต่างๆ

รูปแบบที่ 3 การเรียนรู้เอกนัย (Converging) เป็นรูปแบบที่มนุษย์ใช้สามัญสำนึกในการเรียนรู้เป็นหลัก นิยมนำแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นนามธรรมไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม สนใจเกี่ยวกับวัตถุมากกว่าบุคคล มักเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ประเภทนี้โดยมากจะนิยมศึกษาในศาสตร์ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ เป็นต้น

รูปแบบที่ 4 รูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุง (Accommodating) เป็นรูปแบบที่มนุษย์ใช้การปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ นิยมการลงมือปฏิบัติ สามารถเรียนรู้ได้จากการลงมือกระทำ ทดลอง ชอบการทำงานในสถานการณ์ที่ได้ปรับตัว แก้ปัญหาต่างๆ จากการเสาะแสวงหาวิธี ลองผิดลองถูกด้วย

ตนเอง ชอบทำงานกับบุคคล ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ประเภทนี้โดยมากจะนิยมศึกษาในสาขาที่ต้องใช้ความรู้หลายศาสตร์มาประยุกต์กัน เช่น การตลาด การบริหาร เป็นต้น

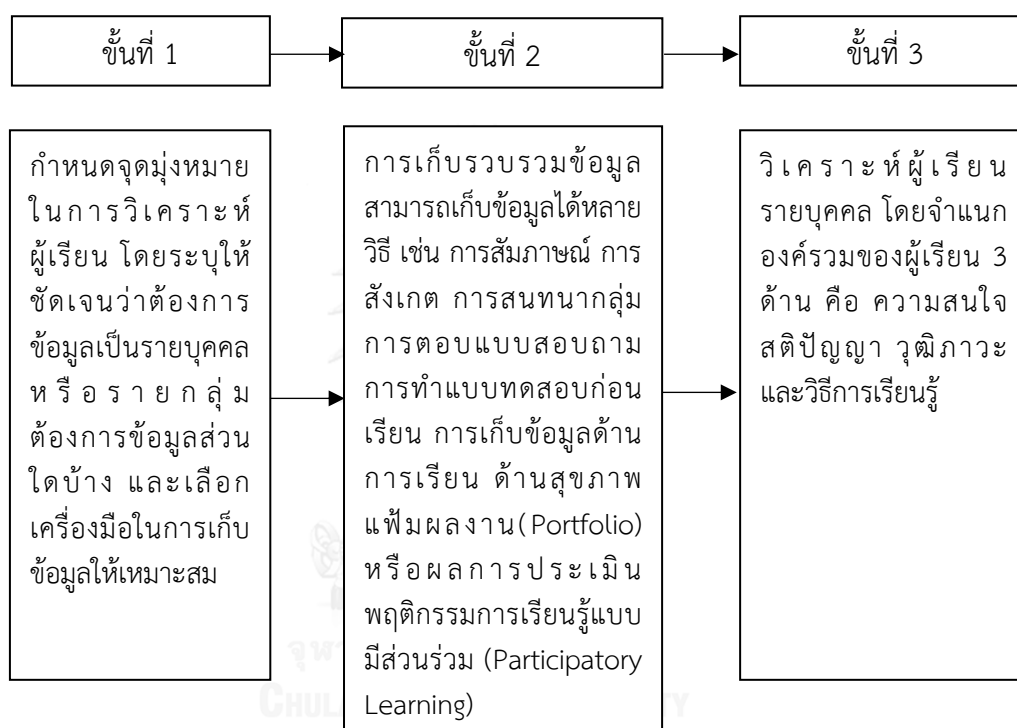
ภาพที่ 2.3 วิธีการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles)(David Kolb, 2012)

นอกจากนี้ Anthony Grasha และ Shery Reichmann อ้างถึงใน บุญฤทธิ ปิยะศรี (2556) ได้จำแนกลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียนไว้ 6 ประเภท ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปในรูปแบบตารางดังนี้

ตารางที่ 2.4 ลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน

แบบอิสระ (Independence)	แบบหลบหลีก (Avoidance)	แบบร่วมมือ (Collaboration)	แบบพึ่งพา (Dependence)	แบบแข่งขัน (Competition)	แบบมีส่วนร่วม (Participation)
<ul style="list-style-type: none"> - ชอบที่จะคิดและลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง - ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - มีความตั้งใจศึกษาในสิ่งที่ตนเองเห็นว่ามีความสำคัญ - มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถเรียนรู้ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สนใจการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม - ไม่สนใจการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Classroom) - ไม่มีส่วนร่วมกับผู้เรียนคนอื่น - ไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน - มักคิดว่าชั้นเรียนเป็นสถานที่ที่น่าเบื่อหน่าย 	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้ได้ดีจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกันและกัน - เรียนรู้ได้ดีจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกันและกัน - ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น - มักคิดว่าชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีปฏิสัมพันธ์อันก่อให้เกิดการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยอยากเรียนรู้ - เลือกเรียนเฉพาะสิ่งที่ระบุให้เรียน - ไม่ค่อยอยากเรียนรู้ - เลือกเรียนเฉพาะสิ่งที่ระบุให้เรียน - ผู้สอนต้องมีการบอกให้ทำ - ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ - ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - มุ่งเรียนเพื่อทำคะแนนให้ได้ดีกว่าผู้อื่น - ชอบการแข่งขัน มีแนวคิดว่าจะต้องมีแนวคิดว่าต้องมุ่งเรียนเพื่อทำคะแนนให้ได้ดีกว่าผู้อื่น - ชอบการแข่งขัน มีแนวคิดว่าจะได้รับคำชมหรือรางวัลจากผู้สอน - มักคิดว่าตนเองจะต้องชนะเสมอ - ขาดปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้อื่น - เพื่อนร่วมชั้นไม่ชอบที่จะเรียนร่วมกับผู้เรียนประเภทนี้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชอบเข้าเรียนในชั้นเรียน - มีความรับผิดชอบในการเรียน - มีส่วนร่วมกับบุคคลอื่นในชั้นเรียน - ต้องการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นผู้สอนต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียน เลือกวิธีการและกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงการจัดการชั้นเรียนที่สอดคล้องเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ และความพร้อมของผู้เรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ผู้เรียนอาจเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ โดยบุญฤทธิปิยะศรี (2556) ได้แสดงตัวอย่างวิธีการวิเคราะห์ผู้เรียนไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.4 วิธีการวิเคราะห์ผู้เรียน

ตัวอย่างแบบวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล

ตัวอย่างที่ 1 ข้อมูลธรรมชาติและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน

ชื่อผู้เรียน	ธรรมชาติของผู้เรียน			วิธีการเรียนรู้
	ความสนใจ	สติปัญญา	วุฒิภาวะ	
1.				
2.				
3.				

ตัวอย่างที่ 2 ข้อมูลประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียน

ชื่อผู้เรียน	ประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียน			วิธีการเรียนรู้
	ความรู้	ทักษะ	ผลงาน	
1.				
2.				
3.				

ตัวอย่างที่ 3 แบบวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายกลุ่มตามวิธีการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้ จากจินตนาการของ ตนเอง (Diverging)	รูปแบบการเรียนรู้การ คิดวิเคราะห์ (Assimilating)	รูปแบบการเรียนรู้เอกนัย (Converging)	รูปแบบการเรียนรู้ แบบปรับปรุง (Accommodating)
1.	1.	1.	1.
2.	2.	2.	2.
3.	3.	3.	3.

3.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2545 (หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา) ซึ่งได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาโดยให้ผู้จัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ต้องส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เต็มประสิทธิภาพ กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ของหน่วยงานหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรยึดแนวทางดำเนินการดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกให้ผู้เรียนได้เผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่างๆ ที่ต้องนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหา
3. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น รักการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ผสมผสานความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ อย่างสมดุล ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้อย่างลงตัวครอบคลุมทุกวิชา
5. ส่งเสริมการจัดการชั้นเรียน และอำนวยความสะดวกให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมทั้งการนำการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพมากที่สุด

3.4 กลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

Tomlinson (2010) ได้เสนอกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ 17 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การสั่งการในชั้นเรียน

คือ การที่ผู้สอนทำความเข้าใจ อธิบายแนวทางของผู้สอนให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติและรูปแบบการจัดการชั้นเรียนของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ปกครองปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ รวมไปถึงการปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนอันเกิดประโยชน์สูงสุด

กลยุทธ์ที่ 2 การค้นหาความแตกต่างระหว่างบุคคล

คือ การที่ผู้สอนพยายามที่จะเข้าใจถึงระดับความสามารถ ความพร้อม และพรสวรรค์ของผู้เรียนผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ซึ่งอาจมาจากการให้ผู้เรียนอ่านบทความที่หลากหลาย การเลือกใช้อุปกรณ์การสอนที่มีหลายระดับ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน หรือแม้แต่การให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายบทเรียนให้เพื่อนโดยผู้สอนเป็นผู้สังเกตการณ์ นอกจากนี้ ยังมีวิธีการที่ง่ายในการค้นหาความสามารถหรือความถนัดของผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยผู้สอนสามารถจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็กแล้วให้ทำงานร่วมกัน การทำงานร่วมกันนี้จะทำให้เห็นความพร้อม ความสนใจ หรือพรสวรรค์ของผู้เรียน ซึ่งหากผู้สอนเปลี่ยนกลุ่มผู้เรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้สอนได้เห็นความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนชัดเจนขึ้น ซึ่งเมื่อผู้สอนได้สารสนเทศนี้แล้วจะช่วยผู้สอนเลือกวิธีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนได้ ซึ่งอาจแบ่งการเลือกวิธีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้ออกเป็น 2 วิธี คือ การเตรียมวิธีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนสำหรับนักเรียนอยู่ในกลุ่มต่ำ และการเตรียมวิธีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนสำหรับนักเรียนอยู่ในกลุ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 3 การควบคุมเวลา

คือ แนวทางการกำหนดระยะเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ผู้เรียนบางคนอาจมีความสนใจและสมาธิที่ยาวนานในการเรียน สามารถรับรู้และจดจ่อต่อสิ่งที่ผู้สอนกำลังถ่ายทอดได้เป็นอย่างดี แต่ผู้เรียนบางคนอาจมีสมาธิในการเรียนไม่คงที่ ซึ่งในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการจัดสรรเวลา คือ 1) การใช้เวลาในการอธิบายควรน้อยกว่าช่วงเวลาที่ใช้ผู้เรียนทำงาน 2) ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงจะมีระยะเวลาความสนใจที่ยาวนานกว่าผู้เรียนคนอื่น เมื่อผู้สอนออกแบบงานสำหรับผู้เรียนภายใต้เงื่อนไขของความสนใจและความสามารถของผู้เรียนแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการกำหนดระยะเวลาในการทำงานเหล่านั้นด้วย โดยพิจารณาสถานที่ที่

เหมาะสมเพิ่มเติม เพราะในบางครั้งแม้ระยะเวลาที่ให้ทำงานจะเท่ากันแต่แตกต่างกันที่สถานที่แล้ว ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ก็อาจแตกต่างกัน

กลยุทธ์ที่ 4 การกำหนดกิจกรรมอิสระ

เป้าหมายในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนทำงานเสร็จพร้อมกัน ผู้เรียนบางคนที่มีความสามารถสูงก็อาจใช้เวลาในการทำงานน้อย ในขณะที่บางคนอาจต้องการเวลามากกว่า เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จไม่พร้อมกันผู้สอนอาจใช้วิธีมอบหมายงานอื่นที่มีความสำคัญเทียบเท่ากันให้กับนักเรียนที่ทำงานเสร็จเร็ว เช่น การอ่านหนังสือ การเขียนงานเขียน การจัดพิมพ์สะสมผลงาน หรือการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมต่อเนื่องที่นักเรียนสามารถทำได้อย่างมีอิสระ ซึ่งเป็นงานที่นักเรียนได้รับมอบหมายหลังจากที่ทำงานหลักเสร็จแล้ว

กลยุทธ์ที่ 5 การใช้คำสั่งด้วยความระมัดระวัง

ในชั้นเรียนมีคำสั่งมากมายอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ทางเลือกหนึ่งที่คุณสอนสามารถทำได้ คือ การใช้บัตรคำสั่งหรือการแจกใบคำสั่งเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม หรือในแนวทางอื่น หากผู้เรียนให้ความสนใจต่อการเรียนน้อย ผู้สอนอาจให้สิทธิผู้เรียนในการร่วมกันเป็นผู้ออกคำสั่งในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนสำหรับวันรุ่งขึ้น อาจมีการบันทึกเสียงไว้เพื่อป้องกันการลืม โดยเฉพาะคำสั่งที่มีมากกว่า 1 ข้อ ทั้งนี้ผู้สอนต้องคอยดูแลด้วยความระมัดระวังว่าคำสั่งที่ผู้เรียนกำหนดไว้นั้นเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

กลยุทธ์ที่ 6 การจัดกลุ่มและตำแหน่งที่นั่งของผู้เรียนที่เหมาะสม

ปัญหาการจำชื่อของนักเรียนไม่ได้เมื่อมีการเปลี่ยนที่นั่งหรือเมื่อจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนอยู่เสมอ ผู้สอนอาจใช้วิธีการเขียนรายชื่อนักเรียนแล้วจำแนกตามสีโดยอาจทำสัญลักษณ์ที่โต๊ะหรือเก้าอี้นักเรียน หรือการเขียนแผนผังตำแหน่งที่นั่งของผู้เรียนติดแสดงไว้ที่ผนังห้องเรียน การที่กระทำเช่นนี้จะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการในชั้นเรียนได้รวดเร็วขึ้น

กลยุทธ์ที่ 7 การใช้หลักบ้านเป็นฐาน

การเรียนในแต่ละวันหากผู้สอนใช้หลักในการออกแบบชั้นเรียนให้เป็นเสมือนบ้านของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลาย เพราะสามารถเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งต่างๆ ในห้องได้เป็นอิสระเหมือนกับอยู่ที่บ้าน

กลยุทธ์ที่ 8 การให้ความช่วยเหลือผู้เรียน

คือ การวางแผนเมื่อผู้สอนไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนทุกคนได้พร้อมกัน เพราะในบางครั้งผู้สอนอาจต้องให้คำแนะนำนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่ม ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มอื่นได้ในทันที แนวทางในการแก้ปัญหาคือ ผู้สอนอาจกำหนดผู้เชี่ยวชาญประจำวัน (expert of the day) โดยผู้ที่ได้รับตำแหน่งนี้จะเป็นผู้ที่ช่วยให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนคนอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือใน

ขณะที่ผู้สอนไม่สามารถช่วยเหลือได้ทันที ซึ่งผู้เรียนคนอื่นสามารถเดินมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำในการทำงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายไว้จากผู้เชี่ยวชาญประจำวัน โดยตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญประจำวันนี้ อาจเป็นกำหนดเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญก็ได้ กลยุทธ์นี้จะประสบความสำเร็จได้ ผู้เรียนทุกคนจะต้องเห็นคุณค่าของการเดินไปปรึกษาขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ การนั่งรอให้ผู้สอนเข้ามาช่วยเหลือแต่เพียงอย่างเดียวนั้นนั้นไม่เกิดประโยชน์และเห็นความสำคัญของการไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า

กลยุทธ์ที่ 9 การจำกัดการรบกวน

เมื่อชั้นเรียนมีกิจกรรมย่อมมีการพูดคุย มีเสียงหัวเราะ หรือเสียงต่างๆ ตามมา ซึ่งในการนี้ผู้สอนไม่ควรมีทัศนคติต่อเสียงที่เกิดขึ้นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ควร ในการเริ่มต้นปีการศึกษาผู้สอนอาจทำความเข้าใจตรงกันว่าการสื่อสารในชั้นเรียนควรมีลักษณะและอยู่ในระดับใด หรืออาจกำหนดสัญลักษณ์ เช่น การเปิดปิดไฟอย่างรวดเร็ว เมื่อมีเสียงคุยในชั้นเรียนเกินข้อกำหนดที่ตกลงกันไว้ หรือผู้สอนอาจกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นผู้คอยสอดส่องดูว่าบุคคลหรือกลุ่มใดส่งเสียงดังเกินไป

กลยุทธ์ที่ 10 แผนการที่เหมาะสมในการตรวจสอบชิ้นงาน

หลายครั้งที่ในชั้นเรียนมีการให้งานผู้เรียนหลายคน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจเข้าใจไม่ตรงกัน แต่มักจะมีนักเรียนบางกลุ่มที่มีความสามารถสูงจะทำงานได้เร็วแล้วรีบนำมาให้ผู้สอนตรวจสอบ พร้อมๆกัน ผู้สอนอาจแต่งตั้งผู้เรียนบางคนเป็น ผู้เชี่ยวชาญประจำวัน (expert of the day) ผู้ที่จะสามารถช่วยผู้สอนในการตรวจคัดกรองผลงานของผู้เรียนคนอื่นๆ ซึ่งหากผู้เชี่ยวชาญประจำวันเห็นว่าชิ้นงานที่นำมาส่งมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพ ผู้เชี่ยวชาญ จะลงชื่อไว้ที่ชิ้นงานนั้นเพื่อเป็นการยืนยันว่าผ่านการตรวจแล้ว จะช่วยลดเวลาในการตรวจของผู้สอนให้น้อยลงได้

กลยุทธ์ที่ 11 การปรับเปลี่ยนตำแหน่งที่นั่ง

ผู้สอนสามารถออกแบบตำแหน่งที่นั่งภายในชั้นเรียน รวมไปถึงเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ในชั้นเรียนให้เปลี่ยนแปลงไปได้เสมอ โดยอาจวางแผนผังไว้ 3 - 4 แผนผัง แล้วฝึกผู้เรียนให้ช่วยกันจัดเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผนผังที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งอาจกำหนดจาก สี ชื่อนักเรียน หรือเลขที่ก็ได้ การย้ายเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ในชั้นเรียนบ่อยๆ นี้จะช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายสภาพแวดล้อมที่จำเจ

กลยุทธ์ที่ 12 การจำกัดการรบกวน

ไม่มีความจำเป็นที่ผู้สอนต้องบังคับให้ผู้เรียนนั่งอยู่กับที่ตลอดเวลา แต่ผู้สอนต้องสร้างข้อตกลงกับผู้เรียนว่าสามารถเคลื่อนที่ได้ยังส่วนใดของห้องในช่วงเวลาใดได้บ้าง ไม่ใช่ให้ผู้เรียนมืออิสระมาจนเกินไป เลือกลุกขึ้นเดินรอบห้องเรียนตามความต้องการของตนเองเป็นหลักเพียงอย่างเดียว

กลยุทธ์ที่ 13 การให้ความสำคัญของชิ้นงาน

ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของชิ้นงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำ เพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและทำงานได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งอาจนำหลักการให้รางวัลมาเป็นตัวช่วยเสริมแรงแก่ผู้เรียนในการทำงาน เช่น การเขียนเครื่องหมายบวก (+) สำหรับชิ้นงานที่ดี เครื่องหมาย (-) สำหรับชิ้นงานที่ควรปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลย้อนกลับในงานของตนเอง

กลยุทธ์ที่ 14 การวางแผนสำหรับผู้ทำงานเสร็จเร็ว

สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการทำงานสูง มักจะปฏิบัติงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายเสร็จรวดเร็ว ในบางครั้งอาจรู้สึกเบื่อหน่าย ในความไม่ท้าทายของกิจกรรมหรืองานต่างๆ เหล่านี้ ผู้สอนอาจใช้วิธีถามคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ลืกลบไปเรื่อยๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ และเห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาเหล่านั้นมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 15 การหยุดผู้เรียน

ในบางครั้งผู้สอนอาจมีเวลาในการสอนเนื้อหาไม่เพียงพอ ต้องการขึ้นหัวข้อใหม่ แต่ยังมีผู้เรียนที่ทำงานเก่าไม่เสร็จ ผู้สอนสามารถใช้วิธีการให้ผู้เรียนเตรียมตัวล่วงหน้า โดยอาจอ่านบทเรียนหรือทำแบบฝึกหัดมาล่วงหน้า ก่อนที่จะเรียนในชั้นเรียนก็ได้

กลยุทธ์ที่ 16 การฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน

ผู้สอนควรสร้างให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ผ่านกิจกรรมง่ายๆ เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้เข้าที่เดิม หลังจากใช้งานเสร็จ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 17 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการชั้นเรียน

ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนลองช่วยกันวิเคราะห์แนวทางในการดำเนินการชั้นเรียนของพวกเขา โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์สภาพความเป็นไปได้ สภาพปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งผู้สอนอาจพบว่าผู้เรียนมีแนวทางในการแก้ปัญหาที่น่าสนใจซึ่งผู้สอนคาดไม่ถึงถึงมาก่อนก็ได้

3.5 หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลถือว่าเป็นกระบวนการเชิงระบบ (System Approach) เป็นกระบวนการที่ช่วยผู้สอนให้จัดการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน ตามแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบดังนี้ (บุญฤทธิ์ ปิยะศรี, 2556 ; Tomlinson, 2014)

1. เนื้อหา (Content) คือ ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Tomlinson & McTighe, 2006; Tomlinson, 2014)

2. กระบวนการ (Process) คือ วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ความเข้าใจเนื้อหาได้ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายใต้เงื่อนไขการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรจัดการเรียนรู้รวบยอด เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และฝึกให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (National Research Council; Wiggins และ McTighe, 1998; Tomlinson, 2000 ; Tomlinson, 2014)

3. ผลผลิต (Products) คือ สิ่งที่สะท้อนความรู้ ความเข้าใจจากการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถนำมาอธิบายความก้าวหน้าและข้อบกพร่อง รวมไปถึงกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาของนักเรียนต่อไป

4. ผลกระทบ คือ การคำนึงถึงสภาวะทางจิตใจ แรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนภายใต้ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นการเรียนรู้และชัดเจนขึ้นหลักการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

5. ความสนใจของผู้เรียน คือ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการมีส่วนร่วมของนักเรียน ซึ่งเชื่อมโยงกับแรงจูงใจในการเรียน (Collins & Amabile, 1999; Csikszentmihalyi, 1990)

บุญฤทธิ์ ปิยะศรี (2556) ได้กล่าวถึง หลักการและความสำคัญที่มีผลต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ดังนี้

1. ความยืดหยุ่นเป็นสิ่งจำเป็นที่ห้องเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลพึงมี เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเป้าหมายการเรียนรู้และการสอนของผู้สอน ผู้เรียนต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ที่เน้นกระบวนการกลุ่มและการวัดประเมินผล ผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

2. การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลควรใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน โดยเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและควรวัดต่อเนื่องกัน ผู้สอนต้องวางแผนการสอนให้ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด โดยไม่ลืมที่จะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่สำคัญผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศ ความต้องการ ความสนใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ควรมีการสนทนาสอบถามความต้องการเพื่อเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมต่างๆ ต่อไป

3. การจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีความยืดหยุ่นจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น โดยอาจจัดเป็นกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อยตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ซึ่งนักเรียนจะเรียนรู้วิธีการเรียนรู้และทำงานที่ต่างรูปแบบจากตนเองออกไป

นักการศึกษาหลายกลุ่มได้ให้ความสนใจกับการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีแนวทางที่คล้ายกับแนวทางนี้เรียกว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่าง

เต็มศักยภาพตามความสามารถของตนเอง (Carl R. Rogers อ้างถึงใน วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) เป็นการจัดการศึกษาตามลักษณะของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนต้องศึกษาข้อมูลจากการวิเคราะห์ผู้เรียนและเลือกวิธีการสอน กิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลที่ได้รับมา (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2544) โดยกิจกรรมที่ผู้สอนจัดนั้นต้องเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของกิจกรรม วิธีการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง รวมทั้งได้ประเมินศักยภาพ ความต้องการ และความสนใจด้วยตนเอง (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2550)

จุดเน้นสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1. ผู้เรียนได้ประโยชน์สูงสุด
2. ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ
3. ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
4. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง

หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction) โดยการใช้กระบวนการเรียนรู้ (learning process) ได้แก่

1. มีส่วนร่วม (Participation) อย่างตื่นตัว (Active)
2. มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และร่วมมือ ร่วมใจ (Co-Operation) ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share and Learning)
3. ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทั้งสมองซีกซ้ายและขวา หรือพัฒนาพหุปัญญา (Multiple Intelligences)
4. การคิด (Thinking) ซึ่งกระตุ้นด้วยการถาม (Inquiry)
5. นำความรู้ไปใช้และประยุกต์ใช้ (Application)

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและกำหนดบทบาทของผู้สอนในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.5 บทบาทของผู้สอนในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

นักการศึกษา	บทบาทของผู้สอน
Tomlinson (2001)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเมินความพร้อม ของนักเรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย 2. วิเคราะห์ผล การประเมินความพร้อม 3. จัดการเรียน การสอนที่ หลากหลาย 4. พัฒนา วิธีการเรียนการสอน 5. วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล

นักการศึกษา	บทบาทของผู้สอน
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวิเคราะห์ ผู้เรียน รู้จัก ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม 2. การใช้จิตวิทยาการ เรียนรู้ และการบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3. การวิเคราะห์ หลักสูตร 4. การออกแบบการเรียนรู้ 5. การออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง
สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2545)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การส่งเสริม ความสัมพันธ์และ ความร่วมมือกับชุมชน 2. การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3. การพัฒนางานของตนเอง 4. การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่น 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ
ทิตินา แชมมณี (2547)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจหลักการ สอนมากกว่า เทคนิควิธีการ 2. ศึกษา แนวความคิด หลักการต่างๆ และปรับเปลี่ยน วิธีการสอน 3. เปิดใจรับ แนวคิดหลักการต่าง ๆ ทดลอง ปฏิบัติ หรือ ศึกษาวิจัยเพื่อพิสูจน์ทดสอบแนวคิดใหม่ๆ ที่อาจจะนำมาซึ่งทางเลือกใหม่ๆ ทำให้การเรียน การสอนมี ประสิทธิภาพ
พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2550)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฝึกคิด คือ สอนให้ผู้เรียนคิดเองเป็น 2. ฝึกให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้าศึกษาให้ลึกซึ้ง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและมีการวิจัยค้นคว้า 3. ฝึกให้ผู้เรียนบริการสังคม คือ สิ่งที่เรียนจะมีคุณค่า เมื่อได้ใช้ความรู้นั้นให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม
พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2550)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็น ผู้จัดการ (Manager) 2. เป็นผู้ช่วย เหลือและ แหล่งเรียนรู้ (Helper and resource) 3. เป็นผู้อำนวยความสะดวกและสนับสนุน กระบวนการ เรียนการสอน (Facilitator) 4. เป็นผู้ติดตาม ตรวจสอบ (Monitor)
บุญฤทธิ์ ปิยะศรี (2556)	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิเคราะห์ผู้เรียน 2. ประเมินความพร้อมของผู้เรียน 3. ศึกษาแนวคิด หลักการและ เทคนิคการสอนต่างๆ 4. วิเคราะห์ หลักสูตร 5. ออกแบบการเรียนการสอน 6. จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ หลักสูตรและผู้เรียน โดยที่ผู้สอนเป็นผู้ช่วยในการอำนวยความสะดวกและเป็นผู้ติดตาม ตรวจสอบ 7. ออกแบบการวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียน 8. วิเคราะห์ผล การจัดการเรียน การสอนเพื่อใช้เป็นข้อมูล สารสนเทศในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

จากบทบาทของผู้สอนในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่แสดงในตารางที่ 2.5 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ประเด็นต่างๆ ที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมานำเสนอ เพื่อให้เห็นน้ำหนักของแต่ละประเด็นที่นักวิชาการกล่าวถึง แสดงในตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 สังเคราะห์บทบาทของผู้สอนในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

บทบาทของผู้สอน	นักวิจัย							รวม
	1	2	3	4	5	6	7	
วิเคราะห์ผู้เรียน	✓	✓					✓	3
ประเมินความพร้อมของผู้เรียน	✓						✓	2
ศึกษาแนวคิด วิธีการสอน				✓			✓	2
ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอน					✓			1
วิเคราะห์หลักสูตร	✓	✓	✓				✓	4
ทดลองใช้วิธีการสอน เทคนิค ใหม่ ๆ				✓				1
ออกแบบการเรียนการสอนและการประเมินผล		✓					✓	2
เลือกรูปแบบการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓						✓	2
ออกแบบการวัดผลที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓	✓				✓	✓	4
จัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	✓		✓			✓		3
ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้					✓	✓		2
วิเคราะห์ผลการจัดการเรียน	✓					✓	✓	3

หมายเหตุ 1 = Tomlinson; 2 = กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ; 3 = สุนทร สิ้นธพานนท์ และคณะ ; 4 = ทิศนา ขัมมณี; 5 = พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียรวิ อินตีสุข; 6 = พิมพันธ์ เดชะคุปต์; 7 = บุญฤทธิ์ ปิยะศรี

3.6 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

นักวิจัยอีกหลายท่านได้นำเสนอโมเดลการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ดังนี้

1. โมเดลเชิงระบบ

ทิศนา ขัมมณี (2552) กล่าวถึงแนวคิดในการจัดสิ่งต่างๆ ให้เป็นระบบเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยต้องอาศัยความสามารถในการจำแนกองค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งนั้นๆ และจัดวางองค์ประกอบให้เป็นระเบียบและเหมาะสม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ตัวป้อน (Input) คือ องค์ประกอบทั้งหลายของระบบ ซึ่งแต่ละระบบจะมีจำนวนตัวป้อนไม่เท่ากัน และแต่ละตัวป้อนจะมีระดับความสำคัญที่แตกต่างกัน ตามเงื่อนไขของความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้จัดการระบบ

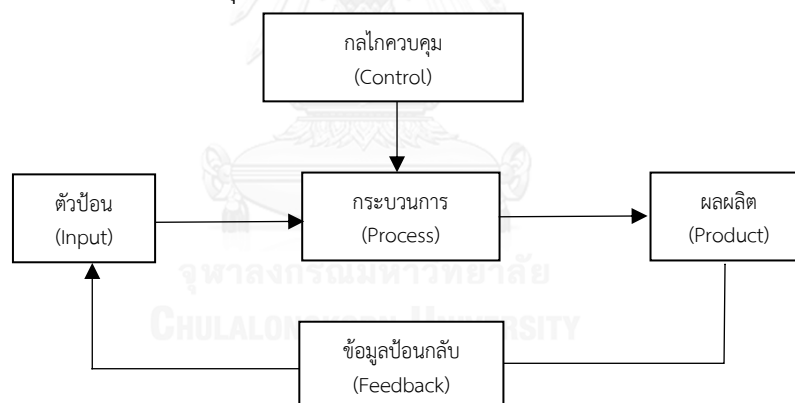
2. กระบวนการ (Process) คือ การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ในระบบให้เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมาย ระบบแต่ละระบบอาจมีองค์ประกอบเหมือนกันแต่มีลักษณะของความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันก็ได้ ตามเงื่อนไขของความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้จัดการระบบ

3. ผลผลิต (Product) คือ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทำงานของระบบ หากผลผลิตที่เกิดขึ้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แสดงว่าระบบนั้นมีประสิทธิภาพ แต่หากผลผลิตที่เกิดขึ้นไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าระบบนั้นยังมีส่วนที่บกพร่อง ควรแก้ไข ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

ระบบที่มีองค์ประกอบทั้ง 3 นี้ครบ ถือว่ามีองค์ประกอบเบื้องต้นที่ครบ แต่หากจะเป็นระบบที่สมบูรณ์นั้นควรมีองค์ประกอบเพิ่มเติมอีก 2 ประการ คือ

4. กลไกควบคุม (Control) คือ วิธีการในการควบคุมหรือตรวจสอบกระบวนการของระบบให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ

5. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) คือ ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแสดงประสิทธิภาพในการทำงานของระบบ ว่ามีประสิทธิภาพหรือควรแก้ไขปรับปรุง

ภาพที่ 2.5 องค์ประกอบของระบบที่สมบูรณ์

2. ASSURE Model ของไนซ์พิชและคณะ

ไนซ์พิชและคณะ (1993) อ้างถึงใน วชร เงินแจ่ม (2558) ได้นำเสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เรียกว่า ขั้น A = Analyze Learner's Characteristics

คือ การวิเคราะห์ผู้เรียนในพฤติกรรมและความต้องการเบื้องต้น เช่น ข้อมูลทั่วไป เพศ อายุ ระดับการศึกษา เจตคติ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม เป็นต้น ตามด้วยข้อมูลเฉพาะ คือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง เช่น ทักษะ ประสบการณ์เดิม เจตคติ ความรู้ความสามารถพื้นฐาน รวม

ไปถึงความพร้อมในการเรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถกำหนดวิธีการและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้มากขึ้น

ขั้นที่ 2 เรียกว่าขั้น S = State Learning Objectives and Content

คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายเรียน โดยควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 3 ประการ คือ 1) วิธีการปฏิบัติ Performance (ทำอะไร) 2) เงื่อนไข Conditions (ทำอย่างไร) 3) เกณฑ์ Criteria (ทำได้ดีเพียงไร)

ขั้นที่ 3 เรียกว่า ขั้น S = Select, Modify or Design Methods and Materials

คือ การกำหนดสื่อการเรียนการสอน โดยผู้สอนอาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งใน 3 รายการ ดังนี้

1. การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน
2. ดัดแปลงจากสื่อวัสดุที่มีอยู่แล้ว
3. การออกแบบสื่อการสอนใหม่

ขั้นที่ 4 เรียกว่า ขั้น U = Utilize Methods and Materials คือ การกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน พิจารณาได้ 3 ลักษณะคือ

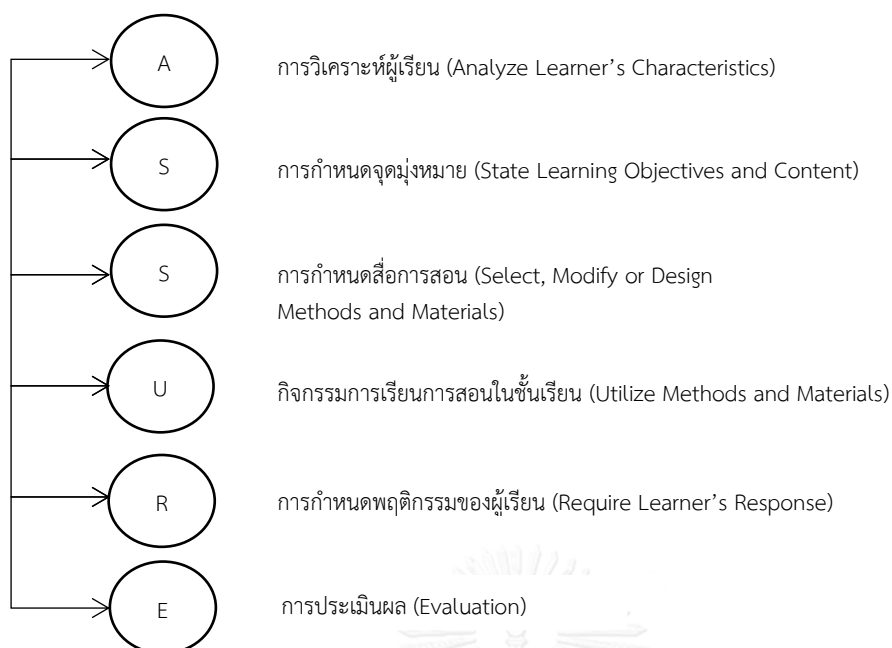
1. การใช้สื่อประกอบการสอนของผู้สอน เช่น ประกอบการบรรยายและการอธิบาย
2. การใช้สื่อเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียน เช่น ชุดการสอน บทเรียนด้วยตนเอง
3. การใช้สื่อร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เช่น เกม สถานการณ์จำลอง การสาธิต การมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้สื่อการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด

ขั้นที่ 5 เรียกว่า ขั้น R = Require Learner's Response คือ การกำหนดพฤติกรรมในการตอบสนองของผู้เรียน การที่ผู้เรียนแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเรียน และผู้สอนให้การเสริมแรงทันทีจะเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันทีเพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดเด่นและจุดบกพร่องของตนเอง นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ขั้นที่ 6 เรียกว่า E = Evaluation

คือ การประเมินผล ซึ่งผู้สอน ควรพิจารณาสิ่งสำคัญ 3 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. การประเมินสื่อและวิธีการใช้
3. การประเมินกระบวนการเรียนการสอน

ภาพที่ 2.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของไซนัฟิชและคณะ

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลตามภาพที่ 2.7 แสดงให้เห็นถึงสิ่งสำคัญ 3 ประการที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรกคือ เนื้อหาเหมาะสม กลุ่มผู้เรียนที่มีความเหมาะสม และการวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาสิ่งสำคัญ 3 ประการนี้แล้ว จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกวิธีการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญอีก 3 ประการ คือ เนื้อหา กระบวนการ และผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ โดยต้องวิเคราะห์ต่อเนื่องไปถึงปัจจัยที่อาจเกิดขึ้นจากผู้เรียนขณะเรียนคือ ความพร้อม ความสนใจ และวิธีการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาสิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว จึงจะนำไปสู่การเลือกกลยุทธ์ในการสอน ซึ่งมีหลายกลยุทธ์ เช่น การใช้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างข้อตกลงร่วมกัน การกำหนดชิ้นงานที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น

จะเห็นว่าการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายแนวทาง ทุกแนวทางล้วนแล้วแต่เริ่มต้นที่การพิจารณาในตัวผู้เรียนเป็นลำดับแรกก่อน ให้ความสำคัญกับประสบการณ์เดิม ความพร้อม ความสนใจ รวมไปถึงข้อมูลอื่นๆ มาประกอบกับการพิจารณาเนื้อหาบทเรียนที่ต้องการถ่ายทอด แล้วจึงจึงเลือกใช้วิธีการหรือกลยุทธ์ต่างๆ ที่ผู้สอนพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับผู้เรียนของตนเอง

ตอนที่ 4 มโนทัศน์และแนวทางการพัฒนากลยุทธ์

4.1 ความหมายของกลยุทธ์

คำว่า กลยุทธ์ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษ คือ strategy มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก คือ strategos โดยเกิดจากการผสมกันของคำว่า stratos หมายถึง กองทัพ กับคำว่า agein หมายถึง การนำหน้า กลุ่มนักวิชาการทางด้านศาสตร์การบริหารตีความว่า leading the total organization หมายถึง การทำให้องค์กรโดยรวม มีความหมายในเชิงวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการว่า ต้องทำอะไรบ้าง และอย่างไรบ้าง งานจึงจะสำเร็จ (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2546 อ้างถึงใน อ้อมอารี สุวรรณศรี, 2553)

กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่มีความชัดเจนว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ระยะยาวขององค์กร โดยรวมไปถึงการกำหนดวิธีการดำเนินการ รูปแบบ การจัดกิจกรรม วิธีการที่ใช้นโยบาย และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ (Certo & Peter, 1991; Mintzberg & Quinn, 1996 ; Robbins, 1990) มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน สภาพการแข่งขันทางการตลาด และความคาดหวังของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผ่านการพิจารณาเป้าหมาย (purpose) ภารกิจ (mission) วัตถุประสงค์ระยะยาว (Basic long-term objectives) ขององค์กร (ณัฐพรณ์ เขจรนนท์, 2544 ; ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545 ; อ้อมอารี สุวรรณศรี, 2553)

การจัดการกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการต่อเนื่องที่เป็นวงจร มีขั้นตอนการกำหนดและจัดทำแผนเชิงกลยุทธ์ เป็นชุดของการตัดสินใจและการปฏิบัติการต่างๆ ในการจัดการ การลงมือปฏิบัติของผู้บริหารในการกำหนดการดำเนินการระยะยาว เพื่อให้องค์กรดำเนินไปตามสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสม (Certo & Peter, 1995 ; Dessler, 1998 ; Robbin, 2002 ; Wheelen & Hunger, 2002) อีกนัยหนึ่งการจัดการกลยุทธ์ หมายถึง การคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยการใช้ทรัพยากรที่มีเพื่อก่อให้เกิดข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน ซึ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) อย่างเป็นระบบ ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้บริหารผ่านการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน มีการวิเคราะห์หลักเกณฑ์ ทิศทางและวัตถุประสงค์ เพื่อให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสม (ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา, 2545 ; อ้อมอารี สุวรรณศรี, 2553)

4.2 ระดับของกลยุทธ์

จากการศึกษางานวิจัยพบว่ากลยุทธ์สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ กลยุทธ์ระดับบริษัท (Corporate Strategy) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) และกลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Strategy) (สมยศ นาวิการ, 2544 อ้างถึงใน พิพัฒน์ ภูภิโย, 2555)

ระดับที่ 1 กลยุทธ์ระดับบริษัท (Corporate Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา กลุ่มธุรกิจภายในบริษัทให้เข้มแข็งด้วยการพิจารณาว่าควรดำเนินการอะไรบ้าง ทรัพยากรที่ควรจัดสรรเพื่อจัดให้กับธุรกิจต่างๆ เป็นอย่างไร ซึ่งมีข้อควรคำนึงอยู่ 3 ประการ ได้แก่ การอยู่คงที่ การเจริญเติบโต และการตัดทอน

ระดับที่ 2 กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งการปรับปรุงการแข่งขัน ผลผลิตภายในบริษัทให้สูงขึ้น โดยผลผลิตที่คล้ายกันจะได้รับการรวมกลุ่มกันให้เป็นกลุ่มผลผลิตประเภทเดียวกัน ซึ่งเรียกว่าหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (SUB) ซึ่งโดยปกติแล้ว SUB ของแต่ละหน่วยงานจะเป็นหน่วยงานกึ่งอิสระ สามารถพัฒนากลยุทธ์ของตนเองภายใต้วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ระดับบริษัทของตนเองขึ้นมาได้ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อมุ่งเพิ่มกำไรจากการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตให้สูงขึ้น กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) อาจเรียกอีกชื่อได้ว่า กลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) มีลักษณะสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ การเป็นผู้นำทางต้นทุน การสร้างความแตกต่าง และการมุ่งเน้นเฉพาะ

ระดับที่ 3 กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งการใช้ทรัพยากรของบริษัทให้มีประสิทธิภาพสูงสุดตามหน้าที่ โดยจะพัฒนากลยุทธ์ขึ้นเองภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดของกลยุทธ์ระดับบริษัทและหน่วยธุรกิจ

ธงชัย สันติวงศ์ (2533) อ้างถึงใน พิพัฒน์ ภูภิโย (2555) ได้อธิบายลักษณะของกลยุทธ์ที่ดีซึ่งต้องอยู่ในกรอบการคิดวิเคราะห์ 3 ประการ ดังนี้

1. กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ต้องมีจุดเน้นที่ชัดเจน
2. กลยุทธ์ต้องมีกลไกการประสานงานให้เข้ากันได้ทุกส่วน
3. กลยุทธ์ต้องมีความคล่องตัวในการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

4.3 การพัฒนากลยุทธ์องค์กร

จากความหมายของกลยุทธ์คือวิธีการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ขององค์กรจะช่วยให้เห็นวิธีการไปสู่เป้าหมายขององค์กร พิจารณาออกแบบและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง แนวทางที่นิยมใช้ในการพัฒนากลยุทธ์องค์กร Maassen and Van Vught (1992) อ้างถึงใน พิพัฒน์ ภูภิโย (2555) กล่าวถึงแนวทางในการประเมินเพื่อพัฒนากลยุทธ์ไว้ 4 ประการคือ

ประการที่ 1 การประเมินสภาพแวดล้อม (Environment Assessment of Scanning) เป็นการประเมินเพื่อกำหนดแนวโน้มหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและผลที่เกิดขึ้นกับองค์กร

ประการที่ 2 การประเมินภายในองค์กร (Institutional Assessment) เป็นการประเมินเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา และศักยภาพของสถาบัน

ประการที่ 3 การประเมินค่านิยม (Values Assessment) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาค่านิยม แรงจูงใจ ตลอดจนแนวคิดของบุคลากรในองค์กรและความรับผิดชอบขององค์กรต่อส่วนรวม

ประการที่ 4 การสร้างแผนหลัก (Master Plan Creation) เป็นไปเพื่อกำหนดรูปแบบของกลยุทธ์ขององค์กรจากปัจจัยทั้ง 3 ประการข้างต้น

นอกจากนี้ ในการวิจัยทางการศึกษายังนิยมใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การประชุมเชิงวิชาการ โดยศึกษาข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพัฒนากลยุทธ์สำหรับการแก้ไขสภาพปัญหาทางการศึกษา (กิตติพัทธ์ เอี่ยมรอด, สุพร กาวินา, 2558 ; ณัฐชญาณ์ รัตนสถาพรพงศ์, ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์, สุภาพร พงศ์ภิญโญโอบาส, 2558 ; ศักดิ์ชัย เพชรแกมทอง, สมชัย วงษ์นายะ, ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์, 2556)

ลักษณะของกลยุทธ์แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ (Steiner, 1989 อ้างถึงใน พิพัฒน์ ภูมิโณ, 2555) ดังต่อไปนี้

1. อนาคตเป็นผลจากการตัดสินใจในปัจจุบัน (Futurity of Current Decision) คือ การวางแผนกลยุทธ์เป็นความสัมพันธ์ของเหตุ (cause) กับผล (effect) ในระยะเวลาหนึ่งซึ่งผู้บริหารต้องตัดสินใจดำเนินการโดยเชื่อว่าเหตุที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจะส่งผลดีในอนาคต และการตัดสินใจนี้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ต้องและการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ ดังนั้นการวางแผนกลยุทธ์จึงเป็นเสมือนการสร้างจินตนาการในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และระบุแนวทางในการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจน

2. กลยุทธ์เป็นการวางแผนเชิงกระบวนการ (process) คือ การวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอน โดยเริ่มต้นจาก การกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร จัดทำนโยบาย จัดทำแผนการดำเนินงาน ในภาพรวมทั้งหมดต้องเกิดจากการวางแผนล่วงหน้าไว้ว่าจะทำอะไร (what) เมื่อใด (when) ที่ไหน (where) ใครเป็นผู้กระทำ (whom) และทำอย่างไร (how) การดำเนินการของแผนกลยุทธ์ควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบ อยู่บนรากฐานของการทำความเข้าใจร่วมกัน

3. กลยุทธ์เป็นการวางแผนเชิงปรัชญา (Philosophy) คือ การวางแผนกลยุทธ์เชิงทัศนคติ กล่าวได้ว่าเป็นวิถีทางในการดำรงชีวิต เป็นกระบวนการทางความคิดและการใช้สติปัญญาในการตัดสินใจปฏิบัติงานในแผนการในอนาคตที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. กลยุทธ์เป็นแผนงานที่มีโครงสร้าง (Structure) คือ การวางแผนกลยุทธ์เชื่อมโยง (Linkage) อย่างมีระบบของแผนการ 3 ประเภท คือ แผนกลยุทธ์ แผนระยะปานกลาง และแผนระยะสั้น โดยแผนกลยุทธ์เป็นแกนหลักหรือวัตถุประสงค์หลักขององค์กร แผนระยะปานกลางเป็นการพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้มีรายละเอียดชัดเจนในการปฏิบัติ แผนระยะสั้นเป็นวิธีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้

4.4 การประเมินกลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ไม่สามารถประเมินได้ว่าจะสำเร็จหรือไม่ ถือเป็นกลยุทธ์ที่ไม่มีประโยชน์อันใดเลย ดังนั้นการควบคุมและกำกับกลยุทธ์มีความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยวัตถุประสงค์ของการประเมินกลยุทธ์มีดังต่อไปนี้ 1) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความพยายามของบุคลากรทุกคนในองค์กร 2) เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้บริหารให้หาแนวทางในการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร 3) เพื่อเป็นระบบการตรวจสอบเบื้องต้นที่สามารถบ่งชี้ได้ว่าสมมติฐานของกลยุทธ์นั้นมีความผิดพลาดหรือสภาพแวดล้อมขององค์กรมีการเปลี่ยนแปลงไปเพียงใด 4) เพื่อใช้เป็นวิธีการเข้าแทรกแซงสำหรับการบริหารในการแก้ไขกลยุทธ์ที่ไม่ได้ผลหรือไม่มีประสิทธิภาพ (Roush & Ball, 1980 อ้างถึงใน พันธุ์ทิพย์ ธรรมสโรช, 2553)

ประเภทของการประเมินกลยุทธ์ การแบ่งประเภทของการประเมินกลยุทธ์ ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ชัดเจนตายตัว สามารถกำหนดเวลา วัตถุประสงค์ วิธีการ หรือรูปแบบ ในการแยกประเภทของการประเมิน หากแบ่งประเภทของการประเมินตามช่วงของการดำเนินงานกลยุทธ์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนเริ่มดำเนินการ (Pre – Evaluation) เป็นการประเมินผลทางด้านต่างๆ ก่อนเริ่มกลยุทธ์หรือโครงการ เพื่อนำไปตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการต่อไปหรือไม่ โดยพิจารณาประเมินผลในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ความเหมาะสมของกลยุทธ์ ได้แก่ การพิจารณาความเป็นไปได้ของการดำเนินกลยุทธ์ การประเมินความจำเป็นของการจัดทำกลยุทธ์ ความเสี่ยงของกลยุทธ์ ศึกษาถึงความเหมาะสมของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลยุทธ์ โดยประเมินความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นไปได้ (Feasibility) และการใช้ประโยชน์ (Utility) ของกลยุทธ์ ความเหมาะสมของกระบวนการที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการ

1.2 ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ ได้แก่ การพิจารณาอัตราผลตอบแทนเสีย (Benefit – Cost Ration) การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break – Even Analysis) อัตราผลตอบแทน (Rate of Return) การวิเคราะห์ต้นทุน (Cost – Effectiveness Analysis) และการวิเคราะห์อรรถประโยชน์ (Cost – Utility Analysis)

1.3 ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนผลลัพธ์ หรือประสิทธิผลที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในด้านต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เป็นต้น

2. การประเมินผลระหว่างดำเนินการ (On-going Evaluation or Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบกิจกรรมตามแนวทางของกลยุทธ์ที่ตั้งไว้สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้หรือไม่

3. การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน (Post – Evaluation or Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลลัพธ์ของกลยุทธ์ โดยจะดำเนินการประเมินทันทีที่สิ้นสุดโครงการ เป็นการประเมินสรุปผลรวมว่ากลยุทธ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ประสบความสำเร็จ คุ่มค่าเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างที่ต้องแก้ไข ปรับปรุง และพิจารณาว่ากลยุทธ์ นั้นควรดำเนินการต่อไป หรือควรยกเลิก โดยการประเมินเมื่อสิ้นสุดกลยุทธ์อาจประเมินเมื่อโครงการสิ้นสุดไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อพิจารณาผลกระทบในด้านต่างๆ เช่น ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นต้น

จากแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนากลยุทธ์มีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการหรือวงจรที่มีลำดับขั้นตอน ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการนำไปเพิ่มผลผลิตหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การพัฒนากลยุทธ์มีกระบวนการที่สำคัญ 3 ประการหลัก คือ การศึกษาสภาพปัญหา/สภาพปัจจุบัน การสร้างกลยุทธ์ และการประเมินกลยุทธ์

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

Gangi, Suzanna (2011) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยทฤษฎีการสอนแบบพหุปัญญาของโฮเวิร์ดการ์ดเนอร์ เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทฤษฎีทางสติปัญญา และทฤษฎีการรับรู้ของบุคคล ทฤษฎีพหุปัญญาเกิดขึ้นในปี 1983 - 2011 ผลการวิจัยพบว่า 1. ทฤษฎีพหุปัญญาช่วยให้การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2. พหุปัญญาช่วยให้การเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูสามารถสนองตอบกับความต้องการของนักเรียนเพิ่มขึ้น ในขณะที่ Kelly Van Lowe (2011) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่าง ระหว่างบุคคลในวิชาคณิตศาสตร์สำหรับครูฝึกสอน เรื่อง จำนวนเต็มและเศษส่วน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีพัฒนาการในการเรียนรู้สูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ได้ทำการศึกษาเชิงสำรวจเพิ่มเติม พบว่า นักเรียนบางคนไม่ได้มีความพึงพอใจในวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ชนิดา ปณณะสฤกษ์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการจัดห้องเรียนศิลปะ ในโรงเรียน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผลการวิจัยที่นอกเหนือจากการจัดการชั้นเรียนทางกายภาพแล้ว ยังมีข้อค้นพบเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในเชิงการชื่นชมให้กำลังใจผู้เรียนจากผู้สอน ยอมรับให้มีการเคลื่อนไหวในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน แสดงถึงวิธีการที่ใช้ในการจัดการชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนเป็นอย่างยิ่ง

ในขณะที่ อุทุมพร พรายอินทร์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาลใน กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากครูอนุบาลจำนวน 350 คนที่มีสถานที่ทำงานอยู่ในพื้นที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการชั้นเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขคือ การกล่าวชมเชย ให้กำลังใจผู้เรียนเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ดี ในขณะที่เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ครูอนุบาลจะไม่ละเลย และแก้ไขโดยการเข้าไปตักเตือน ทบทวนข้อตกลง และเพิ่มสิ่งดึงดูดใจแทน

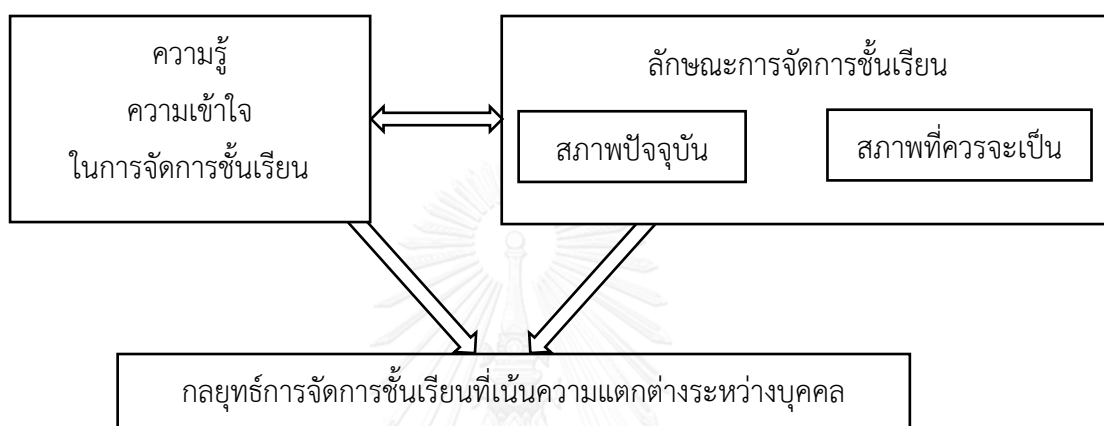
ภัทราพร อรัญมาลา (2560) ได้ทำวิจัยเชิงทดลองในการใช้โปรแกรมพัฒนาการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาโปรแกรมดังกล่าวขึ้นเพื่อทดลองใช้กับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโปรแกรม ตัวอย่างวิจัยคือ นักเรียน 291 คน และครู 10 คน มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า การจัดการชั้นเรียนแบบโปรแกรมของครูและการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้นำเสนอแนวคิดในการจัดการชั้นเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ คือ ครูควรวางแผนบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างเป็นขั้นตอน เลือกใช้เทคนิคการสอนและการประเมินผลที่หลากหลาย มีการจัดรูปแบบชั้นเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา หมั่นสังเกตและกระตุ้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้งานวิจัยของจากรุวรรณ เพียรบุญ (2554) ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียนของครู 5 ด้าน ได้แก่ การมีภาวะผู้นำ การจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ และการใช้นวัตกรรมจำแนกประเภท การดำเนินงานและกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ตัวอย่างวิจัยทั้งหมด 132 คน มีสมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียนในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จะเห็นว่าการจัดการชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลรอบข้างของผู้เรียน ความสุขและความสนุกสนานในการเรียนของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัย และวิธีการเรียนของผู้เรียน หรือการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรใส่ใจและให้ความสำคัญต่อสิ่งนี้ เพื่อที่จะสามารถวางแผนและดำเนินการจัดการชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสมและส่งผลดีต่อผู้เรียนมากที่สุด

ตอนที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่าการจัดการในชั้นเรียนมีความหมายที่กว้าง นิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแต่ละบุคคลมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่ต่างต่างกันไปถึงลักษณะของการจัดการชั้นเรียนซึ่งนอกจากมีความแตกต่างกันแล้ว การจัดการชั้นเรียนที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันและที่ควรจะเป็น เป็นสิ่งที่ เป็นข้อมูลในการสร้างกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

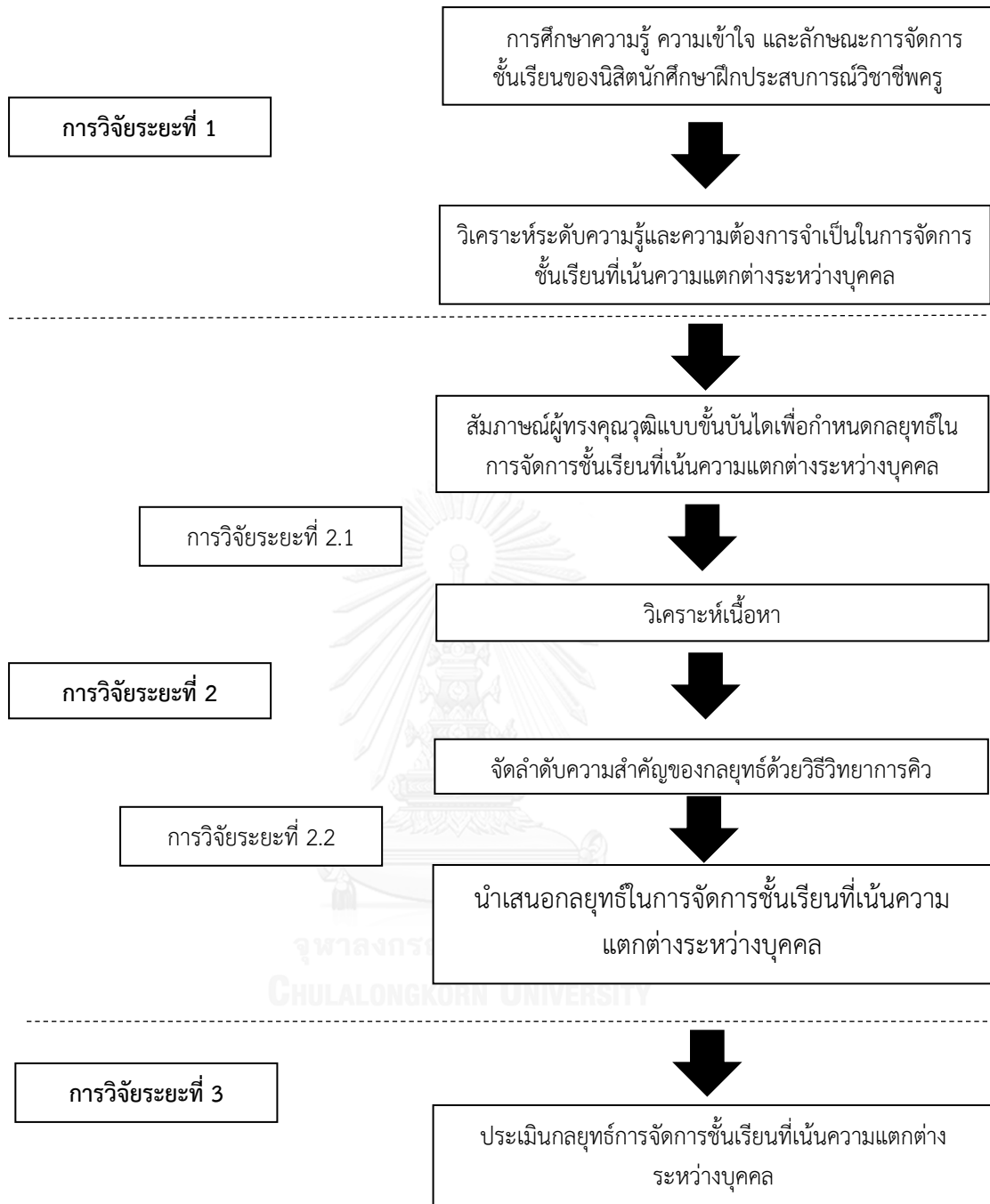
วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ

ระยะที่ 1 การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นสำรวจเพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติจริง และระดับที่ควรจะเป็นของการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตัวอย่างวิจัยในระยะนี้ คือ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 565 คน

ระยะที่ 2 นำเสนอกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 2.1 พัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การวิจัยในระยะนี้เป็นการพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบขึ้นบันได ระยะที่ 2.2 การจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการจัดเรียงความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษา จำนวน 16 คน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของกาพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยวิธีวิทยาการคิด

ระยะที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การวิจัยในระยะนี้เป็นการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผู้วิจัยนำเสนอ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะนี้คือ แบบประเมินความคิดเห็นต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้ให้ข้อมูลในระยะนี้คือ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาจำนวน 16 คน สามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู

การศึกษาวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น (need assessment) ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบัน (actual State) และสภาพที่ควรจะเป็น (target State) ว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ภาพที่ 3.2 การประเมินความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

ประชากรและตัวอย่างวิจัย

ในระยะแรกของการศึกษางานวิจัยเรื่อง การนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยต้องการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้วยการประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ปีการศึกษา 2559 ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่อยู่ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2559 ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยที่เลือกเป็นกรณีศึกษามีจำนวน 2 แห่ง ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกมหาวิทยาลัยที่เปิดการสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) และส่งนิสิต/นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2559 มีดังนี้

1. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในศักยภาพด้านการผลิตครู
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี)
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน

ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็น ประชากรของมหาวิทยาลัย ก จำนวนทั้งสิ้น 364 คน และ ประชากรของมหาวิทยาลัย ข จำนวน ทั้งสิ้น 360 คน ที่อยู่ในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในปีการศึกษา 2559 ในเขต กรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย ก เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงในด้านการผลิตบุคลากรครู ตั้งอยู่ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร เปิดการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับปริญญาบัณฑิต และ บัณฑิตศึกษาทั้งมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต โดยคณะครุศาสตร์ เปิดสอนระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี จัดจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นองค์รวมมีคุณลักษณะ ด้านความรู้ ความคิด ความสามารถและความดีอย่างสมดุล เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทยและสังคมโลก โดย ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สร้างนวัตกรรม การศึกษาที่ได้มาตรฐาน การบูรณาการการวิจัย การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและ การประเมินผล การพัฒนานิสิตและผู้เรียน สร้างภูมิปัญญาและเครือข่ายเพื่อพัฒนาการศึกษา โดย ริเริ่มกระบวนการค้นคว้าใหม่ เผยแพร่ความรู้เชิงปฏิบัติที่สามารถพัฒนานิสิต ผู้เรียนและบุคลากรทางการ ศึกษาอย่างยั่งยืน เพื่อการขึ้นนำและแก้ปัญหาการศึกษาของชาติ สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างเสริมสุขภาพ สืบทอดสายใยความผูกพันระหว่างพุทธอาจารย์คณาจารย์บุคลากร นิสิตเก่าและ นิสิตปัจจุบัน เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยและ ประเทศชาติ

สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ก ภายในมหาวิทยาลัยประกอบด้วยบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย สำนักวิชา สถาบันวิจัย สถาบันบริการ ศูนย์สำนัก สถาบันสมทบ รวมถึงคณะและภาควิชา ต่าง ๆ มีบุคลากรที่มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา มีแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลที่หลากหลาย โรงเรียน สานิต มีบรรยากาศเอื้อต่อความเป็นวิชาการเนื่องจากการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะเรียนรู้

มหาวิทยาลัย ข เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจุดเริ่มต้นจากการ โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม แห่งแรกของประเทศไทย เพื่อรองรับการผลิตครูระดับประกาศนียบัตร ประโยคครูมัธยม (ป.ม.) ตั้งอยู่ในเขตวังเก่าบนถนนราชดำเนิน และได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู ตาม ประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2501 ต่อมามีการปรับการเรียนการสอนจาก ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และย้ายจากสถานที่ตั้งเดิมมาอยู่ที่ซอยสังฆะวัฒนะ 2 (ซอย ลาดพร้าว 23) ถนนรัชดาภิเษก ซึ่งเป็นที่ตั้งปัจจุบันและเปลี่ยนสถานะเป็น วิทยาลัยครู ในปี พ.ศ. 2534 ได้รับรางวัล พระราชทาน สถาบันการศึกษาดีเด่น ระดับอุดมศึกษา จาก กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาได้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานนามใหม่เป็น สถาบันราชภัฏ และได้รับการสถาปนาเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อ พ.ศ. 2547 ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งนี้ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เปิดสอนในระดับ

ปริญญาตรี ภาคในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ และเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งปริญญา มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต เน้นการผลิตบัณฑิต ที่มีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของสังคมใน ทุกสถานการณ์ คณาจารย์และบุคลากรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการจัดการเรียน การสอนทางการศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีทั้งหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบ สารสนเทศ ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานสากล ได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างภาคภูมิใจ ผลิต บัณฑิตให้มีความรู้ คู่คุณธรรม มีการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและถ่ายทอดสู่ชุมชนและ มี การส่งเสริมสังคมบริการทางวิชาการ ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม ทำนุบำรุง เผยแพร่ศิลปและวัฒนธรรมไทย พัฒนาชุมชนและสังคม ที่สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชดำริ และนโยบายการพัฒนาประเทศ พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูชั้นสูง เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ พัฒนาภูมิปัญญา พร้อมรับประชาคมอาเซียนและโลกาภิวัตน์

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาระยะที่ 1 ได้แก่ แบบวัดความรู้ ความ เข้าใจ และรูปแบบเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) และแบบเติมคำตอบลงในช่องว่าง เพื่อสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาครู ประกอบด้วยระดับชั้นปีที่ ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชา สถาบัน และระดับชั้นที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่าง บุคคล มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 4 ตัวเลือก เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วยความรู้ใน การจัดการชั้นเรียน ด้านการจัดการเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน (respectful tasks) ด้านการจัด กลุ่มผู้เรียนที่มีความเหมาะสม (flexible grouping) และด้านการวัดและประเมินผล (ongoing assessment)

ตอนที่ 3 ระดับของการปฏิบัติจริงและระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นในการจัดการชั้นเรียนที่ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นแบบสอบถามแบบการตอบสนองคู่ (dual-response format) ข้อคำถามในตอน 3 นี้เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุข้อมูลสองชุด คือระดับของการปฏิบัติจริงและระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น ซึ่งมาจากแนวคิดของการนิยามความ ต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ซึ่งมี ตัวอย่างของแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างของแบบสอบถามแบบการตอบสนองคู่

ตัวอย่างข้อความ	ระดับของการปฏิบัติ จริง					ระดับการปฏิบัติที่ควร จะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน										
2. ท่านสอนด้วยกิจกรรมกลุ่ม										
3. ท่านใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย										
4. ท่านสังเกตสีหน้า ท่าทางของนักเรียนทุกคน										
5. ท่านรู้สึกเสียเวลากับการอธิบายคำสั่ง										

ขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในชั้นเรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เพื่อให้ได้นิยามตัวแปร สร้างข้อความและกำหนดรูปแบบเครื่องมือ โดยมีนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

นิยามเชิงปฏิบัติการ

การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง แนวทาง หลักการ วิธีการหรือกระบวนการของผู้สอนในการจัดระบบ ระเบียบ การรักษาระเบียบวินัย การควบคุม การสร้างและดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน รวมไปถึงการคงสภาพชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายทางการศึกษาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนในด้านความพร้อม ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การจัดการเกี่ยวกับการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน การจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน รวมไปถึงการเลือกวิธีการสอนและสื่อที่ใช้ในการสอนด้วย

ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน คือ การจัดการเกี่ยวกับการให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น เน้นที่ความเหมาะสมของสมาชิกภายในกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกสมาชิก และกำหนดหน้าที่กันภายในกลุ่ม

ด้านการวัดและการประเมินผล คือ การตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียน มีการเสริมแรงและให้ผลย้อนกลับตามพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมา เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในขณะเดียวกันก็เป็นการคงพฤติกรรมที่เหมาะสมไว้

กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง วิธีการ แนวทางหรือเทคนิคที่นิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูควรใช้ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยคำนึงถึงปัจจัยจากตัวผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม ความสนใจ และวิธีการเรียนรู้

ความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนที่มีความพร้อมในการเรียน ความสนใจในการเรียน และรูปแบบวิธีการเรียนแตกต่างกัน

2. สร้างโครงสร้างข้อคำถามและกำหนดจำนวนข้อคำถาม

3. สร้างข้อคำถามตามโครงสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนด จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเกณฑ์การพิจารณา คือ 1 หมายถึง ข้อคำถามตรงตามนิยามตัวแปรที่มุ่งวัด 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามตัวแปรที่มุ่งวัด -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่ตรงตามนิยามตัวแปรที่มุ่งวัด เกณฑ์ในการพิจารณาคือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามที่สามารถวัดได้สอดคล้องกับตัวแปรที่กำหนด (วรณีย์ แกมเกตุ, 2551) โดยผลการพิจารณาข้อคำถาม 11 ข้อ ได้ข้อคำถามผ่านเกณฑ์ 9 ข้อ จาก 11 ข้อ ซึ่งยังสามารถวัดระดับความรู้และความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ครบทั้ง 3 องค์ประกอบ

คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญมีดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์การวิจัยและการประเมิน
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ
3. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบตอนที่ 2 ด้วยสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา เพื่อตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของเนื้อหา และการหาค่าความยากและอำนาจจำแนกของตัวลอง ซึ่งมีความยากเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 เกณฑ์พิจารณาความยากที่ยอมรับได้คือระหว่าง 0.2 – 0.8 ค่าเฉลี่ยของอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.41 เกณฑ์พิจารณาอำนาจจำแนกที่มีค่ามากกว่า 0.4 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามมีอำนาจจำแนกดีมาก เกณฑ์ในการพิจารณาตัวลอง ค่าความยากของตัวลองที่ยอมรับได้คือตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกของตัวลองที่ยอมรับได้คือตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป และค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.563 อยู่ในระดับความเที่ยงปานกลาง ดังแสดงในตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบสอบวัดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ข้อ	ตัวเลือก	ค่าดัชนี IOC	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
1. ข้อใดไม่ใช่สิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1 ความพร้อมของนักเรียน	1	0.17	-0.05	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้
	2 ความสนใจของนักเรียน		0.17	-0.22	
	3 วิธีการเรียนรู้ของนักเรียน		0.23	-0.17	
	4*วิธีการแก้ปัญหาของนักเรียน		0.43	0.44	
2. ใครคือผู้ที่มีส่วนร่วมในการตั้งกฎ กติกาภายในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1 ครู	1	0.13	-0.22	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่นำไปใช้ได้
	2 นักเรียน		0.00	0.00	
	3*ครูและนักเรียน		0.67	0.55	
	4 ครูและผู้บริหาร		0.20	-0.32	
3. หากนักเรียนมีความสนใจที่แตกต่างกัน ครูท่านใดปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมที่สุด	1 ครูเอื้อพรเลือกใช้สื่อที่ทันสมัย	0.6	0.03	0.00	ข้อคำถามง่ายเกินไป จำแนกได้น้อย ควรตัดออก ตัวลวง 1, 4 ควรปรับปรุง ซึ่งข้อคำถามข้อนี้ได้รับการตัดออก
	2* ครูอัมพรใช้สื่อที่หลากหลาย		0.93	0.10	
	3 ครูेमอรเลือกใช้สื่อที่ตนสนใจ		0.03	-0.10	
	4 ครูอมราเลือกใช้สื่อที่เป็นที่นิยมแพร่หลาย		0.00	0.00	
4. ข้อใดเป็นวิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1 นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนครบทุกตัวชี้วัด	1	0.07	-0.20	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่นำไปใช้ได้
	2 นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนรายบุคคล		0.40	-0.35	
	3* นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความพร้อมของนักเรียน		0.33	0.59	
	4 นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถให้เท่าเทียมกัน		0.20	-0.05	

ตารางที่ 3.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบวัดสอบความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	ค่าดัชนี IOC	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
5. การจัดกลุ่มนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลควรเป็นอย่างไร	1 ครูเป็นผู้กำหนดสมาชิกในกลุ่มให้นักเรียนทุกคน	1	0.10	-0.23	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่น่าไปใช้ได้
	2 ครูให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดสมาชิกในกลุ่มด้วยตนเอง		0.20	0.05	
	3 ครูให้ผู้เรียนจับฉลากเพื่อกำหนดสมาชิกในกลุ่ม		0.17	-0.40	
	4* ครูและผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจในการเลือกสมาชิกในกลุ่ม		0.53	0.37	
6. สถานการณ์ต่อไปนี้ ครูท่านใดจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1* ครูปรับปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจผู้เรียนทุกวัน	0.8	0.43	0.49	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่น่าไปใช้ได้
	2 ครูปรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิมทุกวันเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับกิจกรรมในชั้นเรียน		0.13	-0.22	
	3 ครูปรับจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามความต้องการของนักเรียน		0.33	-0.25	
	4 ครูปรับจัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบเดียวกันทุกห้องเรียน		0.10	-0.02	
7. วิธีการให้ผลย้อนกลับแบบใดที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1 ตรวจสอบความถูกต้องและเฉลยพร้อมกันในห้องเรียน	1	0.37	-0.19	ข้อคำถามมีความยากในเกณฑ์ที่ดี แต่จำแนกได้ต่ำ ควรปรับปรุง ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
	2 ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขข้อผิดในข้อสอบ		0.03	-0.10	
	3* ตรวจสอบความถูกต้องและเรียกนักเรียนมาอธิบายเป็นกลุ่มย่อย		0.50	0.22	
	4 ตรวจสอบความถูกต้องและติดเฉลยคำตอบที่ถูกต้องหน้าห้องเรียน		0.10	0.08	

ตารางที่ 3.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบวัดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	ค่าดัชนี IOC	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
8. เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลผู้เรียนแบบใดเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1 แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์	1	0.20	-0.12	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
	2* แบบสังเกตและแฟ้มสะสมงาน		0.37	0.52	
	3 แฟ้มสะสมงานและแบบสัมภาษณ์		0.07	-0.10	
	4 แบบสอบถามและแบบสังเกต		0.37	-0.29	
9. ข้อใดคือเป้าหมายของการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	1 เพื่อวัดผลสมรรถนะทางการเรียน	1	0.27	-0.45	ข้อคำถามค่อนข้างยาก จำแนกได้น้อย ควรตัดออก ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ข้อนี้ได้รับการตัดออก
	2* เพื่อนำผลไปปรับปรุงการสอน		0.33	0.29	
	3 เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเอง		0.30	0.19	
	4 เพื่อนำไปตัดสินผลการเรียน		0.10	-0.02	
10. “เกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพหนึ่งเกณฑ์จะทำให้ให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ถูกต้องเหมาะสม” เพื่อตอบสนองการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ท่านควรปฏิบัติตามข้อความดังกล่าวหรือไม่	1 ควร เพราะการวัดและประเมินผลจะเป็นไปตามทฤษฎี	0.8	0.10	-0.20	ข้อคำถามมีค่าความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ได้
	2 ควร เพราะผู้เรียนจะได้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน		0.47	-0.12	
	3 ไม่ควร เพราะนักเรียนแต่ละคนมีทัศนคติต่อการเรียนต่างกัน		0.07	-0.20	
	4* ไม่ควร เพราะครูควรคำนึงถึงความสนใจ ความพร้อม และวิธีการเรียนของผู้เรียนประกอบด้วย		0.37	0.52	
11. ในการเลือกชิ้นงานให้นักเรียนปฏิบัติตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูไม่ต้องพิจารณาสิ่งใด	1 ความพร้อมของนักเรียน	1	0.27	-0.25	ข้อคำถามค่อนข้างยากแต่จำแนกได้ดี สามารถนำไปใช้ได้ ตัวลวงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
	2 ความสนใจของนักเรียน		0.03	0.00	
	3* วิธีการแก้ปัญหาของนักเรียน		0.27	0.44	
	4 วิธีการเรียนรู้ของนักเรียน		0.43	-0.19	

นอกจากแบบสอบวัดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แล้วในการวิจัยระยะนี้ยังมีเครื่องมืออีกส่วน คือ แบบสอบถามระดับของการปฏิบัติจริงและระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นแบบสอบถามแบบการตอบสนองคู่ (dual-response format) มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับตัวอย่างวิจัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างวิจัยนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบนี้ ด้วยสัมประสิทธิ์ ครอนบาคแอลฟา เพื่อตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของเนื้อหาเป็นรายข้อ และรายด้าน ผลการพิจารณามีดังต่อไปนี้

ด้านการจัดเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน (respectful tasks) แยกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่เป็นระดับการปฏิบัติจริงและระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น โดยได้ค่าความเที่ยงระดับการปฏิบัติจริง และค่าความเที่ยงระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นเท่ากับ 0.91 และ 0.77 ตามลำดับ ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความเหมาะสม (flexible grouping) แยกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่เป็นระดับการปฏิบัติจริง และระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น โดยได้ค่าความเที่ยงระดับการปฏิบัติจริงและค่าความเที่ยงระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น เท่ากับ 0.76 และ 0.58 ตามลำดับ ด้านการวัดการประเมินผล (ongoing assessment) แยกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่เป็นระดับการปฏิบัติจริง และระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น โดยได้ค่าความเที่ยงระดับการปฏิบัติจริงและค่าความเที่ยงระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น เท่ากับ 0.75 และ 0.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในจากสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา พบว่า ข้อคำถามที่ดีคือข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) เป็นค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนข้อคำถามข้อนั้นกับคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งหมด ควรมีค่ามากกว่า 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามข้อนั้นมีความเหมาะสม ประกอบกับการพิจารณาค่า Cronbach's Alpha if Item Deleted แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเมื่อตัดข้อคำถามข้อนั้นทิ้ง ซึ่งไม่ควรมีค่ามากกว่าค่า Cronbach's Alpha เมื่อพิจารณาแล้วพบข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ได้แก่ ข้อคำถามข้อที่ 8, 10, 11, 14, 16, 17, 24, 25, 29 และ 30 ผู้วิจัยจึงตัดข้อคำถามเหล่านี้ออกปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ ซึ่งยังสามารถวัดระดับการปฏิบัติจริงและระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นได้ครบทั้ง 3 องค์ประกอบ ดังที่แสดงในตาราง 3.3

ตารางที่ 3.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา อำนาจจำแนกรายข้อ และความเที่ยงของแบบวัด
ความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ข้อ	แบบวัดระดับการปฏิบัติจริง			แบบวัดระดับที่ควรจะเป็น			ค่าดัชนี IOC
	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha	
1	.77	.90	.91	.49	.76	.78	1.00
2	.59	.90		.52	.75		1.00
3	.73	.90		.49	.75		1.00
4	.79	.90		.58	.74		1.00
5	.81	.90		.60	.74		0.80
6	.70	.90		.53	.75		1.00
7	.60	.91		.61	.74		1.00
8	.64	.91		.25	.78		1.00
9	.78	.90		.36	.77		1.00
10	.51	.92		.17	.8		1.00
11	.15	.78	.76	-.02	.61	.58	1.00
12	.36	.75		.67	.46		1.00
13	.70	.70		.68	.46		1.00
14	.32	.76		-.07	.62		0.80
15	.60	.72		.56	.46		1.00
16	.16	.78		-.04	.66		1.00
17	.44	.75		-.17	.65		1.00
18	.45	.74		.36	.53		1.00
19	.56	.73		.33	.53		1.00
20	.59	.72		.68	.42		1.00
21	.76	.69	.75	.69	.65	.73	1.00
22	.63	.70		.35	.71		1.00
23	.52	.72		.50	.69		1.00
24	.05	.78		.19	.74		0.80
25	.05	.77		.41	.71		1.00
26	.64	.70		.42	.70		1.00
27	.53	.71		.59	.68		1.00
28	.44	.73		.58	.68		1.00
29	-.02	.80		.25	.75		0.80
30	.74	.68		.14	.74		1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ตัวอย่างวิจัยคือ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2559 โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งติดต่อประสานงานในการทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอไปยังผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เป็นตัวอย่างวิจัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

2. เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัย ก ซึ่งเข้ารับการสัมมนาในวันจันทร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2560 จำนวน 364 คน และแจกแบบสอบถามให้แก่ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัย ข ซึ่งเข้ารับการสัมมนาในวันพุธที่ 15 มีนาคม 2560 จำนวน 360 คน

3. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล พบว่า ได้รับแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์กลับจากมหาวิทยาลัย ก จำนวน 268 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 74.44 จากจำนวนที่แจกแบบสอบถามไปทั้งหมด 360 ฉบับ และแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์กลับจากมหาวิทยาลัย ข จำนวน 297 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 84.86 จากจำนวนที่แจกแบบสอบถามไปทั้งหมด 350 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เพื่อรายงานข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย และตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้น ด้วยโปรแกรม SPSS for windows

2. วิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยการหาค่าร้อยละของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ

3. วิเคราะห์ลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่ปฏิบัติในปัจจุบันและการจัดการชั้นที่ควรจะเป็นในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยค่า Priority Needs Index แบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) (นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช, 2558) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

เมื่อ I คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง

$PNI_{modified}$ คือ ค่าดัชนีอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

ระยะที่ 2 นำเสนอกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ระยะที่ 2.1 พัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

เมื่อทำการศึกษาความต้องการจำเป็นของการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากระยะที่ 1 มาแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลจากศึกษาใน ระยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำเสนอกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบขั้นบันได (laddering interview technique) ซึ่งเป็นเทคนิคการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยในการวิเคราะห์วิธีการสายโซ่-เป้าหมาย (ชัยยุทธ กลีบบัว, 2558) โดยเทคนิคการสัมภาษณ์แบบขั้นบันไดเป็นเทคนิค วิธีที่ช่วยผู้วิจัยค้นหาและทำความเข้าใจความหมาย (meaning) ในสิ่งที่บุคคลมีต่อลักษณะของ ผลิตภัณฑ์และบริการ นอกจากนี้ยังช่วยอธิบายคุณค่าหรือเป้าหมายในกลยุทธ์ของโครงสร้างการ ตัดสินใจและองค์การ (Jung & Kang, 2010 ; Kitsawad & Guinard, 2014 อ้างถึงใน ชัยยุทธ กลีบ บัว, 2558) การสัมภาษณ์แบบขั้นบันได แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ soft laddering เป็นการสัมภาษณ์เชิง ลึกแบบกิ่งโครงสร้าง มีลักษณะการสัมภาษณ์ที่ค่อนข้างผ่อนคลาย เป็นไปตามธรรมชาติของผู้ สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ ในขณะที่การสัมภาษณ์แบบขั้นบันไดอีกลักษณะ คือ hard laddering เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบ เป็นการตอบคำถามเป็นขั้นๆ ตามลำดับ ข้อคำถามจะเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะ ผลลัพธ์ที่ตามมา คุณค่าที่เป็นเป้าหมาย ซึ่ง ชัยยุทธ กลีบบัว (2558) ระบุว่าเป็นการสะท้อนถึงระดับนามธรรมของคำตอบมากขึ้นไป

ผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาในระยะที่ 2 นี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการนำเสนอกลยุทธ์หรือวิธีการใน การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในการกำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูล ในที่นี้คือ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นจำนวน 15 คน เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยจะนำไปจัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี วิทพยากรณ์ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ (เศรษฐวิชัย ชโนวรรณ, 2552) ด้วยระเบียบวิธีวิทพยากรณ์นั้นระบุว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างต้องไม่มาก และน้อยจนเกินไปแต่จะต้องมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนชุดข้อความ

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

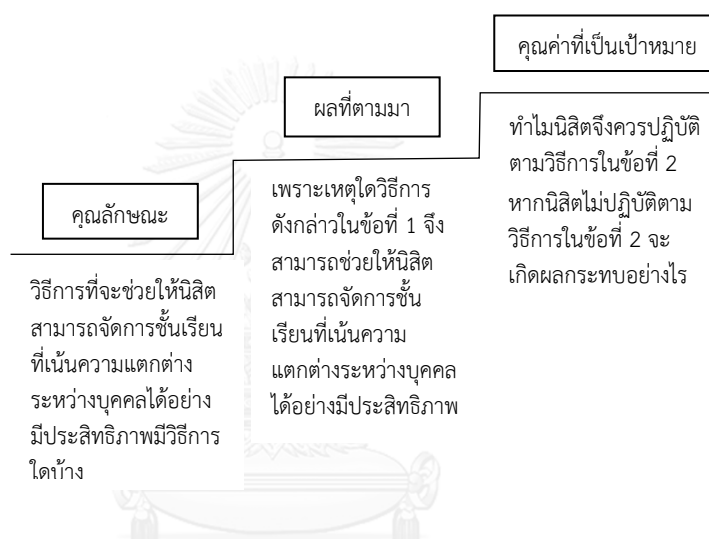
ผู้ทรงคุณวุฒิที่จะให้ข้อมูลต้องมีคุณสมบัติตรงกับคุณสมบัติที่กำหนดไว้อย่างน้อย 2 ประการ

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ในการจัดการชั้นเรียนทั้งเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการชั้นเรียนปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนอย่างน้อย 2 ปี

3. เป็นผู้ที่เคยได้รับรางวัลหรือประกาศนียบัตรเกี่ยวกับการสอน การจัดการชั้นเรียน หรือการดูแลนักเรียน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาระยะที่ 2 คือ แบบบันทึกการสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งโครงสร้าง (semi – structured) ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายเปิด สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการกลวิธีหรือกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ตามเทคนิคการสัมภาษณ์แบบขั้นบันได เพื่อใช้ค้นหาความสำคัญของคำตอบที่สะท้อนถึง คุณลักษณะ ผลที่ตามมา และคุณค่าที่เป็นเป้าหมาย โดยมีตัวอย่างคำถามดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในระยะเวลาที่ 2.1 ซึ่งเป็นการพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ ผู้วิจัยเริ่มจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์จำนวน 12 ท่าน เพื่อนำผลการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์และนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยในการติดต่อขอสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจะติดต่อขออนุญาตผู้ทรงคุณวุฒิอย่างไม่เป็นทางการก่อน จากนั้นจึงนำหนังสือขอความร่วมมือในการในการเก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมแบบสัมภาษณ์การวิจัยและสรุปย่อรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาก่อนการสัมภาษณ์อย่างน้อยเป็นเวลา 7 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อจำแนกและจัดกลุ่มกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยนำผลจากการสัมภาษณ์มาตีความ

คัดเลือก และตรวจนับความถี่ของกลยุทธ์หรือวิธีการที่สอดคล้องกัน แล้วนำเสนอเป็นกลยุทธ์การจัดการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ระยะที่ 2.2 การจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

หลังจากที่นำเสนอกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในระยะที่ 2 แล้ว เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงนำกลยุทธ์ต่างๆ เหล่านี้มาจัดลำดับความสำคัญโดยใช้เทคนิคการจัดเรียงข้อมูลด้วยวิธีวิทยาการคิด ด้วยวิธีวิทยาการคิดเป็นวิธีที่ใช้ศึกษาความคิดของมนุษย์ในเชิงวิทยาศาสตร์ เศรษฐวิชัย ชโนวรรณ (2552) อธิบายความหมายโดยนัยของความคิด ว่าเป็นการสื่อสารในการแสดงออกถึงมุมมองของมนุษย์ โดยทั่วไปจะเข้าใจในรูปแบบของการอ้างอิงตนเอง (self – reference) ใต้กรอบอำนาจในตัวบุคคล ยกที่จะแสดงออกมาเป็นรูปธรรม แต่การจัดเรียงแบบคิดเป็นวิธีการอ้างอิงความคิดของตนเองเพื่อแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ซ่อนอยู่ภายใน เนื่องจากมนุษย์แต่ละคนจะพูดหรือแสดงออกในบางลักษณะที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของตนเอง แม้ในเบื้องต้นวิธีวิทยาการคิดจะไม่สามารถนำความคิดหรือความรู้สึกของมนุษย์ออกมาเรียงงานผลได้ทั้งหมด แต่สามารถแสดงให้เห็นถึงรูปแบบ โครงสร้าง หรือกลุ่มลักษณะแนวความคิดเหล่านั้นได้ (McKeown และ Thomas, 1988) เพราะทัศนคติ หรือเจตคติ เป็นสิ่งที่สามารถสื่อสารออกมาได้โดยตั้งอยู่บนเงื่อนไขของการอ้างอิงตนเอง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2550)

วิธีวิทยาการคิดเป็นวิธีวิทยาที่ใช้ในการสำรวจมุมมอง และความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งมั่งงัด (ชัยวิชิต เขียรชนะ และศจีมาจ ณ วิเชียร, 2555) และยังเป็นวิธีวิทยาในการใช้วัดกลุ่มตามความคิดเห็น (Mckeown & Thomas, 1988) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการวิเคราะห์ที่สะท้อนการรับรู้ตามมุมมองได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเป็นเทคนิควิธีที่ผสมผสานทั้งหลักการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นอกจากนี้ มีความเหมาะสมกับประเด็น การวิจัยด้านการสำรวจตรวจสอบโครงสร้างและรูปร่างของสภาวะจิตที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลของตัวแปรทางการศึกษาและทางพฤติกรรมศาสตร์ (ชัยวิชิต เขียรชนะ และศจีมาจ ณ วิเชียร, 2555; Barbosa & others, 1998 อ้างถึงใน ชัยวิชิต เขียรชนะ และศจีมาจ ณ วิเชียร, 2556) เศรษฐวิชัย ชโนวรรณ (2552) ได้รวบรวมคำศัพท์สำคัญที่ใช้ในวิธีวิทยาการคิดไว้ดังนี้

คำศัพท์สำคัญ	ความหมาย
Statement	สิ่งเราที่ใช้สำหรับให้บุคคลจัดเรียงอันดับ
Q sample, Q set, Q deck	ชุดข้อความที่เกิดจากการรวบรวม statement
Q card, Q sort card	แผ่นบัตรระบุข้อความที่ใช้ในการเรียงอันดับ
Q sort	กระบวนการและขั้นตอนในการจัดเรียงอันดับ
Q sort diagram	แผนภาพที่จะใช้เรียงบัตรข้อความให้กระจายตามรูปโค้ง

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาระยะที่ 2.2 มี 2 ลักษณะ คือ

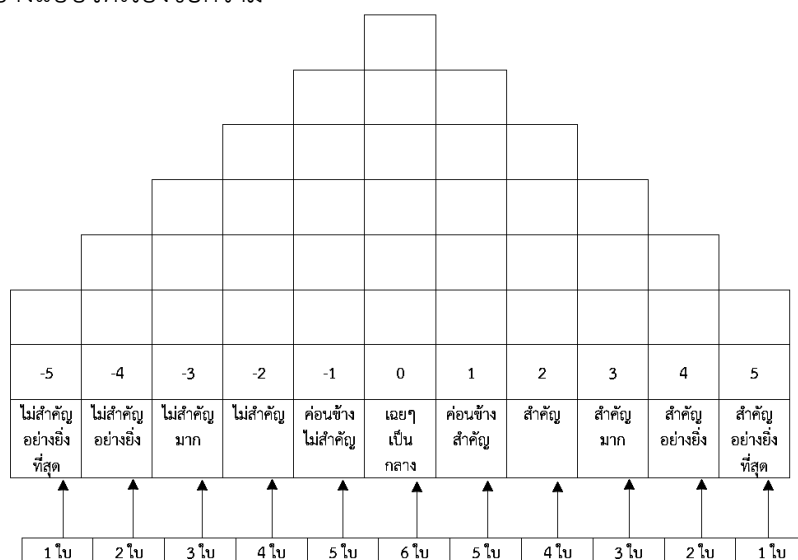
1. บัตรรายการแบบคิว (Q cards) ขนาดกว้าง 2 นิ้ว ยาว 3 นิ้ว ในบัตรพิมพ์ข้อความประเด็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ เทคนิค วิธีการต่างๆ ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่สังเคราะห์ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละบัตรมีข้อความประเด็นความคิดเห็นบัตรละ 1 ข้อความ จำนวน 36 บัตร ทุกบัตรมีหมายเลขกำกับไว้

2. แบบจัดเรียงความคิดเห็นและแบบสอบถามประกอบ เป็นเครื่องมือที่ใช้ร่วมกันในการจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์หรือวิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้ร่วมกับบัตรรายการแบบคิว ลักษณะของแบบจัดเรียงและแบบสอบถามประกอบ ในตอนต้นจะเป็นคำชี้แจง คำอธิบาย วิธีการ และขั้นตอนการจัดเรียงอันดับอย่างเป็นลำดับ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดของขั้นตอนการจัดเรียงอันดับ ในตอนท้ายเป็นการอธิบายเหตุผลเพิ่มเติมถึงการเรียงลำดับของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวอย่างบัตรรายการแบบคิว

1. กระบวนการกลุ่มเป็นเรื่องน่าเบื่อในชั้นเรียน	2. นักเรียนสามารถทำกิจกรรมที่สนใจได้หลักจากทำงานที่รับมอบหมายเสร็จสิ้นแล้ว	3. การทราบประวัติของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น
4. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลายทำให้ครูเหนื่อย	5. การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ฉันสามารถหาแนวทางการเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนได้	6. นักเรียนสามารถเคลื่อนที่ในชั้นเรียนได้อย่างอิสระ

ตัวอย่างแบบจัดเรียงข้อความ

จำนวนข้อความที่สามารถจัดเรียงได้ในแต่ละช่อง

การสร้างบัตรรายการแบบคิวและรูปแบบการจัดเรียง

บัตรรายการแบบคิวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำมาพิมพ์เป็นชุดข้อความคิวที่เรียกว่า ชุดข้อความคิวแบบกึ่งธรรมชาติ (quasi – naturalistic Q samples) โดยได้รายละเอียดของข้อความในบัตรแต่ละบัตรมาจากการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เชิงชั้นบันไดจากผู้เชี่ยวชาญในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนนำมาเขียนข้อรายการให้ได้ครบทุกประเด็นที่มีต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จนได้ชุดข้อความ (Q sample) จำนวน 40 ข้อความ (Statements) จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง นำข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นชอบมาพิมพ์ลงในบัตรกระดาษ บัตรละ 1 ข้อความ เพื่อนำไปให้อาจารย์นิเทศสถานศึกษาจัดเรียงแบบบังคับ (a forced sort procedure) ซึ่งการจัดเรียงได้กำหนดพิสัยไว้ดังนี้

สำคัญน้อยที่สุด	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	สำคัญมากที่สุด
จำนวนข้อที่เรียงได้	1	2	3	4	5	6	5	4	3	2	1	จำนวนข้อที่เรียงได้

การตรวจสอบคุณภาพของบัตรรายการแบบคิว

1. นำข้อความที่ได้เตรียมไว้พิมพ์ลงในบัตรรายการฉบับจริง สร้างเป็นแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การประเมินความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน โดยประเมินการใช้ภาษา สิ่งที่ควรปรับปรุง และให้คะแนนตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ให้ ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นๆ ใช้วัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้จริง

ให้ ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นๆ ใช้วัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้จริง

ให้ ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นๆ ไม่สามารถใช้วัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้จริง

2. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการคำนวณหาค่าดัชนี IOC (item objective congruence) โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เป็นข้อความที่นำมาสร้างบัตรรายการคิว ซึ่งการคำนวณค่าดัชนี IOC ได้ข้อความที่ผ่านเกณฑ์ 36 ข้อความ จากทั้งหมด 40 ข้อความ แสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้จัดเรียงโดยการหาค่าดัชนี IOC

ข้อคำถาม	ค่าดัชนี IOC	ผลการพิจารณา	หมายเหตุ
1. ท่านให้นิสิตศึกษานักเรียนจากเอกสาร	0.80	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านให้นิสิตศึกษานักเรียนจากเอกสารประเด็นนักเรียนโดยย่อ			
2. ท่านให้นิสิตศึกษาพฤติกรรมนักเรียนจากการสังเกต	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
3. ท่านให้นิสิตศึกษานักเรียนจากการสอบถามอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
4. ท่านสังเกตพฤติกรรมนักเรียนร่วมกับนิสิต	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
5. ท่านนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียนร่วมกับนิสิต	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
6. ท่านไม่นิสิตยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังของนักเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำนิสิตว่าไม่ควรยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังของนักเรียน			
7. ท่านแนะนำให้นิสิตให้อิสระนักเรียนในการทำงานภายใต้ขอบเขตที่กำหนด	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
8. ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกันกับนักเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
9. ท่านแนะนำให้นิสิตเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมประเมินเพื่อนด้วยตนเอง	0.40	✗	ตัดทิ้ง
ข้อคำถามปรับปรุง :			
10. ท่านแนะนำให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด	1.00	✓	แก้คำผิด
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด			
11. ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดสมาชิกในกลุ่มของนักเรียนจากภาวะผู้นำ	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
12. ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากวัตถุประสงค์ของกิจกรรม	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
13. ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากพฤติกรรมนักเรียน	1.00	✓	แก้คำผิด
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากพฤติกรรมนักเรียน			
14. ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดหน้าที่ในการทำงานจากความสามารถของนักเรียน	0.80	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นิสิตกำหนดหน้าที่ในการทำงานกลุ่มจากความสามารถของนักเรียน			
15. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
16. ท่านแนะนำให้นิสิตให้คำชมทันทีเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดี	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำนิสิตให้คำชมนักเรียนทันที เมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดี			
17. ท่านแนะนำให้นิสิตกล่าวชื่นชมความดีของนักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน เป็นต้น	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำนิสิตให้กล่าวชื่นชมความดีของนักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน เป็นต้น			

ตารางที่ 3.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้จัดเรียงโดยการหาค่าดัชนี IOC (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าดัชนี IOC	ผลการพิจารณา	หมายเหตุ
18. ท่านแนะนำให้นักเรียนให้รางวัลเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น สติ๊กเกอร์ ดาว เป็นต้น	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนให้รางวัลนักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น สติ๊กเกอร์ ดาว เป็นต้น			
19. ท่านแนะนำให้นักเรียนให้สิทธิพิเศษแก่นักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น ได้ไปพักก่อน เป็นต้น	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนให้สิทธิพิเศษแก่นักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น ได้ไปพักก่อน เป็นต้น			
20. ท่านแนะนำให้นักเรียนเรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนเรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม			
21. ท่านแนะนำให้นักเรียนพิจารณาความรุนแรงก่อนให้ผลย้อนกลับเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนพิจารณาความรุนแรงก่อนให้ผลย้อนกลับเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม			
22. ท่านแนะนำให้นักเรียนนำพฤติกรรมที่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่าง	0.80	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนนำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่าง โดยไม่เปิดเผยชื่อของนักเรียนคนนั้น			
23. ท่านแนะนำให้นักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน			
24. ท่านแนะนำให้นักเรียนลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู			
25. ท่านแนะนำให้นักเรียนสร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนสร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ			
26. ท่านแนะนำให้นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนได้ทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนได้ทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ			
27. ท่านแนะนำให้นักเรียนให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน	1.00	✓	ปรับภาษา
ข้อคำถามปรับปรุง : ท่านแนะนำให้นักเรียนให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน			
28. ท่านแนะนำให้นักเรียนมอบหมายงานให้นักเรียนตามความเหมาะสม	0.20	✗	ตัดทิ้ง
ข้อคำถามปรับปรุง :			
29. ท่านแนะนำให้นักเรียนจดบันทึกพฤติกรรมนักเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
30. ท่านแนะนำให้นักเรียนชวนนักเรียนคุยเรื่องต่างๆ หลังเลิกเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
31. ท่านพยายามให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสังเกต	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
32. ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับนิสิตตลอดเวลา	1.00	✓	ใช้ได้

ตารางที่ 3.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความที่ใช้จัดเรียงโดยการหาค่าดัชนี IOC (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าดัชนี IOC	ผลการพิจารณา	หมายเหตุ
ข้อคำถามปรับปรุง :			
33. ท่านแนะนำให้ผลิตทำกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
34. ท่านแนะนำให้ผลิตเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
35. ท่านเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในการจัดการชั้นเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
36. ท่านสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการจัดการชั้นเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
37. ท่านให้ความเป็นกันเองกับนิสิต	0.40	✗	ตัดทิ้ง
ข้อคำถามปรับปรุง :			
38. ท่านแนะนำให้ผลิตเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยดูแลเพื่อนในชั้นเรียน	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
39. ท่านแสดงวิธีการจัดการชั้นเรียนเป็นตัวอย่างแก่นิสิต	1.00	✓	ใช้ได้
ข้อคำถามปรับปรุง :			
40. ท่านแนะนำให้ผลิตให้ความยืดหยุ่นในการเรียนกับนักเรียนบางคน	0.40	✗	ตัดทิ้ง
ข้อคำถามปรับปรุง :			

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในระยะที่ 2.2 นี้ คือการจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้ให้ข้อมูล คือ อาจารย์นิเทศสถานศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งติดต่อประสานงานในการทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยตรง เพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลโดยตรง และได้นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการเก็บข้อมูล

2. เดินทางไปเก็บข้อมูลตามการนัดหมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำแบบสอบถาม และทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการตอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง

3. หลังจากที่ได้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ ความครบถ้วนของทั้งแบบจัดเรียงอันดับและแบบสอบถามประกอบ เพื่อพิจารณาว่ามีข้อบกพร่อง หรือมีความสูญหายของข้อมูลมากน้อยเพียงใด หากพบ

ข้อผิดพลาดจะขอให้อาจารย์นิเทศแก้ไขทันที แต่หากพบข้อผิดพลาดในภายหลัง ผู้วิจัยจะติดต่อและขอความอนุเคราะห์ให้อาจารย์นิเทศแก้ไขข้อมูลใหม่ในภายหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ลักษณะอาจารย์นิเทศ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงบรรยายโดยใช้จำนวนและค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยนำการจัดเรียงอันดับที่ได้จาก Q sort ไปลงรหัสแล้ววิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้การจำแนกกลุ่มความคิดเห็นจากการตอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) สกัดองค์ประกอบด้วยวิธี principal component analysis (PCA) และหมุนแกนแบบ varimax ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ตามแนวทางของวิธีวิทยาการคิด จากนั้นนำรูปแบบการจัดเรียงแต่ละกลุ่มโดยเฉพาะข้อความที่ได้รับการจัดเรียงไว้ในด้านที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด มาวิเคราะห์และสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยร่วมกับการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการบันทึกการให้เหตุผลในการจัดเรียงอันดับ นำผลที่ได้มาสรุปประเด็นความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่ออธิบายความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เหมาะสม

ระยะที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ทางการศึกษา พบว่าเมื่อผู้วิจัยนำเสนอ กลยุทธ์แล้วควรที่จะต้องมีขั้นตอนของการประเมินเพื่อ 1) ตรวจสอบความเหมาะสม 2) ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ 3) ประสิทธิภาพที่คาดว่าจะได้รับจากกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งในงานวิจัยนี้หลังจากที่ผู้วิจัยได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ด้วยวิธีวิทยาการคิดและนำเสนอกลยุทธ์แล้ว ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบและประเมินกลยุทธ์ในด้านความเหมาะสม ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ และประสิทธิภาพที่คาดว่าจะได้รับ ด้วยแบบประเมินความคิดเห็นต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยการรายงานค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตัวอย่างวิจัย

ในการศึกษาในระยะที่ 3 นี้ เป็นการประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความเหมาะสม ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ และประสิทธิภาพ

ที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งตัวอย่างวิจัยของการศึกษาในระยณะนี้เป็นตัวอย่างวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาในระยณะที่ 2 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จำนวน 16 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาระยณะที่ 3 คือ แบบประเมินความคิดเห็นต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form) แสดงในภาคผนวก ข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในระยณะที่ 3 นี้ เป็นการประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้วิจัยทำด้วยตนเอง ซึ่งแจ้งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทราบล่วงหน้าก่อนทำแบบสอบถามเป็นเวลาอย่างน้อย 1 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณการโดยการรายงานค่าเฉลี่ย ซึ่งควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 โดยกลยุทธ์ที่มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต้องมีค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยให้ค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไปถือว่าเป็นกลยุทธ์ที่มีความเหมาะสม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ (1) เพื่อสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู (2) เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของตัวอย่างวิจัย

ตอนที่ 2 ผลสำรวจความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนากลยุทธ์กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของตัวอย่างวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของตัวอย่างวิจัยที่เป็นนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูมหาวิทยาลัย ก จำนวน 268 คน และตัวอย่างวิจัยที่เป็นนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูมหาวิทยาลัย ข จำนวน 297 คน โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป จำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นที่สอน และวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะตัวอย่างวิจัย ดังนี้

การกระจายของตัวอย่างวิจัยที่เป็นตัวแทนของสถาบันจำแนกตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นที่สอน และวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน พบว่า ตัวอย่างวิจัยมหาวิทยาลัย ก และมหาวิทยาลัย ข มีการกระจายในลักษณะเดียวกัน คือส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 81.30 และ 76.40 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างวิจัยมหาวิทยาลัย ก ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาปฐมวัยมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 25.40 รองลงมาคือ สาขามัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ คิดเป็น ร้อยละ 24.60 ส่วนในสาขาอื่นๆ มีลักษณะการกระจายของตัวอย่างวิจัยที่ใกล้เคียงกัน ส่วนตัวอย่างวิจัยมหาวิทยาลัย ข ศึกษาในสาขามัธยมศึกษามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 28.60 รองลงมาคือ สาขาปฐมวัยและเทคโนโลยีการศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 17.50 และทั้งตัวอย่างวิจัยจากมหาวิทยาลัย ก และมหาวิทยาลัย ข ส่วนใหญ่ทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ในกลุ่มของมหาวิทยาลัย ก นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูได้รับมอบหมายให้สอนวิชา

วิทยาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 24.60 ส่วนมหาวิทยาลัย ข ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาที่ไม่ตรงกับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 23.20 แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูจำแนกตามสถาบัน

ตัวแปร	มหาวิทยาลัย ก		มหาวิทยาลัย ข		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	50	18.70	70	23.60	120	21.24
หญิง	218	81.30	227	76.40	445	78.76
รวม	268	100.00	297	100.00	565	100.00
สาขาวิชา						
ปฐมวัย	68	25.37	52	17.51	120	21.24
ประถมศึกษา	15	5.60	11	3.70	26	4.60
มัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์	66	24.63	48	16.16	114	20.18
มัศึกษามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์	36	13.43	85	28.62	121	21.42
จิตวิทยาการศึกษา	4	1.49	19	6.40	23	4.07
ดนตรีศึกษา	7	2.61	12	4.04	19	3.36
ศิลปศึกษา	13	4.85	2	0.67	15	2.65
ธุรกิจศึกษา	9	3.36	2	0.67	11	1.95
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3	1.12	-	-	3	0.53
เทคโนโลยีการศึกษา	25	9.33	52	17.51	77	13.63
พลศึกษา สุขศึกษา	15	5.60	7	2.36	22	3.89
การศึกษาพิเศษ	7	2.61	6	2.02	13	2.30
อื่นๆ	-	-	1	0.34	1	0.18
รวม	268	100.00	297	100.00	565	100
ระดับชั้นที่สอน						
อนุบาล	68	25.37	53	17.85	121	21.42
ประถมศึกษาปีที่ 1	10	3.73	19	6.39	29	5.13
ประถมศึกษาปีที่ 2	21	7.84	18	6.06	39	6.90
ประถมศึกษาปีที่ 3	12	4.48	15	5.05	27	4.78
ประถมศึกษาปีที่ 4	19	7.09	19	6.39	38	6.73
ประถมศึกษาปีที่ 5	23	8.58	25	8.42	48	8.50
ประถมศึกษาปีที่ 6	18	6.72	11	3.70	29	5.13
มัธยมศึกษาปีที่ 1	76	28.36	72	24.24	148	26.19
มัธยมศึกษาปีที่ 2	71	26.49	78	26.26	149	26.37
มัธยมศึกษาปีที่ 3	75	27.99	53	17.85	128	22.65
มัธยมศึกษาปีที่ 4	67	25.00	36	12.12	103	18.23
มัธยมศึกษาปีที่ 5	51	19.03	34	11.45	85	15.04
มัธยมศึกษาปีที่ 6	43	16.04	25	8.42	68	12.04
อื่นๆ	2	0.75	20	6.73	22	3.89

ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูจำแนกตามสถาบัน (ต่อ)

ตัวแปร	มหาวิทยาลัย ก		มหาวิทยาลัย ข		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิชาที่สอน						
ภาษาไทย	45	16.79	48	16.16	93	16.46
คณิตศาสตร์	56	20.90	35	11.78	91	16.10
วิทยาศาสตร์	66	24.63	32	10.77	98	17.35
ภาษาต่างประเทศ	39	14.55	42	14.14	81	14.34
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	37	13.81	37	12.46	74	13.10
สุขศึกษา	29	10.82	14	4.71	43	7.61
พลศึกษา	33	12.31	6	2.02	39	6.90
ทัศนศิลป์	25	9.33	2	0.67	27	4.78
นาฏศิลป์	7	2.61	4	1.35	11	1.95
ดนตรีศึกษา	22	8.21	11	3.70	33	5.845
คอมพิวเตอร์	29	10.82	38	12.79	67	11.86
การทำงาน อาชีพ และเทคโนโลยี	24	8.96	7	2.36	31	5.49
แนะแนว	14	5.22	22	7.41	36	6.37
อื่นๆ	59	22.02	69	23.23	128	22.65

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจความรู้ ความเข้าใจ และสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผลการสำรวจความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมหาวิทยาลัย ก จำนวน 268 คน และตัวอย่างวิจัยที่เป็นนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมหาวิทยาลัย ข จำนวน 297 คน โดยมหาวิทยาลัย ก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 54.80 ของคะแนนเต็ม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.82

เมื่อพิจารณาด้านการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65.00 จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน ด้านการจัดกลุ่มนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.50 จากคะแนนเต็ม 2 คะแนน และด้านการวัดและประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ย 1.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.75 จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าร้อยละของคะแนนเต็มน้อยที่สุด

ในขณะที่มหาวิทยาลัย ข มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 41.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.75 เมื่อพิจารณาด้านการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.67 จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน ด้านการจัดกลุ่มนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 49.00 จากคะแนนเต็ม 2 คะแนน และด้านการวัดและ

ประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ย 1.26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.50 จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าร้อยละของคะแนนเต็มน้อยที่สุด แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการสำรวจความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

รายการ	มหาวิทยาลัย ก		มหาวิทยาลัย ข		รวม	
	M	SD	M	SD	M	SD
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (คะแนนเต็ม 9 คะแนน)	4.93 (54.80%)	1.82	3.69 (41.00%)	1.75	4.28 (47.56)	1.88
ด้านการจัดการเรียนการสอน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)	1.95 (65.00%)	0.86	1.46 (48.67%)	0.87	1.69 (56.33%)	0.90
ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	1.11 (55.50%)	0.65	0.98 (49.00%)	0.67	1.04 (52.00%)	0.66
ด้านการวัดและประเมินผล (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	1.87 (46.75)	1.10	1.26 (31.50%)	0.95	1.55 (38.75%)	1.07

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บแสดงร้อยละคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ตอบถูก

ประเด็นสำคัญในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด จากจำนวนผู้ตอบแบบวัดความรู้ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ก เป็นประเด็นเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตั้งกฎ กติกาภายในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นประเด็นเดียวกันกับประเด็นที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุดจากจำนวนผู้ตอบแบบวัดความรู้ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ข

ส่วนประเด็นที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุดของมหาวิทยาลัย ก ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดกลุ่มนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเลือกชิ้นงานให้นักเรียนปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีผู้ตอบถูกร้อยละ 33.83, 42.01 และ 46.84 ตามลำดับ

ในขณะที่ประเด็นที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุดของมหาวิทยาลัย ข ได้แก่ ลักษณะของเกณฑ์การประเมินสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเลือกชิ้นงานให้นักเรียนปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีผู้ตอบถูกร้อยละ 23.23, 26.27 และ 27.95 ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของผู้ที่ตอบถูกเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

ประเด็น	มหาวิทยาลัย ย ก	มหาวิทยาลัย ย ข	รวมร้อยละของผู้ ที่ตอบถูก
	ร้อยละของ ผู้ที่ตอบถูก	ร้อยละของ ผู้ที่ตอบถูก	
1. สิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	62.45	30.98	45.91
2. บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตั้งกฎ กติการภายในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	83.64	73.06	78.08
3. วิธีการที่เป็นไปได้มากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	48.70	41.41	44.87
4. การจัดกลุ่มนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล	42.01	30.64	36.03
5. การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้	69.14	67.34	68.19
6. วิธีการให้ผลย้อนกลับที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	58.74	48.15	53.17
7. เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	33.83	26.27	29.74
8. ลักษณะของเกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพในการประเมินนักเรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	47.58	23.23	34.78
9. การเลือกชิ้นงานให้นักเรียนปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	46.84	27.95	36.91

จากผลการวิเคราะห์ความรู้ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษายังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลค่อนข้างน้อย มีเพียงข้อเดียวที่นิสิตมากกว่าร้อยละ 70 ตอบถูก คือ ประเด็นเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตั้งกฎ กติการภายในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์รูปแบบสภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อหาความแตกต่างและนำมาจัดลำดับความแตกต่าง โดยปรากฏในตอนี่ 3 ของแบบวัดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตร $PNI_{modified}$ เพื่อหาค่าที่ดัชนี $PNI_{modified}$ ของแต่ละข้อรายการ ซึ่งข้อที่มีค่ามากกว่า 0.3 แสดงว่าเป็นข้อที่มีความแตกต่างระหว่างสภาพการปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับสูง ควรให้ความสำคัญและหากลยุทธ์ในการพัฒนา ก่อน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย ก มีความแตกต่างระหว่าง

สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็น ในด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.18 ถึง 0.34 ข้อรายการที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอน (0.34) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน (0.27) และการจัดการสอนโดยให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นหลัก (0.26) ตามลำดับ

ในขณะที่ผลการวิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย ข มีความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ อยู่ระหว่าง 0.09 ถึง 0.19 ข้อรายการที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอน (0.19) การจัดการสอนโดยให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นหลัก (0.13) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน (0.11) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวมของทั้งสองมหาวิทยาลัยพบว่าลำดับประเด็นความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนการสอนมีความใกล้เคียงกันกับเมื่อวิเคราะห์แยกแต่ละมหาวิทยาลัย แสดงว่านิสิตนักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยมีลักษณะการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อรายการ	มหาวิทยาลัย ก (n = 268)		มหาวิทยาลัย ข (n = 297)		รวม (n = 565)	
	$PNI_{modified}$	ลำดับ	$PNI_{modified}$	ลำดับ	$PNI_{modified}$	ลำดับ
1. การจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนโดยคำนึงถึงความชอบ ความสามารถ และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน	0.23	4	0.11	4	0.17	4
2. การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอน	0.34	1	0.19	1	0.26	1

ตารางที่ 4.4 สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

ข้อรายการ	มหาวิทยาลัย ก (n = 268)		มหาวิทยาลัย ข (n = 297)		รวม (n = 565)	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
3. การจัดการสอนโดยให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นหลัก	0.26	3	0.13	3	0.19	2
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน	0.27	2	0.11	4	0.19	2
5. การกำหนดกติกาในการทำงานของนักเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน	0.22	5	0.09	4	0.15	5
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ	0.18	7	0.09	6	0.13	7
7. การกำหนดกฎ กติกาในชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความชอบความสามารถ และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน	0.18	7	0.10	6	0.14	6
8. การคำนึงถึงความชอบ ความสามารถ และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการวางแผนกำหนดเงื่อนไขหรือกติกาในการทำงานของนักเรียน	0.21	6	0.15	2	0.18	3

ผลการวิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดกลุ่มนักเรียนพบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย ก มีความต้องการจำเป็นด้านการจัดกลุ่มนักเรียน มีค่าดัชนี PNI_{modified} อยู่ระหว่าง 0.11 ถึง 0.30 ข้อรายการที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการจัดกลุ่มผู้เรียน (0.30) การมอบหมายให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่ต่างกกัน (0.17) และ การให้นักเรียนทำงานกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มตามความสนใจของผู้เรียน (0.15) ตามลำดับ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย ข มีสภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นด้านการจัดการกลุ่มนักเรียนมีค่าดัชนี PNI_{modified} อยู่ระหว่าง 0.09 ถึง 0.15 ข้อรายการที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การให้นักเรียนทำงานกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มตามวิธีการเรียนของผู้เรียน (0.15) การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการจัดกลุ่มผู้เรียน (0.15) การมอบหมายให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยสมาชิกใน

กลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน (0.13) และการให้นักเรียนมีโอกาทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความสามารถแตกต่างกัน (0.12) ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาพรวมของทั้งสองมหาวิทยาลัยจะพบว่าลำดับประเด็นความต้องการจำเป็นด้านการจัดกลุ่มนักเรียนมีความใกล้เคียงกันกับเมื่อวิเคราะห์แยกแต่ละมหาวิทยาลัย แสดงว่า นิสิตนักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยมีลักษณะการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดกลุ่มนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดกลุ่มนักเรียน

ข้อรายการ	มหาวิทยาลัย ก (n = 268)		มหาวิทยาลัย ข (n = 297)		รวม (n = 565)	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
9. การมอบหมายให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน	0.17	2	0.13	2	0.15	2
10. การให้นักเรียนทำงานกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มตามความสนใจของผู้เรียน	0.15	3	0.11	4	0.13	3
11. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกสมาชิกภายในกลุ่ม	0.12	5	0.09	5	0.10	5
12. นักเรียนมีโอกาทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความสามารถแตกต่างกัน	0.14	4	0.12	3	0.13	3
13. การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการจัดกลุ่มนักเรียน	0.30	1	0.15	1	0.22	1
14. การให้ออกสนักเรียนได้เลือกสมาชิกกลุ่มที่เหมาะสมกับตนเอง	0.11	6	0.11	4	0.11	4

ผลการวิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย ก มีสภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นด้านการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนี PNI_{modified} อยู่ระหว่าง 0.16 ถึง 0.30 ข้อรายการที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีส่วนร่วมสร้างเกณฑ์การประเมินตามระดับความสามารถของตนเอง (0.30) การพิจารณาความพร้อมของนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มก่อนการให้ผลย้อนกลับ(0.20) และการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนแต่ละคน (0.22) การพิจารณาความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการให้ผลย้อนกลับ (0.22) การพิจารณาความพร้อมของนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มก่อนการให้ผลย้อนกลับ (0.22) ตามลำดับ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการจัดกลุ่มนักเรียน พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัย ข มีความต้องการจำเป็นด้านการประเมินนักเรียน มีค่าดัชนี PNI_{modified} อยู่

ระหว่าง 0.09 ถึง 0.13 ข้อรายการที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนา มากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การพิจารณาความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการให้ผล ย้อนกลับ (0.13) การพิจารณาความพร้อมของนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มก่อนการให้ผล ย้อนกลับ (0.13) นักเรียนมีส่วนร่วมสร้างเกณฑ์การประเมินตามระดับความสามารถของตนเอง (0.12) การพิจารณาความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการกำหนดวิธีการประเมินผล (0.11) ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาพรวมของทั้งสองมหาวิทยาลัยจะพบว่าลำดับประเด็นความต้องการ จำเป็นด้านการจัดกลุ่มนักเรียนมีความใกล้เคียงกันกับเมื่อวิเคราะห์แยกแต่ละมหาวิทยาลัย แสดงว่า นิสิตนักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยมีลักษณะการจัดการชั้นเรียนด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์สภาพที่ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้น ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผล

ข้อรายการ	มหาวิทยาลัย ก (n = 268)		มหาวิทยาลัย ข (n = 297)		รวม (n = 565)	
	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ	PNI _{modified}	ลำดับ
15. การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสมกับพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนแต่ละคน	0.20	3	0.09	4	0.14	5
16. การพิจารณาความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อน การให้ผลย้อนกลับ	0.20	3	0.13	1	0.16	3
17. ความยืดหยุ่นในการปรับใช้เกณฑ์การให้คะแนนโดยคำนึงถึง พฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน	0.16	4	0.09	4	0.12	6
18. การพิจารณาความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการ กำหนดวิธีการประเมินผล	0.20	3	0.11	3	0.15	4
19. นักเรียนมีส่วนร่วมสร้างเกณฑ์การประเมินตามระดับ ความสามารถของตนเอง	0.30	1	0.12	2	0.21	1
20. การพิจารณาความพร้อมของนักเรียนเป็นรายบุคคลและราย กลุ่มก่อนการให้ผลย้อนกลับ	0.22	2	0.13	1	0.17	2

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่ยังขาด ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่มีสภาพการ ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของนิสิตที่ไม่แตกต่างกันมาก ซึ่งลำดับสภาพที่ ปฏิบัติจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทั้ง 2 มหาวิทยาลัย มีลักษณะใกล้เคียงกันมีลักษณะที่ใกล้เคียง กันเช่นกัน แสดงถึงลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของทั้ง 2 มหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน ประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) การศึกษา ประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบ

การเรียนการสอนและจัดกลุ่มนักเรียน 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และ 3) การประเมินผลด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมาจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้น การนำเสนอกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาจึงเป็นการนำเสนอกลยุทธ์ในแนวทางเดียวที่ครอบคลุมลักษณะของทั้ง 2 มหาวิทยาลัยซึ่งมีความใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนากลยุทธ์กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

จากการศึกษาความรู้ ความเข้าใจและลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกลุ่มนักเรียน 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และ 3) การประเมินผลด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมาจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล จากประเด็นเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมสำหรับชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบขั้นบันได และจัดลำดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้วยวิธีวิทยาคาริว

การศึกษาในส่วนนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการนำเสนอกลยุทธ์หรือวิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบขั้นบันได ผู้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและใกล้ชิดนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สุด นั่นคือ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาหรืออาจารย์พี่เลี้ยงของนิสิต ผู้ซึ่งมีหน้าที่ให้คำแนะนำและนิเทศการสอนตลอดจนการจัดการชั้นเรียนตลอดระยะเวลาที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูปฏิบัติการอยู่ในโรงเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อมูลมีจำนวนทั้งหมด 12 ท่าน โดยผลการสัมภาษณ์สามารถจำแนกออกเป็น 2 ด้านคือ ด้านความรู้ และการปฏิบัติ ดังนี้

1. ด้านความรู้

1.1 ความรู้ในการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องการการวางแผนให้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของเนื้อหาที่ต้องการถ่ายทอดให้แก่แก่นักเรียน สิ่งที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรคำนึงถึงนอกจากเป้าหมายเชิงพฤติกรรมแล้ว ยังควรคำนึงลักษณะของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จและสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นการวางแผนการจัดการเรียนการสอนจึงควรพิจารณาเทคนิคและวิธีการสอนแต่ละลำดับขั้นระหว่าง

จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและลักษณะของผู้เรียน เช่น นักเรียนอยู่ในวัยประถมศึกษาตอนต้น ควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรม การมีส่วนร่วม การเคลื่อนไหว มีการเสริมแรงทางบวก รวมไปถึงการให้รางวัล เป็นต้น ดังนั้น นิสิตนักศึกษาจึงควรรู้จักนักเรียนให้มากเพียงพอที่จะสามารถวางแผนได้อย่างดี แต่เนื่องจากนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีเวลาในการเตรียมตัวน้อย ในช่วงเริ่มต้นจึงควรศึกษาพฤติกรรม ความสามารถ ความโดดเด่น รวมไปถึงสิ่งที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมจากประวัติภูมิหลังก่อน โดยอาจศึกษาจากเอกสาร การสัมภาษณ์ ชักถามจากผู้ที่เคยสอนนักเรียนในระดับชั้นก่อนหน้านั้นมาก่อน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนที่ดี

ดังนั้น การศึกษาภูมิหลังของนักเรียนจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรได้รู้จักนักเรียนในด้านความสามารถ ความโดดเด่น รวมไปถึงสิ่งที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ทั้งนี้เพราะเป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ซึ่งรวมถึงการจัดการภายในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้การศึกษานิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูออกแบ และวางแผนการจัดการในชั้นเรียนได้เหมาะสม

“ การที่นิสิตรู้ภูมิหลังเด็กจะช่วยให้สามารถเลือกวิธีการจัดการสอน การดูแลเด็กแต่ละคนได้เหมาะสม จะช่วยให้เด็กเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นเพราะเราใช้วิธีการที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา ”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2

“ ประวัติภูมิหลังมีความสำคัญ แต่ก็ต้องมาจากการสังเกตของนิสิตและอาจารย์นิเทศด้วย จะได้ช่วยกันออกแบบวางแผนการจัดการในชั้นเรียน การสอนได้ดี เพราะถ้าให้นิสิตสังเกตเองอาจจะไม่สามารถมองเด็กได้ครบทุกมิติ หรือเราสังเกตเองก็อาจจะไม่ครบเหมือนกัน เลยควรช่วยกันดู ”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4

“ อย่างที่เวลามีนิสิตก็จะแบบให้นิสิตสังเกต ดูพฤติกรรมเด็กไปพร้อมๆ กัน แล้วค่อยๆ ปรับการสอน เพราะบางที่เราก็ดูไม่หมด เขาก็ดูไม่หมด ช่วยๆ กันสังเกตจะทำให้เห็นพฤติกรรมเด็กเร็วขึ้น ”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5

1.2 ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน

ในการจัดการชั้นเรียนที่มีการให้นักเรียนมีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม นิสิตควรพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นๆ เป็นหลักก่อนการให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ในการจัดกลุ่มแล้วจึงพิจารณาลักษณะพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อเลือกรูปแบบหรือวิธีการจัดกลุ่มที่เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยการแนะนำจากอาจารย์นิเทศในการแสดงตัวอย่าง หรืออธิบายรูปแบบวิธีการในการจัดกลุ่มที่เหมาะสมให้แก่ นิสิต

“ที่ว่ามันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมด้วยนะ
ว่าเราจะจัดกลุ่มเนี่ยไปเพื่ออะไร เพื่อทำงาน เพื่อทำกิจกรรม เพื่อ
แข่งอะไรนี่ก็ต้องดูเหตุผลในการจับค่ะ”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3

“นอกจากวัตถุประสงค์แล้วก็ต้องดูความเหมาะสม
ด้วยนะ ว่าแบบจะกลุ่มละกี่คน ชายหญิงใหม่ หรือแยกเพศ ตรงนี้ก็
ต้องนำมาพิจารณาด้วยนะ”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10

1.3 ด้านการประเมินผล

การประเมินผลนักเรียนในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการประเมินที่ไม่ได้เน้นการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลัก แต่เป็นการประเมินกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเป็นหลัก เน้นที่ความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบุคคล นิสิตควรทราบหลักการ รูปแบบ หรือวิธีการประเมินที่มีหลากหลายรูปแบบ รวมไปถึงการให้ผลย้อนกลับที่ควรพิจารณาวิธีการที่เหมาะสมให้แก่ นักเรียน โดยการแบ่งรูปแบบการให้ผลย้อนกลับสามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี คือการให้ผลย้อนกลับในกรณีที่นักเรียนปฏิบัติสิ่งที่ถูกต้อง และการให้ผลย้อนกลับในกรณีที่นักเรียนปฏิบัติสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

“ในส่วนของ การประเมิน มันก็ยากนะที่จะแบบให้
นักเรียนมีส่วนร่วมเพราะเราก็ต้องประเมินไปตามเกณฑ์ของ
โรงเรียน อย่างนั้นต้องเป็นเรื่องอื่นๆ เช่น กิจกรรมในชั้นเรียน
การมาสาย เป็นต้น”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2

“มันขึ้นอยู่กับกรณีนะ ถ้าแบบเป็นสิ่งที่ดีหรือที่แบบเขาทำตามกฎ ก็จะรับชมนั่นเลย แล้วถ้ามันดีมากก็จะชมต่อหน้าเพื่อนคนอื่น ๆ ให้อ่านว่าแบบนี้คือพฤติกรรมที่ควรทำ คนอื่น ๆ จะได้เห็นตัวอย่าง แต่บางเรื่องที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะต้องดูว่าเรื่องอะไรแล้วเรียกมาคุย แล้วบางทีก็อาจจะเอาไปเป็นกรณีตัวอย่างให้เด็กคนอื่น ๆ ได้ทราบแต่ไม่เอ่ยชื่อเขา”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5

2. ด้านการปฏิบัติ

2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ในการปฏิบัติตนด้านการจัดการเรียนการสอน นิสิตควรมีทักษะที่สำคัญคือทักษะการสังเกต โดยศึกษาข้อมูลจากประวัติภูมิหลังของนักเรียน หรือข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียนมาก่อนประกอบการพิจารณาในการจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการศึกษาข้อมูลภูมิหลังประกอบอาจไม่ใช่สิ่งจำเป็นในการปฏิบัติเสมอ ควรเป็นไปตามเงื่อนไขที่อาจารย์นิเทศกำหนด การสังเกตผู้เรียนจึงทักษะสำคัญที่นิสิตควรปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอาจารย์นิเทศสถานศึกษาอาจเป็นผู้กระตุ้นให้นิสิตพิจารณาพฤติกรรมผู้เรียน หรือเป็นการสังเกตพฤติกรรมร่วมกันระหว่างนิสิตและอาจารย์

“บางครั้งพื้มองว่ามันก็เป็นการฝึกให้นิสิตได้ลองการสังเกตนักเรียนด้วยตัวของเขาเองนะ แบบเป็นทักษะที่อาจารย์ต้องการให้นิสิตมี”

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7

“นิสิตต้องรู้จักสังเกต อันนี้ถ้าเป็นนิสิตที่ประจำชั้น ก็จะยิ่งเห็นพฤติกรรมต่างๆ ได้ชัดเจนและบ่อยกว่าอาจารย์ที่สอนวิชาอื่นๆ ดูว่าเขามีพฤติกรรมอย่างไร แล้วก็ถนัดอะไร เราค่อยนำมาปรับใช้ในการสอน”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8

2.1 ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน

ในการปฏิบัติตนด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน นิสิตควรพิจารณาจากความสามารถและความถนัดของนักเรียนเป็นหลัก รวมไปถึงความเหมาะสมของสมาชิกในกลุ่มที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างการควรเริ่มกำหนดจากผู้ที่มีความรับผิดชอบมากที่สุดคือ ผู้นำของกลุ่ม พิจารณาจากภาวะผู้นำที่นักเรียน

แต่ละคนแสดงออกมา ในการจัดกลุ่มผู้เรียนควรเป็นการกำหนดเงื่อนไขร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน กล่าวคือ ไม่ควรเป็นการจัดกลุ่มโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว ครูควรเป็นผู้กำหนดกรอบกว้างๆ ในการจัดกลุ่ม แล้วให้ผู้เรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มตามข้อกำหนดดังกล่าว โดยมีสิ่งที่ควรระวังมากสำหรับการจัดกลุ่มผู้เรียน คือต้องพยายามไม่ให้นักเรียนที่ไม่มีกลุ่มอยู่ ทั้งนี้รูปแบบหรือวิธีการจัดกลุ่มผู้เรียนนิสิตควรได้รับคำแนะนำจากอาจารย์นิเทศเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม

“จะใช้วิธีที่แบบเรามาเจอกันครึ่งทาง คือให้เด็กเขามี
ทางเลือกในเงื่อนไขที่เรากำหนดไว้ แบบแยกคนที่เก่งๆ ออกมา 5
คน สมมติจัด 5 กลุ่ม ก็ให้แต่ละคนออกมาเลือกเพื่อนในกลุ่มตัวเอง
แล้วพอเลือกมาก็ให้คนที่ถูกเลือกเลือกคนที่สาม สี่ ห้า ต่อไป”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2

“เป็นเหมือนข้อตกลง ถ้าทำได้ก็จะเป็นเหมือนสิ่งที่ทุกคน
ปฏิบัติร่วมกัน นิสิตก็ควรวางเงื่อนไขพวกนี้ไว้แต่ต้น เพื่อที่จะได้
สามารถจัดการชั้นเรียนได้เหมาะสม พอเวลาเราไปจัดกลุ่มหรือให้
นักเรียนทำงานร่วมกันก็จะเกิดปัญหาน้อยลง”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3

2.3 ด้านการประเมินผล

การประเมินผลในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นการประเมินผลที่เน้นไปที่การประเมินกิจกรรมภายในชั้นเรียนเป็นหลัก ไม่ใช่การประเมินที่เน้นประเมินผู้เรียนด้านวิชาการเป็นหลัก ดังนั้นในการปฏิบัตินิสิตควรพิจารณาถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการประเมินเป็นหลัก การประเมินต้องทำให้เกิดการพัฒนาซึ่งรวมไปถึงการให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนด้วย ทั้งนี้ ควรแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือการให้ผลย้อนกลับเมื่อนักเรียนปฏิบัติในสิ่งที่ดี เหมาะสม หรือปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีการ เช่น การให้คำชม การให้รางวัล การปรบมือ เป็นต้น อีกกรณีหนึ่งคือการให้ผลย้อนกลับเมื่อนักเรียนไม่ปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม กรณีนี้ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมในการเลือกวิธีให้ผลย้อนกลับ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อทางจิตใจแก่นักเรียน โดยอาจใช้วิธีการเรียกมาพูดคุย ตักเตือนเป็นการส่วนตัว หากเป็นพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่นักเรียนไม่ควรปฏิบัติ อาจนำเหตุการณ์มาเป็นกรณีศึกษาให้แก่เพื่อนคนอื่นในชั้นเรียน โดยไม่เอ่ยชื่อของนักเรียนที่กระทำ เพื่อเป็นกรณีศึกษาให้นักเรียนคนอื่นเห็นผลจากการกระทำและไม่กระทำอีก

“มันจะค่อนข้างยากถ้าเราจะพูดถึงเกมที่แบบวัดผล แต่ถ้าเป็นแบบร่วมกันกำหนดกติกาในห้องหรืออะไรแบบนี้ แบบ ช่วงทำกิจกรรม หรือการเล่นเกมนในห้องแล้วช่วยกันกำหนดอะไร แบบนี้พอจะเป็นไปได้มากกว่า”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1

“มันขึ้นอยู่กับกรณีนะ ถ้าแบบเป็นสิ่งที่ดีหรือที่แบบเขา ทำตามกฎ ก็จะรับขมนั่นนั่นเลย แล้วถ้ามันดีมากก็จะขมต่อหน้า เพื่อนคนอื่น ๆ ให้รู้ว่าแบบนี้คือพฤติกรรมที่ควรทำ คนอื่นๆ จะได้ เห็นตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2

“บางเรื่องที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะต้องดูว่าเรื่องอะไรแล้ว เรียกมาคุย แล้วบางทีก็ก็จะเอาไปเป็นกรณีตัวอย่างให้เด็กคน อื่นๆ ได้ทราบ แต่ไม่เอ่ยชื่อเขาอะไรประมาณนี้”

ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่าง ระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถสังเคราะห์แยกเป็นรายละเอียด ได้ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แนวทาง/วิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ที่	เทคนิคการจัดการชั้นเรียนที่เน้น ความแตกต่างระหว่างบุคคล	ผู้เชี่ยวชาญคนที่												รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	ศึกษามุมหลังจากเอกสาร	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	10
2	ศึกษามุมหลังจากการสังเกต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
3	ศึกษามุมหลังจากการสอบถาม อาจารย์ที่เคยสอนนักเรียน	✓	✓	✓		✓		✓		✓	✓		✓	8
4	สังเกตพฤติกรรมนักเรียนร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
5	นำข้อมูลภูมิหลังมาปรับการ จัดการชั้นเรียน	✓	✓	✓		✓		✓		✓	✓	✓	✓	9

ตารางที่ 4.7 แนวทาง/วิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ที่	เทคนิคการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	ผู้เชี่ยวชาญคนที่												รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
24	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานอิสระเมื่อปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อย	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	10
25	ลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู		✓		✓	✓			✓		✓			5
26	สร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ	✓				✓			✓			✓		4
27	จัดบันทึกพฤติกรรมนักเรียน	✓			✓			✓		✓		✓		5
28	พูดคุยกับนักเรียนนอกเวลาเรียน			✓		✓			✓		✓			4
29	จัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม				✓					✓	✓			3
30	เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินกันเอง	✓		✓			✓		✓					4
31	สังเกตการจัดการชั้นเรียนจากอาจารย์พี่เลี้ยง	✓			✓		✓					✓		4
32	แลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนกับนิสิต	✓		✓		✓			✓		✓			5
33	ให้กำลังใจแก่นิสิต	✓	✓		✓					✓				4
34	ให้ความเป็นกันเองกับนิสิต	✓	✓									✓		3
35	สร้างความมั่นใจให้แก่ นิสิต		✓		✓			✓						3
36	มอบหมายงานให้นักเรียนตามความเหมาะสม		✓		✓		✓	✓						4
37	ให้ความยืดหยุ่นแก่นักเรียน	✓		✓		✓	✓	✓		✓			✓	7
38	ให้รางวัลเป็นรายกลุ่ม				✓		✓							2
39	ให้โอกาสนิสิตแสดงความคิดเห็น		✓		✓		✓		✓	✓				5
40	สังเกตนักเรียนตลอดเวลา	✓	✓	✓	✓			✓			✓		✓	3

จากการสังเคราะห์แนวทางและวิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำผลจากการสังเคราะห์แนวทางและวิธีการในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งได้รับการนำเสนอจากผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3 ท่านขึ้นไป นำไปสร้างข้อความบนบัตรรายการแบบคิ้ว แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อนำมาสร้างข้อความบนบัตรรายการแบบคิ้วฉบับจริง เพื่อจัดลำดับและนำเสนอเป็นกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิต

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจากการตรวจสอบความเหมาะสมได้ข้อความที่นำมาพิมพ์บน บัตรรายการแบบคิว ทั้งหมด 36 ข้อรายการ จากทั้งหมด 40 ข้อรายการ

จากการนำบัตรรายการแบบคิวไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งในที่นี้คืออาจารย์นิเทศสถานศึกษาจำนวน 16 คน จัดเรียงอันดับความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้งหมด 36 ข้อความ ได้ผลดังตาราง 4.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด กับข้อความกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ที่	กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	ค่าร้อยละ	
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่สุด
34	การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	31.25	0.00
2	ศึกษานุมิหลังจากการสังเกต	18.75	0.00
16	ให้คำชมทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี	18.75	0.00
28	พูดคุยกับนักเรียนนอกเวลาเรียน	18.75	0.00
36	สร้างความมั่นใจให้แก่ นิสิตในการจัดการชั้นเรียน	18.75	0.00
4	สังเกตพฤติกรรมนักเรียนร่วมกัน	12.50	0.00
7	ให้อิสระในการทำงานภายใต้ขอบเขตที่กำหนด	12.50	6.30
8	กำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกัน	12.50	6.30
25	ลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู	12.50	0.00
32	แลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนกับนิสิต	12.50	0.00
1	ศึกษานุมิหลังจากเอกสาร	6.25	18.75
13	กำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มจากพฤติกรรมนักเรียน	6.25	12.50
17	กล่าวชื่นชมนักเรียนในที่สาธารณะ	6.25	0.00
18	ให้รางวัลเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี	6.25	0.00
20	เรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	6.25	6.25
21	พิจารณาความรุนแรงก่อนให้ผลย้อนกลับ เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	6.25	25.00
23	เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน	6.25	6.25
29	จัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม	6.25	0.00
33	ให้กำลังใจแก่นิสิต	6.25	0.00
35	สร้างความมั่นใจให้แก่ นิสิต	6.25	0.00

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด กับข้อความกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ต่อ)

ที่	กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	ค่าร้อยละ	
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่สุด
14	กำหนดหน้าที่ในการทำงานจากความสามารถของนักเรียน	0.00	6.25
15	ใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน	0.00	0.00
19	ให้สิทธิพิเศษเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี	0.00	6.25
22	นำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเล่าเป็นกรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นทราบ	0.00	31.25
24	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานอิสระเมื่อปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว	0.00	6.25
26	สร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ	0.00	18.75
27	จัดบันทึกพฤติกรรมนักเรียน	0.00	6.25
3	ศึกษาภูมิหลังจากการสอบถามอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียน	0.00	6.25
5	นำข้อมูลภูมิหลังมาปรับการจัดการชั้นเรียน	0.00	6.25
6	ไม่ยึดติดกับข้อมูลภูมิหลัง	0.00	6.25
9	เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยดูแลเพื่อนในชั้นเรียน	0.00	0.00
10	นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด	0.00	6.25
11	กำหนดสมาชิกกลุ่มจากภาวะผู้นำ	0.00	12.50
12	กำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มจากวัตถุประสงค์ของกิจกรรม	0.00	12.50
30	เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินกันเอง	0.00	18.75
31	สังเกตการจัดการชั้นเรียนจากอาจารย์พี่เลี้ยง	0.00	0.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่าข้อความที่ได้รับการเห็นด้วยมากที่สุดคือ “การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น” มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาคือ “การศึกษายุติหลังจากการสังเกต”, “การให้คำชมทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี”, “การพูดคุยกับนักเรียนนอกเวลาเรียน”, “สร้างความมั่นใจให้แก่ นิสิตในการจัดการชั้นเรียน” คิดเป็นร้อยละ 18.75 และ “การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนร่วมกัน”, “ให้อิสระในการทำงานภายใต้ขอบเขตที่กำหนด”, “กำหนดกติกาเงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกัน”, “ลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู”, “แลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนกับนิสิต” มีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 12.50 ส่วนข้อความที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ “นำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเล่าเป็นกรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นทราบ” มีผู้ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาคือ “พิจารณาความรุนแรงก่อนให้ผลย้อนกลับ เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่

เหมาะสม” มีผู้ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 25.00 และ “ศึกษานักเรียนหลังจากเอกสาร”, “สร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ”, “เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเอง” มีผู้ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 18.75

จากข้อมูลร้อยละของข้อความที่มีผู้เห็นด้วยมากกว่ามีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ จะเป็นข้อความในเชิงการให้โอกาสนักเรียนแสดงความคิดเห็น การสังเกต มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน การให้กำลังใจนักเรียน รวมไปถึงการที่อาจารย์นิเทศให้กำลังใจแก่นิสิตนักศึกษาด้วยเช่นกัน ในขณะที่ข้อความ “เรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม” และ “เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน” เป็นข้อความที่มีผู้เห็นว่าสำคัญและไม่สำคัญเท่ากันไม่สามารถจำแนกได้ว่าสำคัญมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์องค์ประกอบหลักด้วยวิธี principal component analysis เพื่อจำแนกความคิดเห็นออกเป็นกลุ่มผลการวิเคราะห์สัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากอาจารย์นิเทศสถานศึกษาจำนวน 16 คน แสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ของข้อมูลจากอาจารย์นิเทศสถานศึกษา

อาจารย์คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	1.00															
2	-0.11	1.00														
3	0.03	-0.20	1.00													
4	0.37 [*]	0.02	0.18	1.00												
5	0.48 ^{**}	-0.08	0.00	0.18	1.00											
6	0.20	0.05	0.03	0.47 ^{**}	0.05	1.00										
7	0.53 ^{**}	0.30	0.00	0.28	0.34 [*]	0.37 [*]	1.00									
8	0.17	-0.10	0.25	0.64 ^{**}	0.13	0.64 ^{**}	0.03	1.00								
9	0.29	0.07	0.24	0.45 ^{**}	-0.03	0.49 ^{**}	0.13	0.63 ^{**}	1.00							
10	0.24	-0.20	0.37 [*]	0.58 ^{**}	0.24	0.57 ^{**}	0.03	0.95 ^{**}	0.61 ^{**}	1.00						
11	0.21	-0.20	0.50 ^{**}	0.20	0.05	0.16	0.08	0.08	0.18	0.18	1.00					
12	0.20	-0.34 [*]	0.18	0.38 [*]	-0.10	0.52 ^{**}	0.05	0.50 ^{**}	0.45 ^{**}	0.43 ^{**}	0.30	1.00				
13	0.00	-0.25	0.32	0.48 ^{**}	0.00	0.31	0.13	0.43 ^{**}	0.13	0.34 [*]	0.21	0.40 [*]	1.00			
14	0.28	0.12	0.13	0.27	0.03	0.31	0.27	0.30	0.47 ^{**}	0.21	0.29	0.47 ^{**}	0.37 [*]	1.00		
15	0.39 [*]	-0.01	0.34 [*]	0.30	0.50 ^{**}	0.18	0.37 [*]	0.15	0.21	0.27	0.24	-0.11	0.11	0.07	1.00	
16	0.29	-0.25	0.18	0.02	0.53 ^{**}	-0.00	0.18	-0.03	0.02	0.08	0.16	0.15	-0.11	0.13	0.31	1.00

หมายเหตุ 1. * = $p < .05$; ** = $p < .01$

2. KMO MSA = .61 ; Bartlett's Test of Sphericity = 316.03 ; df = 120 ; p = .00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ค่า Bartlett's Test of Sphericity มีระดับนัยสำคัญที่ 0.00 แสดงว่าเมตริกสหสัมพันธ์ไม่เป็นเมตริกเอกลักษณ์ แสดงว่าความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาแต่ละคนมีความสัมพันธ์กัน สามารถใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ค่า Kaiser – Meyer – Olkin

เพื่อใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีค่าเท่ากับ 0.612 ซึ่งมากกว่า 0.5 แสดงว่าข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 4.10 ค่าการร่วมและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 16 คน

อาจารย์ คนที่	Community		กลุ่มที่	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Initial	Extraction		Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	1.000	0.655	1	4.893	30.581	30.581	4.893	30.581	30.581	3.829	23.933	23.933
2	1.000	0.801	2	2.365	14.782	45.363	2.365	14.782	45.363	2.555	15.970	39.903
3	1.000	0.809	3	1.774	11.088	56.451	1.774	11.088	56.451	1.790	11.189	51.092
4	1.000	0.615	4	1.336	8.352	64.803	1.336	8.352	64.803	1.786	11.164	62.256
5	1.000	0.770	5	1.181	7.379	72.182	1.181	7.379	72.182	1.588	9.926	72.182
6	1.000	0.648	6	0.987	6.170	78.352						
7	1.000	0.738	7	0.712	4.453	82.805						
8	1.000	0.946	8	0.643	4.016	86.821						
9	1.000	0.574	9	0.499	3.119	89.940						
10	1.000	0.916	10	0.454	2.840	92.780						
11	1.000	0.683	11	0.413	2.582	95.362						
12	1.000	0.838	12	0.236	1.473	96.834						
13	1.000	0.436	13	0.220	1.376	98.210						
14	1.000	0.700	14	0.150	0.940	99.150						
15	1.000	0.755	15	0.123	0.767	99.917						
16	1.000	0.666	16	0.013	0.083	100.000						

จากตารางที่ 4.10 เมื่อพิจารณาค่า Extraction communality แสดงถึงปริมาณความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 8 ที่ถูกอธิบายจากองค์ประกอบหรือในที่นี้คือกลุ่มความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนอื่นๆ ได้ร้อยละ 94.6 แสดงว่าความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 8 มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาทั้ง 5 กลุ่มในระดับสูงมาก

จากค่า Eigenvalues ของอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 16 คน สามารถจัดกลุ่มความคิดเห็นออกเป็น 5 กลุ่ม อธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ร้อยละ 72.18 โดยร้อยละของความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 มีค่าเท่ากับ 23.93 ในขณะที่กลุ่มที่ 2 – 5 มีค่าร้อยละของความแปรปรวน คือ 15.97, 11.19, 11.16 และ 9.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 การสกัดองค์ประกอบด้วยการหมุนแกนองค์ประกอบโดยใช้วิธีการหมุนแกนแบบ

varimax

อาจารย์ นิเทศคน ที่	Rotated Component Matrix				
	F1	F2	F3	F4	F5
8	0.96	0.00	0.05	0.03	-0.12
10	0.91	0.14	0.17	-0.08	-0.19
4	0.72	0.19	0.16	0.14	0.14
6	0.71	0.09	-0.08	0.33	0.12
9	0.68	0.04	0.11	0.29	0.12
13	0.42	-0.12	0.39	0.29	-0.10
5	0.11	0.85	-0.03	-0.19	-0.05
1	0.19	0.72	-0.01	0.30	0.09
16	-0.11	0.71	0.09	0.11	-0.37
15	0.21	0.62	0.45	-0.24	0.24
3	0.19	0.02	0.87	-0.06	-0.11
11	0.01	0.12	0.73	0.36	-0.09
14	0.24	0.08	0.18	0.76	0.16
12	0.46	-0.03	0.06	0.68	-0.40
2	-0.03	-0.12	-0.17	-0.03	0.87
7	0.09	0.56	0.00	0.33	0.56

จากตารางที่ 4.11 เพื่อพิจารณาการจัดกลุ่มความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาแต่ละคนว่าควรอยู่ในกลุ่มใด จากค่า Eigenvalues ของอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 16 คน สามารถจัดกลุ่มความคิดเห็นออกเป็น 5 กลุ่ม พิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาแต่ละคนจัดอยู่ในกลุ่มความคิดเห็นใดด้วยการพิจารณาเกณฑ์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.40 ขึ้นไป สามารถจัดกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 6 คน ได้แก่ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 8, 10, 4, 9, 6 และ 13

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 4 คน ได้แก่ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 5, 1, 16 และ 15

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 2 คน ได้แก่ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 3 และ 11

กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 2 คน ได้แก่ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 14 และ 12

กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วยอาจารย์นิเทศสถานศึกษา 2 คน ได้แก่ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาคนที่ 2 และ 7

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า กลุ่มที่สามารถใช้เป็นตัวแทนอธิบายความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดีที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่มีความคิดเห็นคล้ายกันจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 จากจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 16 คน

จากเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มความคิดเห็นต้องมีสมาชิกภายในกลุ่มตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จึงจะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผลได้ ดังนั้น ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบจึงได้กลุ่มอาจารย์นิเทศสถานศึกษาเพียง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลของทั้ง 2 กลุ่มมาวิเคราะห์ได้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 ลักษณะอาจารย์นิเทศสถานศึกษาจำแนกตามกลุ่มความคิดเห็น

ลักษณะของอาจารย์นิเทศสถานศึกษา	กลุ่มความคิดเห็น	
	1	2
	n = 6	N = 4
เพศ		
ชาย (ร้อยละ)	0.00	0.00
หญิง(ร้อยละ)	100.00	100.00
อายุ		
ค่าเฉลี่ย	31.17	29.25
พิสัย	27 - 39	27 - 32
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี (ร้อยละ)	33.33	50.00
ปริญญาโท (ร้อยละ)	66.67	50.00
ประสบการณ์ในการนิเทศนิสิต		
นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ปี)		
ค่าเฉลี่ย	4.50	2.50
พิสัย	3 - 10	3 - 7

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มความคิดเห็นที่ 1 มีจำนวนสมาชิก 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 จากจำนวนอาจารย์นิเทศสถานศึกษาทั้งหมดที่ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 31.17 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ปริญญาตรีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีประสบการณ์ในการนิเทศนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยเฉลี่ย 4.5 ปี

กลุ่มความคิดเห็นที่ 2 มีจำนวนสมาชิก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 จากจำนวนอาจารย์นิเทศสถานศึกษาทั้งหมดที่ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 29.25 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ปริญญาตรีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีประสบการณ์ในการนิเทศนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยเฉลี่ย 2.5 ปี

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปลักษณะของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการให้คำแนะนำและนิเทศการสอน รวมไปถึงดูแลการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแตกต่างกัน โดยในกลุ่มที่ 1 มีประสบการณ์มีประสบการณ์การนิเทศมากกว่ากลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการตอบและการจัดเรียงข้อความของทั้ง 2 กลุ่มมาวิเคราะห์ความแตกต่าง พบว่า กลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 1 ให้ความเห็นว่ามีค่าสำคัญมากสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ข้อ 1 การศึกษาภูมิหลังนักเรียนจากเอกสาร, ข้อ 5 การร่วมกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียน, ข้อ 13 การกำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากพฤติกรรมนักเรียน, ข้อ 16 การให้คำชมทันทีเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดี, ข้อ 28 การแสดงวิธีการจัดการชั้นเรียนเป็นตัวอย่างแก่นิสิต, ข้อ 34 การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น, ข้อ 36 ท่านแนะนำให้นิสิตให้ความยืดหยุ่นในการเรียนกับนักเรียน ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามมากที่สุด

รายการกลยุทธ์ที่จัดเรียง					
สำคัญมาก	ร้อยละ	สำคัญ	ร้อยละ	สำคัญน้อย	ร้อยละ
1. ท่านให้นิสิตศึกษาภูมิหลังนักเรียนจากเอกสาร	66.67	6. ท่านไม่ให้นิสิตยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังของนักเรียน	83.33	11. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดสมาชิกในกลุ่มของนักเรียนจากภาวะผู้นำ	83.33
5. ท่านร่วมกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียน	66.67	17. ท่านแนะนำนิสิตให้กล่าวชื่นชมความดีของนักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน	83.33	14. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดหน้าที่ในการทำงานจากความสามารถของนักเรียน	83.33
13. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากพฤติกรรมนักเรียน	66.67	35. ท่านเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในการจัดการชั้นเรียน	83.33	22. ท่านแนะนำนิสิตให้นำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อนักเรียน	83.33

ตารางที่ 4.13 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามมากที่สุด (ต่อ)

รายการกลยุทธ์ที่จัดเรียง					
สำคัญมาก	ร้อยละ	สำคัญ	ร้อยละ	สำคัญน้อย	ร้อยละ
16. ท่านแนะนำนิสิตให้คำชมทันทีเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดี	66.67	3. ท่านให้นิสิตศึกษาภูมิหลังนักเรียนจากการสอบถามอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียน	66.67	19. ท่านแนะนำนิสิตให้สิทธิพิเศษแก่นักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น ได้ไปพักก่อน	66.67
28. ท่านแสดงวิธีการจัดการชั้นเรียนเป็นตัวอย่างแก่นิสิต	66.67	7. ท่านแนะนำนิสิตให้อิสระนักเรียนในการทำงานภายใต้ขอบเขตที่กำหนด	66.67	20. ท่านแนะนำนิสิตให้เรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	66.67
34. ท่านแนะนำนิสิตในการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	66.67	8. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกันกับนักเรียน	66.67	21. ท่านแนะนำนิสิตให้สอบถามข้อมูลให้ครบถ้วนก่อนพิจารณาตัดสินนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	66.67
36. ท่านแนะนำให้นิสิตให้ความยืดหยุ่นในการเรียนกับนักเรียน	66.67	10. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด	66.67	24. ท่านแนะนำนิสิตให้ลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู	66.67
		12. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากวัตถุประสงค์ของกิจกรรม	83.33		
		15. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน	66.67		
		23. ท่านแนะนำนิสิตให้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน	66.67		
		27. ท่านแนะนำนิสิตให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติดี เป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน	66.67		

ตารางที่ 4.13 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ 1 จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามมากที่สุด (ต่อ)

รายการกลยุทธ์ที่จัดเรียง					
สำคัญมาก	ร้อยละ	สำคัญ	ร้อยละ	สำคัญน้อย	ร้อยละ
		30. ท่านแนะนำนิสิตให้ ชวนนักเรียนคุยเรื่อง ต่างๆ หลังเลิกเรียน	66.67		
		31. ท่านพยายามให้นิสิต ได้ฝึกทักษะการสังเกต	66.67		
		32. ท่านแลกเปลี่ยน ข้อมูลของนักเรียนกับ นิสิตตลอดเวลา	66.67		

จากกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาให้ความเห็นว่ามีความสำคัญมากสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนใหญ่เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการนำภูมิหลังร่วมกับการสังเกตพฤติกรรม รวมไปถึงความคิดเห็นของนักเรียนมาเป็นแนวทางในการจัดการชั้นเรียนที่มีความยืดหยุ่น เน้นการเสริมแรงด้วยการชื่นชมนักเรียน โดยนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถสังเกตจากอาจารย์นิเทศเป็นตัวอย่าง

“การสังเกตพฤติกรรมร่วมกันจะทำให้สามารถศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนได้ละเอียดมากขึ้น”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 13

“การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิตเป็นแหล่งความรู้ที่เป็นรูปธรรม นิสิตสามารถศึกษาได้ในแง่ของเหตุผลในการปฏิบัติ รวมถึงผลลัพธ์จากสถานการณ์จริง”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 9

“หากนิสิตมีความมั่นใจและจัดการชั้นเรียนได้ นิสิตจะทำการสอนได้อย่างรายรื่น”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 10

“นักเรียนควรได้กำลังใจจากครูเพื่อเป็นแรงผลักดันให้ทำในสิ่งที่ดี และหยุดทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม รวมถึงกำลังใจ คือความรักของครู ที่มีต่อศิษย์”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 4

กลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 1 ให้ความเห็นว่ามีมีความสำคัญสำหรับนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกันร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ข้อ 6 การไม่ให้นิสิตยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังของนักเรียน, ข้อ 17 การกล่าวชื่นชมความดีของนักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน เป็นต้น, ข้อ 35 เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในการจัดการชั้นเรียน, ข้อ 3 ศึกษาภูมิหลังนักเรียนจากการสอบถามอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียน, ข้อ 7 การให้อิสระนักเรียนในการทำงานภายใต้ขอบเขตที่กำหนด, ข้อ 8 การกำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกับนักเรียน, ข้อ 10 การให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด, ข้อ 12 การกำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากวัตถุประสงค์ของกิจกรรม, ข้อ 15 การให้นักเรียนใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน, ข้อ 23 การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน, ข้อ 27 การให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติดีเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน, ข้อ 30 ชวนนักเรียนคุยเรื่องต่างๆ หลังเลิกเรียน, ข้อ 31 การให้นิสิตได้ฝึกทักษะการสังเกต, ข้อ 32 การแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับนิสิตตลอดเวลา

จากกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาให้ความเห็นว่ามีมีความสำคัญสำหรับนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนใหญ่เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการสร้างกติกา เงื่อนไข หรือกฎการปฏิบัติร่วมกัน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนิสิตและนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ทั้งในแง่การเลือกสมาชิกในการทำงาน รวมไปถึงเกณฑ์การประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน การมอบรางวัลเป็นกลุ่ม การศึกษาประวัติภูมิหลังจากเอกสารแต่ไม่ยึดติดกับข้อมูลที่ได้มากจนเกินไป ข้อมูลนักเรียนควรมาจากการสังเกตของนิสิตเอง และควรแลกเปลี่ยนข้อมูลกันกับอาจารย์นิเทศอย่างสม่ำเสมอ

กลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 1 ให้ความเห็นว่ามีมีความสำคัญน้อยสำหรับนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกันร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ข้อ 11 การกำหนดสมาชิกในกลุ่มของนักเรียนจากภาวะผู้นำ, ข้อ 14 การกำหนดหน้าที่ในการทำงานจากความสามารถของนักเรียน, ข้อ 22 การนำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อนักเรียน, ข้อ 19 การให้สิทธิพิเศษแก่นักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น ได้ไปพักก่อน เป็นต้น, ข้อ 20 การเรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม, ข้อ 21 การสอบถามข้อมูลให้ครบถ้วน

ก่อนพิจารณาตัดสินนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว, ข้อ 24 การลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู

จากกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาให้ความเห็นว่ามีค่าน้อยสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนใหญ่เป็นกลยุทธ์เกี่ยวข้องการให้ผลย้อนกลับเชิงลบ เช่น การดักเตือน การลงโทษ เป็นต้น ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการยกตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในชั้นเรียนมาแล้วเป็นกรณีตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาโดยไม่ระบุชื่อนักเรียนคนนั้น นอกจากนี้ กลยุทธ์ทางการเลือกสมาชิกจากพฤติกรรม ตามความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มนี้ถือว่ามีค่าน้อย

“การนำเหตุการณ์ทางลบมาเป็นกรณีสอนนักเรียน อาจ
ทำให้นักเรียนบางกลุ่มเกิดความอยากรู้อยากลอง และทดลอง
ปฏิบัติตาม”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 9

“การนำตัวอย่างที่ไม่ดีมาเป็นตัวอย่าง จะทำให้คนที่เป็นอย่าง
รู้สึกไม่ดี และอาจเป็นการชี้แนะแนวทางที่ไม่ดีให้กับนักเรียนคน
อื่นๆ ได้”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 10

“การแสดงออกของนักเรียนอาจเกิดการพลังแฝง ไม่ได้ตั้งใจ
ดังนั้นควรสังเกตพฤติกรรมระยะหนึ่งก่อน หากเป็นพฤติกรรมที่ไม่
พึงประสงค์ซ้ำๆ จึงเรียกมาดักเตือน”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 13

อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 1 ให้ความสำคัญกับภูมิหลังของนักเรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กลยุทธ์การนำข้อมูลภูมิหลังร่วมกับการสังเกตพฤติกรรม มาเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อหาแนวทางในการจัดการชั้นเรียนที่มีความยืดหยุ่น เน้นการเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น มีการเสริมแรงด้วยการชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนปฏิบัติในสิ่งที่ดี หรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งกลยุทธ์จะได้ผลดีก็ต่อเมื่อนิสิตได้ต้นแบบที่ดี มีการปฏิบัติของอาจารย์นิเทศเป็นแบบอย่างชัดเจน จะช่วยให้นิสิตเห็นภาพที่ชัดเจนสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมได้ กลยุทธ์ที่มีความสำคัญรองลงมาคือ การสร้างกติกา เงื่อนไข หรือกฎการปฏิบัติร่วมกัน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนิสิตและนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ทั้งในแง่การเลือกสมาชิกการ

ทำงาน รวมไปถึงเกณฑ์ในการประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน การมอบรางวัลเป็นกลุ่ม การศึกษาประวัติ ภูมิหลังจากเอกสารแต่ไม่ยึดติดกับข้อมูลที่ได้มามากจนเกินไป ทั้งนี้ ข้อมูลของนักเรียนควรมาจากการ สังเกตจากตัวนิสิตเอง และควรแลกเปลี่ยนข้อมูลกันกับอาจารย์นิเทศอย่างสม่ำเสมอ กลยุทธ์ที่ อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 1 มีความเห็นว่ามีค่าน้อยคือ กลยุทธ์เกี่ยวกับการลงโทษ นักเรียน ทั้งนี้ยังรวมถึงวิธีการยกตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในชั้นเรียนมาเล่าเป็น กรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นได้ศึกษา โดยที่ไม่ระบุชื่อนักเรียนคนนั้น และการเลือกสมาชิกจาก พฤติกรรมของนักเรียน ควรเป็นการให้นักเรียนได้เลือกทำงานตามอิสระ

ในด้านกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 มีความเห็นว่ามีค่าน้อยมากสำหรับ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกันร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ข้อ 16 การให้คำชมทันทีเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดี, ข้อ 17 ท่าน แนะนำนิสิตให้กล่าวชื่นชมความดีของนักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน เป็นต้น, ข้อ 18 ท่าน แนะนำนิสิตให้รางวัลเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น สติกเกอร์ ดาว เป็นต้น, ข้อ 25 การให้สร้างกำลังใจ ให้นักเรียนเสมอ, ข้อ 5 การร่วมกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียน, ข้อ 34 การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นตรงกันข้าม มากที่สุด

รายการกลยุทธ์ที่จัดเรียง					
สำคัญมาก	ร้อยละ	สำคัญ	ร้อยละ	สำคัญน้อย	ร้อยละ
16. ท่านแนะนำนิสิตให้ คำชมทันทีเมื่อนักเรียน ทำสิ่งที่ดี	100.00	9. ท่านแนะนำนิสิตให้ เปิดโอกาสให้นักเรียน ช่วยดูแลเพื่อนในชั้น เรียน	100.00	1. ท่านให้นิสิตศึกษาภูมิ หลังนักเรียนจากเอกสาร	75.00
17. ท่านแนะนำนิสิตให้ กล่าวชื่นชมความดีของ นักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน	100.00	15. ท่านแนะนำนิสิตให้ นักเรียนใช้วิธีการเพื่อน ช่วยเพื่อน	100.00	13. ท่านแนะนำนิสิตให้ กำหนดเงื่อนไขการจัด กลุ่มนักเรียนจาก พฤติกรรมนักเรียน	75.00
18. ท่านแนะนำนิสิตให้ รางวัลเมื่อแสดง พฤติกรรมที่ดี เช่น สติก เกอร์ ดาว	100.00	29. ท่านแนะนำให้นิสิต จัดบันทึกพฤติกรรม นักเรียน	100.00	22. ท่านแนะนำนิสิตให้นำ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มาเป็นกรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นได้ศึกษา เป็นตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อ นักเรียน	50.00

ตารางที่ 4.14 รูปแบบการจัดเรียงความสำคัญของกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มความคิดเห็นที่ 2 จำแนกตามรายการอันดับกลยุทธ์ที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามมากที่สุด (ต่อ)

รายการกลยุทธ์ที่จัดเรียง					
สำคัญมาก	ร้อยละ	สำคัญ	ร้อยละ	สำคัญน้อย	ร้อยละ
25. ท่านแนะนำนิสิตให้สร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ	100.00	4. ท่านร่วมกับนิสิตสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	75.00	32. ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับนิสิตตลอดเวลา	50.00
5. ท่านร่วมกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียน	75.00	8. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกันกับนักเรียน	75.00		
34. ท่านแนะนำนิสิตในการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	75.00	10. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด	75.00		
		27. ท่านแนะนำนิสิตให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติดีเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน	75.00		
		31. ท่านพยายามให้นิสิตได้ฝึกทักษะการสังเกต	75.00		

จากกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่ามีความสำคัญมากสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนใหญ่เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการเสริมแรงทางบวก เช่น การให้คำชมทั้งส่วนตัวและในที่สาธารณะ การเสริมแรงด้วยการให้รางวัลเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดี เน้นการสร้างกำลังใจให้กับนักเรียนเสมอ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน และร่วมกันกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียน

“การแสดงความชื่นชม ให้กำลังใจแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ดี เป็นการเสริมแรงที่ดี เพราะเป็นการแสดงออกที่ชัดเจน ไม่มีต้นทุน ทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนคนอื่นๆ เกิดแรงกระตุ้นในการปฏิบัติที่ดีตามมา”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 16

“การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมจากการทำกิจกรรม การแสดง
ความคิดเห็น จะช่วยให้นักเรียนสนใจ และสนุกกับกิจกรรมในชั้น
เรียนมากขึ้น”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 1

“การพูดหรือการแนะนำให้นิสิตกระทำอาจไม่เพียงพอ
เท่ากับที่อาจารย์นิเทศแสดงภาพการจัดการชั้นเรียนให้นิสิตเห็น
เพื่อสามารถปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 15

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่ามี
ความสำคัญสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความ
แตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกันร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ข้อ 9 ท่านแนะนำนิสิตให้เปิดโอกาสให้
นักเรียนช่วยดูแลเพื่อนในชั้นเรียน, ข้อ 15 ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน, ข้อ
29 ท่านแนะนำให้นิสิตจัดบันทึกพฤติกรรมนักเรียน, ข้อ 4 ท่านร่วมกับนิสิตสังเกตพฤติกรรมนักเรียน,
ข้อ 8 ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกันกับนักเรียน, ข้อ 10 การ
ให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด, ข้อ 27 การให้รางวัลแก่กลุ่มที่
ปฏิบัติดีเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน, ข้อ 31 การให้นิสิตได้ฝึกทักษะการสังเกต

จากกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่ามีความสำคัญสำหรับนิสิต
นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วน
ใหญ่เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการให้นักเรียนช่วยเหลือกัน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน หรือการจัดการต่างๆ
ภายในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสเลือกสมาชิกในกลุ่มทำงาน มีการเสริมแรงเป็นกลุ่มด้วย
การให้รางวัลรายกลุ่มเป็นช่วงเวลาที่กำหนด ใช้การจัดบันทึกพฤติกรรมนักเรียนและการสังเกต
พฤติกรรมนักเรียนร่วมกับอาจารย์นิเทศ เพื่อนำพฤติกรรมมากำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้น
เรียนร่วมกันกับนักเรียน

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่ามี
ความสำคัญน้อยสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความ
แตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกันร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ข้อ 1 การศึกษาภูมิหลังนักเรียนจาก
เอกสาร, ข้อ 13 การกำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากพฤติกรรมนักเรียน, ข้อ 22 การนำ
พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อ
นักเรียน, ข้อ 32 การแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับนิสิตตลอดเวลา

จากกลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่ามีค่าน้อยสำหรับ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนใหญ่เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการศึกษาภูมิหลังจากเอกสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียน การ กำหนดกติกา เงื่อนไขข้อตกลงในชั้นเรียนร่วมกัน รวมไปถึงการนำเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมของนักเรียนในห้องเรียนมาเล่าเพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่น ๆ โดยไม่เปิดเผยชื่อของ นักเรียนคนนั้น

“ไม่ควรยึดติดหรือเชื่อข้อมูลภูมิหลังจากเอกสารมากเกินไป เพราะ เป็นข้อมูลที่ไม่มีการอัปเดต ควรสังเกตและเรียนรู้พฤติกรรมนักเรียนใน ปัจจุบันมากกว่า”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 1

“การนำเหตุการณ์ที่พึงประสงค์ของนักเรียนมาเป็นอย่าง ให้นักเรียนคนอื่นทราบ อาจไม่เหมาะ เพราะมีโอกาสที่นักเรียน คนอื่นๆ จะลอกเลียนแบบได้”

คำอธิบายประกอบการจัดเรียงอันดับของอาจารย์นิเทศคนที่ 5

อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความสำคัญกับการสร้างกำลังใจแก่นักเรียนเป็นหลัก โดยใช้กลยุทธ์การเสริมแรงทางบวก เช่น การให้คำชมเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ทั้ง ส่วนตัวและในที่สาธารณะ การเสริมแรงด้วยการให้รางวัลเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดี กลยุทธ์นี้มุ่งเน้น ไปที่การสร้างกำลังใจให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นใน ชั้นเรียน และศึกษาพฤติกรรมนักเรียนร่วมกันกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับปรุงการ จัดการชั้นเรียนตลอดเวลา กลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่สำคัญรองลงมาคือ กลยุทธ์การช่วยเหลือและ กันของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน หรือการจัดการต่างๆ ภายในชั้นเรียน ลำดับถัดมาคือกลยุทธ์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มทำงาน และกลยุทธ์การเสริมแรงเป็นกลุ่มด้วยการให้ รางวัลรายกลุ่มเป็นช่วงเวลาที่กำหนด ใช้การจดบันทึกพฤติกรรมนักเรียนและการสังเกตพฤติกรรม นักเรียนร่วมกับอาจารย์นิเทศ เพื่อนำพฤติกรรมมากำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกัน กับนักเรียน กลยุทธ์ที่อาจารย์นิเทศสถานศึกษาในกลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นว่ามีค่าน้อยคือ กล ยุทธ์ที่เน้นการศึกษาภูมิหลังจากเอกสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียน การกำหนดกติกา เงื่อนไข ข้อตกลงในชั้นเรียนร่วมกัน รวมไปถึงการนำเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนใน ห้องเรียนมาเล่าเพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่น ๆ โดยไม่เปิดเผยชื่อของนักเรียนคนนั้น

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศแต่ละกลุ่ม (ต่อ)

ระดับ ความสำคัญ	กลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล	กลุ่มความคิดเห็น	
		1	2
สำคัญน้อย	ข้อ 21 การสอบถามข้อมูลให้ครบถ้วนก่อนพิจารณาตัดสินนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	✓	
	ข้อ 22 การนำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อนักเรียน	✓	✓
	ข้อ 24 การลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู	✓	✓
	ข้อ 32 การแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับนิสิตตลอดเวลา		✓

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศทั้งสองกลุ่มจะเห็นได้ว่ากลุ่มความคิดเห็นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติกรร่วมกันของอาจารย์นิเทศและนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการจัดการชั้นเรียน โดยทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่สำคัญมากในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตรงกันในด้าน การนำข้อมูลภูมิหลังมาปรับปรุงการจัดการชั้นเรียนร่วมกัน มีการเสริมแรงโดยการให้คำชม และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน กลยุทธ์ที่มีความสำคัญรองลงมาที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นตรงกันคือ กลยุทธ์การให้นิสิตได้ฝึกทักษะการสังเกต การให้นักเรียนใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน และการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติดีเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน และกลยุทธ์ที่มีมีความสำคัญน้อยตามความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศที่มีความเห็นตรงกันทั้ง 2 กลุ่ม คือ การนำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็นตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อนักเรียน และการลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู

จากการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่านิสิตนักศึกษายังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมากพอสมควร ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวไปศึกษาต่อเพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบขั้นบันได จากนั้นนำมาวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดเรียงอันดับความสำคัญของกลยุทธ์จัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยวิธีวิทยาการคิด สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ได้ดังต่อไปนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ 1 การศึกษาข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความถนัด ความสามารถ หรือความสนใจ ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีความแตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์ควรมีข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นเหล่านี้ เพื่อที่จะได้ออกแบบการจัดการชั้นเรียนได้เหมาะสม

กับนักเรียน ซึ่งแหล่งที่มาของข้อมูลภูมิหลังนี้ อาจเป็นเอกสารประวัตินักเรียน หรือการสอบถามจากอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียนในระดับก่อนหน้า แต่ไม่ควรยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังเหล่านี้มากเกินไป เพราะเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลควรมาจากการสังเกตนักเรียนด้วยตัวของนิสิตนักศึกษาเองเป็นหลัก ทั้งนี้ควรแนะนำให้นิสิตจดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนไว้เพื่อเป็นฐานข้อมูล

กลยุทธ์ที่ 2 การมีตัวอย่างที่ดี กลยุทธ์นี้เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีต้นแบบที่ดีเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตและปฏิบัติตาม เพราะเป็นสิ่งที่เรียนรู้ธรรม สามารถเห็นลำดับขั้นตอน วิธีการ หรือเทคนิคต่างๆ ที่อาจารย์ใช้ ไม่ว่าจะเป็นสีหน้า ท่าทาง หรือน้ำเสียง นิสิตสามารถนำไปปฏิบัติตามได้ง่าย ดังนั้นกลยุทธ์นี้จะได้ผลมาก จะต้องอาศัยความสามารถของอาจารย์ในการจัดการชั้นเรียนและการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในการเลือกนำไปปฏิบัติใช้ ซึ่งเป็นการช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกทักษะการสังเกตด้วย

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้างเงื่อนไขในชั้นเรียน เช่น เงื่อนไขการเลือกสมาชิกเมื่อต้องจัดกลุ่ม เงื่อนไขการทำงาน หรือเงื่อนไขในการเรียน เป็นต้น เมื่อนิสิตนักศึกษาได้กำหนดเงื่อนไข ข้อตกลงร่วมกับนักเรียนแล้ว เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลงเหล่านั้นควรมีการเสริมแรงบวกในทันที ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวชื่นชมในทันที การกล่าวชื่นชมหน้าชั้นเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เพื่อนคนอื่น โดยอาจให้เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ รวมไปถึงการให้ของรางวัลเพื่อเป็นกำลังใจให้นักเรียน กลยุทธ์นี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนหลายๆ คนปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงที่กำหนดร่วมกัน และเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติของตนเอง

กลยุทธ์ที่ 4 ความยืดหยุ่นในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีความสุขกับการเรียนรู้และตั้งอยู่บนความเคารพในความแตกต่างระหว่างบุคคล นิสิตนักศึกษาควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน และให้ความยืดหยุ่นกับคำสั่ง หรือข้อตกลงบางข้อแก่นักเรียนบางคน โดยต้องระวังในเรื่องของการรู้สึกไม่เท่าเทียมของนักเรียนคนอื่น ควรชี้แจงเหตุผลและทำความเข้าใจเมื่อมีการลดหย่อนข้อปฏิบัติสำหรับนักเรียนบางให้แก่นักเรียนคนอื่นๆ ทราบ ไม่กระทำในลักษณะที่เป็นการให้สิทธิพิเศษเฉพาะบุคคลโดยไม่มีสาเหตุอันควรที่เหมาะสม เป็นกลยุทธ์ที่ต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ 5 เพื่อนช่วยเพื่อน ในการจัดกิจกรรมบางกิจกรรม การให้นักเรียนสื่อสารกันเอง อาจสร้างความเข้าใจได้ดีกว่ารับสารจากครูเพียงฝ่ายเดียว นิสิตนักศึกษาสามารถให้นักเรียนช่วยเหลือกันในห้องเรียน นอกจากนี้ยังเป็นฝึกการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบให้แก่นักเรียนอีกด้วย กลยุทธ์นี้จะสำเร็จได้ จะต้องพิจารณากิจกรรมที่จะให้นักเรียนช่วยกันในด้านความเหมาะสมและความรู้ของนักเรียนมีความเพียงพอหรือไม่ มิเช่นนั้นอาจจะไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน

กลยุทธ์ที่ 6 การจัดกลุ่มในชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลควรส่งเสริมให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง แต่ในบางโอกาสนักเรียนมีความจำเป็นต้องทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อาจเป็นเงื่อนไขของกิจกรรมในการเรียน หรือเป็นกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน การได้กลุ่มที่เหมาะสมจะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มสามารถปฏิบัติงานต่างๆ ได้ดี ซึ่งเทคนิคที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถจัดกลุ่มนักเรียนให้เหมาะสมได้นั้นคือการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มกันเอง ภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงยอมรับร่วมกัน ไม่ควรนำเกณฑ์บางอย่างเพียงเกณฑ์เดียวมาเป็นสิ่งตัดสินกับเข้ากลุ่มของนักเรียน เช่น พฤติกรรมของนักเรียน ความสามารถของนักเรียน เป็นต้น และควรให้นักเรียนมีโอกาสได้เปลี่ยนกลุ่มไปเรื่อยๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ด้านการวัดและการประเมินผล

กลยุทธ์ที่ 7 การจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นิสิตนักศึกษาควรมีการจัดการกับพฤติกรรมเหล่านั้น โดยในเบื้องต้นให้พิจารณาจากเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้น แล้วจึงเลือกวิธีการแก้ไข โดยควรเป็นการพูดคุยกันเบื้องต้นก่อนระหว่างนักเรียนและนิสิตนักศึกษา เพื่อถามเหตุผลและปรับพฤติกรรม ทั้งนี้หากมีความจำเป็นต้องลงโทษการเลือกวิธีการลงโทษไม่ควรเป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าการแสดงพฤติกรรมไม่ดีแล้วได้ประโยชน์ เช่น การให้นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาเป็นผู้ช่วยครู หรือการให้ออกไปยืนนอกชั้นเรียนอาจทำให้นักเรียนรู้สึกดีที่ไม่ต้องร่วมกิจกรรมก็เป็นได้ และควรหลีกเลี่ยงการนำเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ดีของนักเรียนในห้องมาแสดงตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ทราบ แม้จะไม่มีการเปิดเผยชื่อของนักเรียนที่ทำไม่เหมาะสม เพราะอาจเป็นการชี้แนวทางให้นักเรียนคนอื่นปฏิบัติตาม และก่อให้เกิดความอับอายแก่นักเรียน

หลังจากการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำเสนอ ผู้วิจัยจึงได้นำกลยุทธ์ไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 16 คน ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา 3 มิติ ดังนี้ ด้านที่ 1 ความเหมาะสมของกลยุทธ์ ด้านที่ 2 ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ และด้านที่ 3 ประสิทธิภาพของกลยุทธ์ ผลการประเมินรายงานดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์เพื่อประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ประเด็นการประเมิน	\bar{x}	sd	Sk	Ku	CV
ด้านที่ ความเหมาะสมของกลยุทธ์ 1	4.00	0.41	-1.77	3.87	10.25
กลยุทธ์ที่นำเสนอสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.50	0.52	0.00	-2.31	11.56
กลยุทธ์ที่นำเสนอเหมาะสมต่อบริบทของการศึกษาไทย	3.81	0.83	-0.40	0.10	21.78
กลยุทธ์ที่นำเสนอไม่ใช่เรื่องที่ปฏิบัติได้ยากสำหรับนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	4.13	0.89	-0.93	0.69	21.55
นิสิตสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้ได้โดยไม่เกิดผลกระทบกับบุคคลรอบข้าง	4.44	0.63	-0.65	-0.32	14.19
หากนิสิตนำกลยุทธ์ไปใช้จริง จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	3.13	0.72	-0.19	-0.82	23.00
ด้านที่ ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ 2	4.25	0.35	-0.10	0.82	8.24
กลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นเรื่องที่ควรบรรจุในหลักสูตรผลิตครู	4.81	0.40	-1.77	1.29	8.32
กลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นสิ่งที่ช่วยให้การสอนดำเนินไปได้ดี	4.19	0.75	-0.33	-1.00	17.90
นิสิตเกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้นหากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่นำเสนอ	4.38	0.72	-0.73	-0.54	16.44
นักเรียนมีพฤติกรรมเรียนที่ดีขึ้นหากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่นำเสนอ	3.25	0.86	0.91	0.80	26.46
กลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการจัดการชั้นเรียน	4.63	0.50	-0.57	-1.93	10.80
ด้านที่ ประสิทธิภาพของกลยุทธ์ 3	3.59	0.36	0.11	-1.22	10.03
หากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่นำเสนอจะช่วยส่งเสริมการจัดการในชั้นเรียน	4.06	0.77	-0.11	-1.19	18.97
กลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นการเพิ่มภาระการทำงานของนิสิต	2.38	0.81	0.03	-0.13	34.03
หากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่นำเสนอจะช่วยคงความเรียบร้อยในชั้นเรียน	3.31	0.79	0.25	0.13	23.87
หากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่นำเสนอจะช่วยให้นักเรียนสนุกกับการเรียน	4.19	0.75	-0.33	-1.00	17.90
หากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่นำเสนอจะสามารถจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.73	0.00	-0.91	18.25

จากเกณฑ์ในการประเมินกลยุทธ์ก่อนนำไปใช้สามารถพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยแต่ละส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า คะแนนเฉลี่ยควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ควรมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะแสดงว่ากลยุทธ์มีความเหมาะสม คุ่มค่าในการนำไปใช้ และมีประสิทธิผล ซึ่งพบว่ากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่ากลยุทธ์มีความเหมาะสม คุ่มค่าในการนำไปใช้ และมีประสิทธิผล โดยด้านที่ 2 ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.25 แสดงถึงการคาดการณ์ว่า หากนิสิตนักศึกษานำกลยุทธ์ที่นำเสนอไปใช้ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จะช่วยทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีทั้งในแง่ของการจัดการชั้นเรียนและการเรียนรู้ของนักเรียน โดยในประเด็นกลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นเรื่องที่ควรบรรจุในหลักสูตรผลิตครูมีคะแนน

เฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.81 และกลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการจัดการชั้นเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 4.63 แสดงถึงความเหมาะสมในการนำกลยุทธ์ไปใช้ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระว่างบุคคล ส่วนด้านที่ 1 ความเหมาะสมของกลยุทธ์ ประเด็นการนำกลยุทธ์ไปใช้ได้จริง มีคะแนนเฉลี่ยคือ 4.50 และการนำไปใช้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อบุคคลรอบข้าง มีคะแนนเฉลี่ย 4.44 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์กลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับมาก แสดงถึงกลยุทธ์ที่นำเสนอเหมาะสมต่อการให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนำไปใช้และด้านที่ 3 ประสิทธิภาพที่คาดว่าจะได้รับ ได้คะแนนเฉลี่ยรองลงมา โดยประเด็นการนำกลยุทธ์ไปใช้จะช่วยให้นักเรียนสนุกสานกับการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 4.19 และการนำกลยุทธ์ไปใช้จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ซึ่งอยู่ในช่วงของกลยุทธ์มีความเหมาะสมในระดับมาก แสดงถึงประสิทธิภาพที่ดีมากของกลยุทธ์ในการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ ดังต่อไปนี้ (1) เพื่อสำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตัวอย่างวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพในปีการศึกษา 2559 จำนวน 565 คน และอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการนิเทศนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ (1) แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูปฏิบัติจริงและระดับที่ควรปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของระดับการปฏิบัติจริง และระดับที่ควรปฏิบัติ เท่ากับ 0.91 และ 0.77 ตามลำดับ ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของระดับการปฏิบัติจริง และระดับที่ควรปฏิบัติ เท่ากับ 0.76 และ 0.58 ตามลำดับ ด้านวัดประเมิณผล มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของระดับการปฏิบัติจริง และระดับที่ควรปฏิบัติ เท่ากับ 0.75 และ 0.73 ตามลำดับ คุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 (2) แบบบันทึกการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการหรือกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (3) แบบจัดเรียงความคิดเห็นและแบบสอบถามประกอบ (4) บัตรรายการแบบคิว (Q cards) และ (5) แบบประเมินกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างระหว่างระดับการปฏิบัติจริงและระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น โดยการรายงานค่า Priority Needs Index แบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบขึ้นบันไดจากผู้เชี่ยวชาญด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นกลยุทธ์ออกเป็นกลุ่ม โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) สกัดองค์ประกอบด้วยวิธี principal component analysis (PCA) และหมุนแกนแบบ varimax ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการแสดงเหตุผลการจัดเรียงอันดับข้อความด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และประเมินกลยุทธ์ที่นำเสนอในระยะก่อนการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านการวัดและการประเมินผลนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามลำดับ ด้านที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขาดความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผลนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.75 โดยประเด็นสำคัญที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขาดความรู้มากที่สุด คือ การเลือกเครื่องมือที่ใช้ประเมินผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีผู้ที่ตอบประเด็นนี้ถูกเพียงร้อยละ 29.47

แต่ในด้านการปฏิบัติพบว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีสภาพการการปฏิบัติและสภาพที่ควรจะเป็นค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยมีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้ 1) การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกลุ่มนักเรียน 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และ 3) การประเมินนักเรียนด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมาจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังจากการศึกษาข้อมูลในด้านความรู้ ความเข้าใจ และระดับการปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงได้ทำการวิจัยต่อโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงชั้นบันไดจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้วนำเสนอเป็นกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสร้างข้อรายการเกี่ยวกับวิธีการหรือเทคนิคในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ 36 ข้อรายการ นำข้อรายการที่ได้ไปสร้างบัตรรายการแบบคิว เพื่อให้อาจารย์นิเทศสถานศึกษาจัดเรียงวิธีการ เทคนิคในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีความคิดเห็นว่ามีค่ามากที่สุด

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่มีต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยวิธีวิทยาการคิว สามารถสรุปกลยุทธ์จัดการชั้นเรียนที่เน้นความ

แตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ 7 กลยุทธ์ และเพื่อให้กลยุทธ์มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการประเมินกลยุทธ์ที่นำเสนอ ซึ่งผลการประเมิน พบว่า เป็นกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีความเหมาะสม คุ่มค่ากับการนำไปใช้ และก่อให้เกิดประสิทธิภาพตามที่ต้องการได้ ซึ่งกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้ง 7 กลยุทธ์ มีดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การศึกษาข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความถนัด ความสามารถ หรือความสนใจ ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีความแตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์ควรมีข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นเหล่านี้ เพื่อที่จะได้ออกแบบการจัดการชั้นเรียนได้เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งแหล่งที่มาของข้อมูลภูมิหลังนี้ อาจเป็นเอกสารประวัตินักเรียน หรือการสอบถามจากอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียนในระดับก่อนหน้า แต่ไม่ควรยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังเหล่านี้มากเกินไป เพราะเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลควรมาจากการสังเกตนักเรียนด้วยตัวของนิสิตนักศึกษาเองเป็นหลัก ทั้งนี้ควรแนะนำให้นิสิตนักศึกษาดบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนไว้เพื่อเป็นฐานข้อมูล

กลยุทธ์ที่ 2 การมีตัวอย่างที่ดี กลยุทธ์นี้เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีต้นแบบที่ดีเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตและปฏิบัติตาม เพราะเป็นสิ่งที่เรียนรู้ธรรมชาติ สามารถเห็นลำดับขั้นตอน วิธีการ หรือเทคนิคต่างๆ ที่อาจารย์ใช้ ไม่ว่าจะเป็นสีหน้า ท่าทาง หรือน้ำเสียง นิสิตนักศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติตามได้ง่าย ดังนั้นกลยุทธ์นี้จะได้ผลมาก จะต้องอาศัยความสามารถของอาจารย์ในการจัดการชั้นเรียน และการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในการเลือกนำไปปฏิบัติใช้ ซึ่งเป็นการช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกทักษะการสังเกตด้วย

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้างเงื่อนไขในชั้นเรียน เช่น เงื่อนไขการเลือกสมาชิกเมื่อต้องจัดกลุ่ม เงื่อนไขการทำงาน หรือเงื่อนไขในการเรียน เป็นต้น เมื่อนิสิตนักศึกษาได้กำหนดเงื่อนไข ข้อตกลงร่วมกับนักเรียนแล้ว เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลงเหล่านั้นควรมีการเสริมแรงบวกในทันที ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวชื่นชมในทันที การกล่าวชื่นชมหน้าชั้นเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เพื่อนคนอื่น โดยอาจให้เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ รวมไปถึงการให้ของรางวัลเพื่อเป็นกำลังใจให้นักเรียน กลยุทธ์นี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนหลายๆ คนปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงที่กำหนดร่วมกัน และเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติของตนเอง

กลยุทธ์ที่ 4 ความยืดหยุ่นในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีความสุขกับการเรียนรู้และตั้งอยู่บนความเคารพในความแตกต่างระหว่างบุคคล นิสิตนักศึกษาควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน และให้ความยืดหยุ่นกับคำสั่ง การทำงาน การเลือกชิ้นงาน หรือข้อตกลงบางข้อแก่นักเรียนบางคน โดยต้องระวังในเรื่องของการรู้สึกไม่เท่าเทียมของนักเรียนคนอื่น ควรชี้แจงเหตุผล

และทำความเข้าใจเมื่อมีการลดหย่อนข้อปฏิบัติสำหรับนักเรียนบางให้นักเรียนคนอื่นๆ ทราบ ไม่กระทำในลักษณะที่เป็นการให้สิทธิพิเศษเฉพาะบุคคลโดยไม่มีสาเหตุอันควรที่เหมาะสม เป็นกลยุทธ์ที่ต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ 5 เพื่อนช่วยเพื่อน ในการจัดกิจกรรมบางกิจกรรม การให้นักเรียนสื่อสารกันเอง อาจจะช่วยสร้างความเข้าใจได้ดีกว่ารับสารจากครูเพียงฝ่ายเดียว นิสิตนักศึกษาสามารถให้นักเรียนช่วยเหลือกันในห้องเรียน นอกจากนี้ยังเป็นฝึกการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบให้แก่นักเรียนอีกด้วย กลยุทธ์นี้จะสำเร็จได้ จะต้องพิจารณากิจกรรมที่จะให้นักเรียนช่วยกันในด้านความเหมาะสมและความรู้ของนักเรียนมีความเพียงพอหรือไม่ มิเช่นนั้นอาจจะไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

กลยุทธ์ที่ 6 การจัดกลุ่มในชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลควรส่งเสริมให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง แต่ในบางโอกาสนักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อาจเป็นเงื่อนไขของกิจกรรมในการเรียน หรือเป็นกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน การได้กลุ่มที่เหมาะสมจะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มสามารถปฏิบัติงานต่างๆ ได้ดี ซึ่งเทคนิคที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถจัดกลุ่มนักเรียนให้เหมาะสมได้นั้นคือการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มกันเอง ภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงยอมรับร่วมกัน ไม่ควรนำเกณฑ์บางอย่างเพียงเกณฑ์เดียวมาเป็นสิ่งตัดสินกับเข้ากลุ่มของนักเรียน เช่น พฤติกรรมของนักเรียน ความสามารถของนักเรียน เป็นต้น และควรให้นักเรียนมีโอกาสได้เปลี่ยนกลุ่มไปเรื่อยๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

กลยุทธ์ที่ 7 การจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นิสิตนักศึกษาควรมีการจัดการกับพฤติกรรมเหล่านั้น โดยในเบื้องต้นให้พิจารณาจากเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้น แล้วจึงเลือกวิธีการแก้ไข โดยควรเป็นการพูดคุยกันเบื้องต้นก่อนระหว่างนักเรียนและนิสิตนักศึกษา เพื่อถามเหตุผลและปรับพฤติกรรม ทั้งนี้หากมีความจำเป็นต้องลงโทษการเลือกวิธีการลงโทษไม่ควรเป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าการแสดงพฤติกรรมไม่ดีแล้วได้ประโยชน์ เช่น การให้นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาเป็นผู้ช่วยครู หรือการให้ออกไปยืนนอกชั้นเรียนอาจทำให้นักเรียนรู้สึกดีที่ไม่ต้องร่วมกิจกรรมก็เป็นได้ และควรหลีกเลี่ยงการนำเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่ดีของนักเรียนในห้องมามาแสดงตัวอย่างให้นักเรียนคนอื่นได้ทราบ แม้จะไม่มีเปิดเผยชื่อของนักเรียนที่ทำไม่เหมาะสม เพราะอาจเป็นการชี้แนวทางให้นักเรียนคนอื่นปฏิบัติตาม และก่อให้เกิดความอับอายแก่นักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ในการพัฒนากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยได้สำรวจระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่ายังมีความรู้ความเข้าใจที่ค่อนข้างน้อย และมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องตามการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลใน 3 ประเด็นนี้ 1) การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกลุ่มนักเรียน 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และ 3) การประเมินผลด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมาจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีลักษณะปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมกับทั้ง 2 มหาวิทยาลัย โดยการนำประเด็นที่ได้จากการศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนไปสร้างประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์นิเทศสถานศึกษาที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีประสบการณ์ในการดูแลนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อนำเสนอการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบขั้นบันได การจัดเรียงความคิดเห็นด้วยวิธีวิทยาการคิด และประเมินผลกลยุทธ์ก่อนนำไปใช้ ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 16 คน ซึ่งได้ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้ได้

ความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ความรู้ทางด้านการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย กล่าวคือนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูยังขาดความรู้ทางด้านการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่หากพิจารณารายด้านจะพบว่าด้านที่นิสิตนักศึกษามีความรู้ชัดเจนที่สุดคือ เรื่องของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน ซึ่งเป็นเรื่องพื้นฐานที่ทราบกันดีอยู่แล้ว ในขณะที่ด้านการประเมินผลนักเรียน เป็นด้านที่นิสิตนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจมากที่สุดทั้งในเรื่องของการกำหนดเกณฑ์การประเมินนักเรียน การเลือกชิ้นงานที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ยังเป็นประเด็นที่นิสิตนักศึกษาขาดความเข้าใจที่เป็นเช่นนี้ เพราะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนิสิตนักศึกษาจะได้รับหน้าที่หลักในการสอนมากกว่าการออกแบบเกณฑ์หรือการประเมินนักเรียน จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาให้ความสำคัญกับการเตรียมการสอน การทำแผนการสอน การผลิตสื่อการสอน มากกว่าการสร้าง

แบบประเมินหรือการออกแบบการประเมินนักเรียน นิสิตนักศึกษาจึงขาดความรู้หรือแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สโรชา คล้ายพันธุ์ ได้ศึกษา (2556) เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา สถาบันพลศึกษา พบว่า หน้าที่หลักของนิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคือ การทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนการสอน โดเฉพาะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต้องมีการผลิตสื่อการสอน ประเด็นที่นิสิตนักศึกษาให้ความสนใจและมุ่งพัฒนาตนเองจึงเป็นประเด็นเกี่ยวกับการการสอนและการสร้างสื่อไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างเกณฑ์การประเมินผลเท่าที่ควร

จากข้อมูลด้านความรู้จะเห็นว่านิสิตนักศึกษามีความรู้ เข้าใจที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่เมื่อวิเคราะห์สภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นอยู่ในการจัดการชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษา พบว่า ค่าสถิติต่างๆ ที่รายงานออกมามีค่าน้อยมาก บางประเด็นไม่ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เกิดความต้องการจำเป็น ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นิสิตนักศึกษาเลือกที่จะตอบตามความเหมาะสมมากกว่าการตอบตามความเป็นจริง เพราะแบบสอบถามเป็นการถามถึงระดับการปฏิบัติจริงของตัวนิสิตนักศึกษาเอง จึงมีการตอบเข้าใกล้ความเหมาะสมตามความรู้สึกของตนเองมากกว่า

กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

จากผลการนำเสนอกลยุทธ์ที่มาจากอาจารย์นิเทศสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่ดูแล ให้คำแนะนำ อยู่ใกล้ชิดนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุด รวมถึงการเป็นผู้คอยกำกับการจัดการเรียนการสอนและการจัดการชั้นเรียนตลอดเวลาที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์อยู่ในโรงเรียนนั้น มีความเห็นสอดคล้องกันทั้งสองกลุ่มถึงการศึกษาค้นคว้าข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความถนัด ความสามารถ หรือความสนใจ ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีความแตกต่างกัน เพราะจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้สารสนเทศพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนการจัดการชั้นเรียนได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนได้ดีขึ้น นอกจากข้อมูลที่ได้จากเอกสารหรือการสอบถามจากอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียนมาแล้ว นิสิตนักศึกษาควรฝึกทักษะการสังเกตตลอดเวลา เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในปัจจุบันเป็นหลัก แม้ข้อมูลภูมิหลังจะมีความสำคัญ แต่ไม่ควรเชื่อข้อมูลเหล่านั้นเพียงอย่างเดียว ควรพิจารณาประกอบกับพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบันประกอบกันไป โดยร่วมกันกับอาจารย์นิเทศสถานศึกษาศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนแล้วนำมาปรับวิธีการจัดการชั้นเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทุมพร พรายอินทร์ (2542) ได้ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียน พบว่าหากผู้สอนทราบสาเหตุของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมาจะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการชั้นเรียนและจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนมากขึ้น ทั้งยังเป็นการช่วยให้ผู้สอนสามารถกำหนดแนวทางในการเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนได้

นอกเหนือจากการสังเกตนักเรียนแล้ว นิสิตนักศึกษาควรมีโอกาสในการสังเกตวิธีการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม มีลำดับขั้นตอนชัดเจน และเกิดผลดีกับนักเรียนด้วย การที่นิสิตนักศึกษาจะได้ฝึกทักษะการสังเกตได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นควรมีต้นแบบที่จากบุคคลรอบตัวที่เป็นแบบอย่างเหล่านั้นให้แก่ นิสิต โดยเฉพาะบุคคลที่ใกล้ชิดนิสิตมากที่สุด นั่นคือ อาจารย์นิเทศสถานศึกษา ต้องเป็นผู้แสดงตัวอย่างเหล่านั้น เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาเห็นวิธีการปฏิบัติที่มีความเป็นรูปธรรม สามารถนำไปปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ ไชยโส และคณะ (2553) ที่พบว่า การสังเกตการสอนของครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์การสอน จะช่วยให้ นิสิตได้รับตัวอย่างของการสอนที่เป็นไปตามขั้นตอน และสามารถปฏิบัติตามได้เมื่อต้องปฏิบัติการสอนหน้าชั้นเรียนของตนเอง

เมื่อนิสิตนักศึกษาต้องเป็นผู้จัดการชั้นเรียนเองควรเริ่มต้นด้วยการกำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขที่ชัดเจนในการปฏิบัติตนให้แก่ นักเรียนอย่างชัดเจน รวมไปถึงเกณฑ์หรือข้อกำหนดในการให้คะแนน ทั้งคะแนนทางการเรียนและคะแนนพฤติกรรม สอดคล้องกับข้อค้นพบของนิรุค ฉิมเพชร (2555) ที่พบว่า การสร้างข้อตกลงหรือสร้างเงื่อนไขในชั้นเรียนร่วมกันกับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนมีระเบียบวินัย และพฤติกรรมที่เรียบร้อยขึ้น ทั้งนี้ ควรมีการเสริมแรงบวกแก่นักเรียนอยู่เสมอ สร้างกำลังใจ กล่าวชื่นชมนักเรียนอยู่เสมอ โดยสามารถกระทำเป็นส่วนตัวหรือในที่สาธารณะก็ได้ แต่ในทางตรงกันข้ามไม่ควรใช้คำพูดที่ก่อให้เกิดความอับอายหรือความขุ่นข้องใจแก่นักเรียน รวมไปถึงการนำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนมาเล่าหรือยกเป็นตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นๆ เพราะนอกจากจะทำให้เกิดความอับอายแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากนักเรียนคนอื่นๆ ด้วย

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดการชั้นเรียนคือ การให้ความยืดหยุ่นแก่นักเรียนบางคนที่อาจมีพฤติกรรมหรือความสามารถที่แตกต่างไปจากนักเรียนคนอื่น ควรให้ความยืดหยุ่นกับคำสั่ง การทำงาน การเลือกชิ้นงาน หรือข้อตกลงบางข้อแก่นักเรียนบางคน โดยต้องระวังในเรื่องของการรู้สึกไม่เท่าเทียมของนักเรียนคนอื่น ควรชี้แจงเหตุผลและทำความเข้าใจเมื่อมีการลดหย่อนข้อปฏิบัติสำหรับนักเรียนบางให้แก่นักเรียนคนอื่นๆ ทราบ ไม่กระทำในลักษณะที่เป็นการให้สิทธิพิเศษเฉพาะบุคคลโดยไม่มีสาเหตุอันควรที่เหมาะสม สอดคล้องกับข้อค้นพบของ บุญฤทธิ์ ปิยะศรี (2556) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล พบว่า สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่ควรเกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลคือความยืดหยุ่น ชั้นเรียนที่ผู้สอนมีความยืดหยุ่นแก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จได้มากขึ้น

นอกจากนี้ยังอาจใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในบางกรณีเพื่อเป็นการฝึกสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบให้แก่ นักเรียน การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลควรส่งเสริมให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง แต่ในบางโอกาสนักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อาจเป็นเงื่อนไขของกิจกรรมในการเรียน หรือเป็นกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน การได้กลุ่มที่เหมาะสมจะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มสามารถ

ปฏิบัติงานต่างๆ ได้ดี ซึ่งเทคนิคที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถจัดกลุ่มนักเรียนให้เหมาะสมได้นั้นคือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มกันเอง ภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงยอมรับร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารมณ์ ใจเที่ยง (2546) ได้ศึกษาการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เสนอข้อค้นพบเกี่ยวกับการจัดให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม หรือนั่งเรียนเป็นกลุ่ม จะช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หากมีการเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นที่นั่ง หรือการเลือกหัวหน้ากลุ่มจะยิ่งเป็นการเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียนได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำการวิจัยไปใช้

1. จากศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับน้อย หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และส่งเสริมให้นิสิตเกิดการฝึกปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครูในอนาคตมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในบริบทต่างๆ

2. นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพสามารถนำกลยุทธ์ทั้ง ที่นำเสนอไปใช้กับชั้นเรียน 7 ของตนเอง โดยอาจมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทในชั้นเรียนและลักษณะของกลุ่มผู้เรียนเพิ่มเติม ทั้งนี้ควรปรึกษาและทำความเข้าใจกับอาจารย์นิเทศสถานศึกษาก่อนนำไปใช้

3. อาจารย์นิเทศสถานศึกษาสามารถนำกลยุทธ์ที่นำเสนอไปปรับใช้ในการให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลเพื่อให้สามารถจัดการชั้นเรียนและดูแลนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ตามความต้องการของแต่ละบุคคล

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถนำกลยุทธ์เหล่านี้ไปถ่ายทอดให้แก่นิสิตนักศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือจัดการฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญเพื่อเตรียมพร้อมในการปฏิบัติในชั้นเรียนเมื่อต้องเข้าสู่การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนำกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลไปใช้ในห้องเรียน โดยมีอาจารย์นิเทศสถานศึกษาสังเกตติดตาม และประเมินผลประสิทธิภาพและความเหมาะสม

2. ควรนำกลยุทธ์ที่นำเสนอไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น และมีการกำกับติดตามการดำเนินการ อาจออกแบบเป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกลยุทธ์ทั้งในระยะระหว่างใช้ และหลังใช้

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ .(พ.ส.ร)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *ตัวบ่งชี้การบริหารฐานโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: 21 St Century.
ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (4 ตุลาคม 2556). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง.
- จารุวรรณ เพียรบุญ. (2554). *การศึกษามรรคนะการบริหารจัดการห้องเรียนของครู สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2532). *จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราวรรณ สุพรรณ และคณะ. (2557). *การบริหารจัดการในชั้นเรียน*. นครราชสีมา
ชนิดา ปิ่นระสฤษฎ์. (2554). *การนำเสนอแนวทางการจัดห้องเรียนศิลปะในโรงเรียนประถมศึกษา*.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยุทธ กลีบบัว. (2558). *ตัวบ่งชี้และกลยุทธ์การสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ผ่านหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปของนิสิตนักศึกษา: การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์สายโซ่วิธีการ-เป้าหมายและการวิเคราะห์กลุ่มแผน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). *จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน*. ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ณัฐพันธ์ เชนนันท์. (2544). *ยอดกลยุทธ์บริหารองค์กรยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ตรีคุณ โพธิ์หล้า (2555). *การศึกษาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษานาทองหนองบัว อำเภอเขียงยืน สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ทีศนา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- เทื่อน ทองแก้ว. (2545). *ภาวะผู้นำ:สมรรถนะหลักของผู้บริหารยุคปฏิรูป*. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. ปีที่ 5 ฉบับที่ 9 กันยายน 2545.
- นิรุค นิยมเพชร (2555). *เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองตามวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิจัยในชั้นเรียน : สุรินทร์
- บุญฤทธิ ปิยะศรี. (2556). *รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสอนที่เน้นความ*

- แตกต่างระหว่างบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เบญญพร มหาพิรุณ. (2541). *แนวโนมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในปี พ.ศ. 2545*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พรรณี ชูทัย. (2522). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : วรุฒิกการพิมพ์.
- พรทิพย์ ไชยโส และคณะ (2553). *การพัฒนาการส่งเสริมนวัตกรรมเครือข่ายการเรียนรู้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระยะที่ 2*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์. (2545) *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : เดอร์มาสเตอร์กรุ๊ป.
- พิพัฒน์ ภูักัญญา. (2555). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อการพัฒนาแบบก้าวกระโดด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรคุุณบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ ปิยวงศ์วัฒนา. (2545). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รวีวรรณ ชินะตระกูล . (2540). *การศึกษากระบวนการสิ่งแวดล้อม*. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ. (2554). *จัดการเรียนรู้อย่างไรให้เด็กคิดเป็น*. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)* ปีที่ 3 ฉบับที่ 5
- ลักขณา สรีวัฒน์. (2544). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มาลินี จุฑารพ. 2539. *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์.
- วชร เงินแจ่ง. (2558). *ทฤษฎีการเรียนรู้ และ ระบบการสอน*. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
<https://prezi.com/hdnhv69ill6yx/presentation/>
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท แอล ที เพรส.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2544). *คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้หน้าที่พลเมือง-ศีลธรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิภาพร สิทธิศาสตร์. (2542). *ผลของการฝึกทักษะการบริหารเวลาต่อความเครียดและความสามารถในการบริหารเวลาของนักศึกษาพยาบาล*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีณา นนทพันธาวาทย. (2549). *การบริหารงานวิจัยในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : แปลนพริ้นท์ติ้ง
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสารจำกัด.

- สมยศ นาวีการ. (2544). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สรโรชา คล้ายพันธุ์ (2556). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตชลบุรี*. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
บูรพา. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน*. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2531). *แนวทางในการดำเนินงานการนิเทศภายใน
โรงเรียนเอกชน*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2546). *พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). *การวัดผลและประเมินผลใหม่ : เด็กปฐมวัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2)
กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สิริวรรณ ศรีพหล. (2554). *การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษาเรื่องการจัดการเรียน
การสอนสันติศึกษาในสถานศึกษาจังหวัดสงขลา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์*.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุธีรา เผ่าโกศลสถิต. (2543). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : แม็ค
- สุนิสา สิงห์โต. (2554). *การบริหารจัดการในห้องเรียน*. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
<http://sunisa12345.blogspot.com/>
- สุปรียา ศิริพัฒนกุลขจร. (2555). *การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The 21st Century Learning)*. The
NAS Magazine มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรงค์ ไคว้ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวพร ตั้งสมรพงษ์. (2542). *การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์*. *วารสารอุดมศึกษาสัมพันธ์*.
กรุงเทพฯ : พริน โพร
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เศรษฐวิชัย ชโนวรรณ. (2552). *การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธี
วิทยาคิว*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2535). *ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟิก.
- อ้อมอารี สุวรรณศรี. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรการเสริมพลังอำนาจครูโรงเรียนเอกชน*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร พรายอินทร์. (2542). *การศึกษากิจการชั้นเรียนของครูอนุบาลในกรุงเทพมหานคร*.
กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- Archambault, F., Westberg, K., Brown, S., Hallmark, B., Zhang, W., & Emmons, C. (1993). Classroom practices used with gifted third and fourth grade students. *JOURNAL FOR THE EDUCATION OF THE GIFTED*, 16(2), 13-28.
- Akdemir, O., & Koszalka, T. A. (2008). *Investigating the relationships among instructional strategies and learning styles in online environments*. Computers and Education
- Algozzine, B., & Anderson, K.M. (2007). *Tips for Teaching: Differentiating Instruction to Include All Students*. Preventing School Failure: Alternative Education for Children and Youth
- Arthurs, J. B. (2007). *A juggling act in the classroom: Managing different learning styles*. Teaching and Learning in Nursing. 2, 2-7
- Ayersman, D. J., & Von Minden, A. (1995). *Individual differences, computers, and instruction*. Computers in Human Behavior
- Bateman, T. S. and Crant, J. M. (1993), The proactive component of organizational behavior: A measure and correlates. *Journal of Organizational Behavior*. 14, 103-118.
- Bond & Feather, N (1988). Some correlates of structure and purpose in the use of time. *Journal of Personality and Social Psychology*. 55(2), 321 - 329
- Beck, C. R., (2001). Matching teaching strategies to learning style preferences. *The Teacher Educator*, 37(1), 1-15.
- Britton, B. K., and Tesser, A. (1991). Effect of time management practices on college grades. *Journal of education Psychology*. 83(3), 405 - 410.
- Brophy, J. (1996). *Enhancing Students' Socialization: Key Elements*. ERIC Digest.
- Brophy, J. (2006). *History of research on classroom management*. In C. M. Evertson & C. S. Weinstein (Eds.), *Handbook of classroom management: Research, practice, and contemporary issues* (pp. 17-43). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Burden, P. (1993). *Classroom Management: Creating a Successful K-12 Learning Community*. United Kingdom: John Wiley and Sons Ltd
- Certo, S.C., & Peter, J.P. (1991). *Strategic Management : Concept and Applications*. Singapore : MacGraw – Hill inc.

- Collins, M. A., & Amabile, T. M. (1999). *Motivation and creativity*. In R. J. Sternberg (Ed.), *Handbook of creativity* (pp. 297–312). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Claessens, B.J.C., Van Eerde, W., Rutte C.G. and Roe R.A. (2007), *A review of the time Management literature*. *Personnel Review* 36
- Dessler, G. (1998). *Management : leading people and organizations in the 21st century*. New Jersey : Prentice – Hall.
- Dunbar, C. (2004). *Best practices in classroom management; (October 2004)*; Michigan State University college of education
- Defleur, M. (1989). *Theories of mass communication (5 th ed.)*. New York: Longman.
- Djigic, G., & Stojiljkovic, S. (2012). *Protocol for classroom management styles assessment designing*. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*..
- Doyle, Michael W. (1986). *Classroom Management Techniques and Student Discipline*. Washington, DC.: Office of Educational Research and Improvement (ED).
- Emmer & Sabornie. (2015). *Handbook of Classroom Management. (2 nd ed.)*. New York, NY : Routledge
- Evertson, C., & Weinstein, C. (Eds.). (2006). *Handbook of classroom management: Research, practice, and contemporary issues*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum
- Felder, R. M., & Brent, R. (2005). Understanding student differences. *Journal of Engineering Education*, 94(1), 57–72.
- Ford, N., & Chen, S. Y. (2001). Matching/mismatching revisited: an empirical study of learning and teaching styles. *British Journal of Educational Technology*, 32(1), 5-22.
- Fox, J., & Hoffman, W. (2011). *The Differentiated Instruction Book of Lists*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Fraser & Pickett. (2010). *learning environments research: Yesterday, today, and tomorrow*. In
- S. C. Goh & M. S. Freiberg, H. J. (2013). Classroom management and student achievement. *International guide to student achievement*, 228-230.
- Garderen, D, & Whittaker, C. (2006). *Planning Differentiated, Multicultural Instruction for Secondary Inclusive Classrooms*. Teaching Exceptional Children.
- Hall, T, Strangman, N, & Meyer, A. (2003). *Differentiated instruction and implications for UDL implementation*. Wakefield, MA: National Center on Accessing the General Curriculum.

- James H. Stronge, Pamela D. Tucker, and Jennifer L. Hindman. (2004). *Handbook for Qualities of Effective Teachers*. USA: Association for Supervision and Curriculum Development
- Joyce McLeod, Jan Fisher, and Ginny Hoover. (2003). *Key Elements of Classroom Management*. USA : Association for Supervision and Curriculum Development
- Kauchak, D. and Eggen, P.D. (1998). *Learning and teaching: research-based methods* (3rd ed). Boston: Allyn and Bacon Khine (Eds.), *Studies in educational learning environments: An international perspective*. Singapore: World Scientific.
- Kolb, A. Y., & Kolb, D. A. (2005). *Learning styles and learning spaces: Enhancing experiential learning in higher education*. *Academy of Management Learning & Education*.
- Kolb, A. Y., & Kolb, D. A. (2005). Learning styles and learning spaces: Enhancing experiential learning in higher education. *Academy of management learning & education*, 4(2), 193-212.
- Landrum, T. J., & McDuffie, K. A. (2010). Learning styles in the age of differentiated instruction. *Exceptionality*, 18(1), 6-17.
- Levy, H.M. (2010). *Meeting the needs of all students through differentiated instruction: Helping every child reach and exceed standards*. The Clearing House.
- Liu, et al. (2009). *The assessment of time management in middle-school students*. *Personality and Individual Difference* 47
- Marzano, R. J., Marzano, J. S., & Pickering, D. J. (2003). *Classroom management that works. Research-based strategies for every teacher*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD).
- Marzano, R. et al (2003). *Classroom Management that Works*. Alexandria: Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD).
- McDonald, T. (2013). *Classroom Management*. Melbourne: Oxford University Press.
- McLeod, J., Fisher, J., & Hoover, G. (2003). *The key elements of classroom management: Managing time and space, student behavior, and instructional strategies*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Moore, M. (2001). Empowerment at last?. *Journal of International Development*, 13(3), 321-329.
- Ministry of Education. (2008). *Beleidsreactie doorlopende leerlijnen taal en rekenen :Policy response continuous learning trajectories language arts and mathematics*. Den Haag, the Netherlands: Ministerie van OCW

- Mintzberg, H. and Quinn, J. (1991). *The strategy process: Concepts, contexts and cases*. 2nd ed. Englewood Cliffs/New Jersey: Prentice-Hall,
- Munro, J. (2012). *Effective strategies for differentiating instruction*. Paper presented at the Research Conference: School Improvement - What does research tell us about effective strategies?, Melbourne.
- Nicholls, G. (2002). *Developing Teaching and Learning in Higher Education*. London & New York: Routledge/ Falmer; Taylor and Francis Group
- Robin, S. P. (1990). *Organization Theory : Structure, Design and Application*. 3rd ed. New Jersey : Prentice – Hall.
- Rogers, K. M. A. (2009). A preliminary investigation and analysis of student learning style preferences in further and higher education. *Journal of Further and Higher Education*, 33(1), 13-21.
- Sands, D.I, & Barker, H.B. (2004). *Organized Chaos: Modeling Differentiated Instruction for Preservice Teachers*. Teaching & Learning,.
- Santamaria, L.J. (2009). *Culturally Responsive Differentiated Instruction: Narrowing Gaps Between Best Pedagogical Practices Benefiting All Learners*. Teachers College Record
- Shellard, E., & Protheroe, N. (2000). *Effective teaching: How do we know it when we see it? The Informed Educator Series*. Arlington, VA: Educational Research Services.
- Smolen, L. A., Colville-Hall, S., Liang, X., & Mac Donald, S. (2004). *An empirical study of college of education faculty's perceptions, beliefs, and commitment to the teaching of diversity in teacher education programs at four urban universities*. The urban review, 38
- Sally J. Zepeda. (2008). *Professional Development What Work*. Eye On Education, Inc. NY. www.edugains.ca
- Stronge, J. H., Tucker, P. D., & Hindman, J. L. (2004). *Handbook for qualities of effective teachers*. Alexandria, Va: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Subban, P. (2006). Differentiated Instruction: A research basis. *International education journal*, 7(7), 935-947.
- Thomas R. Kratochwill, Rachel DeRoos and Samantha Blair (2016). *Classroom Management : Teachers Modules*. USA: American Psychological Association
- Tobin, R, & McInnes, A. (2008). *Accommodating differences: variations in differentiated literacy instruction in Grade 2/3 classrooms*. Literacy.

- Tomlinson, C.A. (2003). *The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of all Learners*. Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Tomlinson, C. A. (2004). *Sharing responsibility for differentiating instruction*. Roper Review.
- Tomlinson, C. A, & McTighe, J. (2006). *Integrating differentiated instruction and Understanding by design*. Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Tomlinson, C.A. (2014). *The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of all Learners*. Library of Congress Cataloging-in-Publication Data.
- Tulbure, C. (2011). *Do different learning styles require differentiated teaching strategies?*. Procedia-Social and Behavioral Sciences.
- Wheelen, L. T. and Hunger, J. D. (2002). *Strategic management and business policy*. Prentice – Hill.
- Winebrenner, S. (1992). *Teaching gifted kids in the regular classroom*. Minneapolis. MN: Free Spirit Publishing.
- Tobin, R, & McInnes, A. (2008). *Accommodating differences: variations in differentiated literacy instruction in Grade 2/3 classrooms*. Literac.
- Van Garderen, D, & Whittaker, C. (2006). *Planning Differentiated, Multicultural Instruction for Secondary Inclusive Classrooms*. Teaching Exceptional Children.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนิษฐา พวงไพบูลย์ อาจารย์ประจำวิชาการจัดการในชั้นเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิมพ์พร อสัมภินพงศ์ อาจารย์นิเทศนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งอรุณ ลียะวนิชย์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยการศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
5. อาจารย์ พิรุณเทพ เพชรบุรี อาจารย์นิเทศนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบวัดความรู้ ความเข้าใจ และลักษณะเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่าง
บุคคลของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คำชี้แจง

แบบวัดฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจ และรูปแบบเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียน
ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสภาพปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์
ในทางวิชาการ คำตอบของท่านจะไม่มีการเปิดเผยและตัดสินว่าถูกหรือผิด ดังนั้นจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ตรงกับความจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของ
ท่าน

1. เพศ

☐ 1) ชาย	☐ 2) หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. สาขาวิชา

☐ 1) การศึกษาปฐมวัย	☐ 2) ประถมศึกษา	☐ 3) มัธยมศึกษา(วิทยาศาสตร์)
☐ 4) มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)	☐ 5) จิตวิทยาการศึกษา	
☐ 6) ดนตรีศึกษา	☐ 7) ศิลปศึกษา	☐ 8) ธุรกิจศึกษา
☐ 9) การศึกษานอกระบบโรงเรียน	☐ 10) เทคโนโลยีการศึกษา	
☐ 11) วิชาสุขศึกษา-พลศึกษา	☐ 12) จิตวิทยาการปรึกษา	

การแนะแนวและ
การศึกษาพิเศษ
3. ท่านฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระดับชั้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) อนุบาล	☐ 2) ประถมศึกษาปีที่ 1	☐ 3) ประถมศึกษาปีที่ 2
☐ 4) ประถมศึกษาปีที่ 3	☐ 5) ประถมศึกษาปีที่ 4	☐ 6) ประถมศึกษาปีที่ 5
☐ 7) ประถมศึกษาปีที่ 6	☐ 8) มัธยมศึกษาปีที่ 1	☐ 9) มัธยมศึกษาปีที่ 2
☐ 10) มัธยมศึกษาปีที่ 3	☐ 11) มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ 12) มัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ 13) มัธยมศึกษาปีที่ 6	☐ 14) สูงกว่ามัธยม	
4. วิชาที่ท่านฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ภาษาไทย	☐ 2) คณิตศาสตร์	☐ 3) วิทยาศาสตร์
☐ 4) ภาษาต่างประเทศ	☐ 5) สังคมศึกษา	☐ 6) สุขศึกษา
☐ 7) พลศึกษา	☐ 8) ทักษะศิลป์	☐ 9) นาฏศิลป์

- 10) ดนตรีศึกษา 11) คอมพิวเตอร์ 12) การงานอาชีพ
 13) แขนง 14) อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่สิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1) ความพร้อมของนักเรียน
 - 2) ความสนใจของนักเรียน
 - 3) วิธีการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 4) วิธีการแก้ปัญหาของนักเรียน
2. ใครคือผู้ที่มีส่วนร่วมในการตั้งกฎ กติกาภายในชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1) ครู
 - 2) นักเรียน
 - 3) ครูและนักเรียน
 - 4) ผู้บริหาร ครูและนักเรียน
3. ข้อใดเป็นวิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1) นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนครบทุกตัวชี้วัด
 - 2) นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนรายบุคคล
 - 3) นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความพร้อมของนักเรียน
 - 4) นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาความสามารถในเท่าเทียมกัน
4. การจัดกลุ่มนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลควรเป็นอย่างไร
 - 1) ครูเป็นผู้กำหนดสมาชิกในกลุ่มให้นักเรียนทุกคน
 - 2) ครูให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดสมาชิกในกลุ่มด้วยตนเอง
 - 3) ครูให้ผู้เรียนจับฉลากเพื่อกำหนดสมาชิกในกลุ่ม
 - 4) ครูและผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจในการเลือกสมาชิกในกลุ่ม
5. สถานการณ์ต่อไปนี้ ครูท่านใดจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1) ครูแบ่งค้ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจผู้เรียนทุกวัน
 - 2) ครูปรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิมทุกวัน เพื่อให้ให้นักเรียนคุ้นเคยกับกิจกรรมในชั้นเรียน
 - 3) ครูปรับจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามความต้องการของนักเรียน
 - 4) ครูแบบจัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบเดียวกันทุกห้องเรียน

6. วิธีการให้ผลย้อนกลับแบบใดที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องและเฉลยพร้อมกันในห้องเรียน
- 2) ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ข้อผิดในข้อสอบ
- 3) ตรวจสอบความถูกต้องและเรียกนักเรียนมาอธิบายเป็นกลุ่มย่อย
- 4) ตรวจสอบความถูกต้องและติดเฉลยคำตอบที่ถูกต้องหน้าห้องเรียน

7. เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลผู้เรียนแบบใดเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

1) แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์	2) แบบสังเกตและแฟ้มสะสมงาน
3) แฟ้มสะสมงานและแบบสัมภาษณ์	4) แบบสอบถามและแบบสังเกต

8. “เกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพหนึ่งเกณฑ์จะทำให้ให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ถูกต้องเหมาะสม” เพื่อตอบสนองการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ท่านควรปฏิบัติตามข้อความดังกล่าวหรือไม่

- 1) ควร เพราะการวัดและประเมินผลจะเป็นไปตามทฤษฎี
- 2) ควร เพราะผู้เรียนจะได้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน
- 3) ไม่ควร เพราะนักเรียนแต่ละคนมีทัศนคติต่อการเรียนต่างกัน
- 4) ไม่ควร เพราะครูควรคำนึงถึงความสนใจ ความพร้อม และวิธีการเรียนของผู้เรียน

ประกอบด้วย

9. ในการเลือกชิ้นงานให้นักเรียนปฏิบัติตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูไม่ต้องพิจารณาสิ่งใด

- 1) ความพร้อมของนักเรียน
- 2) ความสนใจของนักเรียน
- 3) วิธีการแก้ปัญหาของนักเรียน
- 4) วิธีการเรียนรู้ของนักเรียน

ตอนที่ 3 รูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติจริงของท่าน และระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น

โดยตัวเลข 1 – 5 มีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติจริงมากที่สุด/ระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นมากที่สุด
 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติจริงมาก/ระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นมาก
 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติจริงเป็นบางครั้ง/ระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นบางครั้ง
 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติจริงน้อย/ระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นน้อย
 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติจริงน้อยที่สุด/ระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็นน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับการปฏิบัติที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ท่านจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนโดยคำนึงถึงความชอบ ความสามารถ และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ท่านศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคน เพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการออกแบบการเรียนการสอน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ท่านจัดการสอนโดยให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นหลัก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ท่านจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ หรือลักษณะของบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ท่านกำหนดกติกาในการทำงานของนักเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ท่านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติจริง					ระดับการปฏิบัติ ที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ท่านกำหนดกฎ กติกาในชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความชอบ ความสามารถ และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ท่านคำนึงถึงความชอบ ความสามารถ และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการวางแผนกำหนดเงื่อนไขหรือกติกาในการทำงานของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. ท่านมอบหมายให้นักเรียนทำงานกลุ่มโดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10. ท่านให้นักเรียนทำงานกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มตามความสนใจของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11. นักเรียนของท่านมีส่วนร่วมในการเลือกสมาชิกภายในกลุ่ม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12. นักเรียนของท่านมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความสามารถแตกต่างกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13. ท่านศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียนทุกคนเพื่อนำจุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนมาประกอบการจัดกลุ่มผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14. ท่านให้โอกาสนักเรียนได้เลือกสมาชิกกลุ่มที่เหมาะสมกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15. ท่านกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16. ท่านพิจารณาความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนการให้ผลย้อนกลับ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อค้นหากลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษา
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์..... เพศ.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ประสบการณ์ในการดูแลนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของ
นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1. ทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญที่จำเป็นสำหรับนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรมีเรื่องใดบ้าง

1.1 ทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญ เรื่องที่ 1 คือ.....

1.2 ทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญ เรื่องที่ 2 คือ.....

1.3 ทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญ เรื่องที่ 3 คือ.....

2. เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 1 จึงมีความสำคัญสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.1 เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 1.1 จึงมีความสำคัญสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

.....

.....

2.2 เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 1.2 จึงมีความสำคัญสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

.....

.....

2.3 เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 1.3 จึงมีความสำคัญสำหรับนิสิต
นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

.....

.....

3. เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 1 จึงมีความจำเป็นและเป็นสิ่งที่สำหรับนิสิต
นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรมี

3.1 เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 2.1 จึงมีความจำเป็นและเป็นสิ่งที่
สำหรับนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรมี

.....

.....

3.2 เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 2.2 จึงมีความจำเป็นและเป็นสิ่งที่
สำหรับนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรมี

.....

.....

3.3 เพราะเหตุใดทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อ 2.3 จึงมีความจำเป็นและเป็นสิ่งที่
สำหรับนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรมี

.....

.....

4. หากนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่มีทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อที่ 3 จะมี
ผลกระทบอย่างไร

4.1 หากนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่มีทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อที่
3.1 จะมีผลกระทบอย่างไร

.....

.....

4.2 หากนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่มีทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อที่
3.2 จะมีผลกระทบอย่างไร

.....

.....

4.3 หากนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่มีทักษะ ความรู้ หรือสิ่งสำคัญในข้อที่
3.3 จะมีผลกระทบอย่างไร

.....

.....

5. แนวทางในการพัฒนาให้นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพร้อมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรเป็นอย่างไร

5.1 แนวทางในการพัฒนาให้นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพร้อมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อบรรลุคำตอบข้อที่ 1.1 ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

5.2 แนวทางในการพัฒนาให้นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพร้อมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อบรรลุคำตอบข้อที่ 1.2 ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

5.3 แนวทางในการพัฒนาให้นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพร้อมในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อบรรลุคำตอบข้อที่ 1.3 ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

แบบจัดเรียงความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล สำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คำชี้แจง

แบบจัดเรียงความคิดเห็นฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศที่มีต่อกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งผู้ที่สนใจหรือเกี่ยวข้องจะสามารถนำข้อมูลนี้ไปวางแผนในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และการผลิตบุคลากรครูที่มีประสิทธิภาพทางในการจัดการชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น

ผู้ตอบแบบจัดเรียงความคิดเห็นจะได้รับบัตรที่มีข้อความเกี่ยวกับวิธีการหรือเทคนิคในการจัดการชั้นเรียนจำนวน บัตร แต่ละบัตรจะมีหมายเลขกำกับตั้งแต่ 1 – 5 ซึ่งหมายเลขแต่ละหมายเลขไม่มีความหมายหรือความสัมพันธ์กับข้อความที่ปรากฏบนบัตร นอกจากนี้ท่านจะได้รับแบบสอบถามประกอบอีก 1 ฉบับ กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้รับเอกสารทั้ง 2 ครบถ้วนหรือไม่

สำหรับแบบสอบถามประกอบ ในส่วนที่เป็นข้อมูลเพิ่มเติมจากการจัดเรียงข้อความนั้น ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทุกความคิดเห็นของท่านล้วนเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป วิธีการจัดเรียงข้อความ

เพื่อความรวดเร็วในการจัดเรียงข้อความและป้องกันความสับสนของท่าน กรุณาทำความเข้าใจคำชี้แจงในการจัดเรียงอันดับข้อความคิวโดยละเอียด และดำเนินการตามขั้นตอน โดยท่านต้องพิจารณาข้อความในบัตรว่าแต่ละข้อความที่ท่านได้รับตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขอให้ท่านจัดเรียงข้อความตามความคิดเห็นอย่างอิสระ ผลการจัดเรียงของท่านจะนำไปใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อท่านและไม่มีการเปิดเผยใดๆ ทั้งสิ้น

คำชี้แจงในการจัดเรียงอันดับข้อความคิว

กรุณาพิจารณาว่าข้อความในบัตรแต่ละข้อความที่ท่านได้รับตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด โดยปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้ จากนั้นบันทึกผลการจัดเรียงอันดับลงในแบบจัดเรียงอันดับที่แนบมาพร้อมกันนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขอให้ท่านอ่านข้อความในบัตรอย่างตั้งใจทีละใบ เมื่ออ่านจบแล้วให้ท่านจัดแยกบัตรข้อความนั้นออกเป็น 3 กอง คือ กองเห็นด้วย กองไม่เห็นด้วย และกองเฉย ๆ หรือ มีความเห็นเป็นกลางๆ โดยอาจกำหนดให้กองทางซ้ายเป็นกองบัตรข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วย กองตรงกลางเป็นกองที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ และกองทางขวาเป็นกองที่ท่านเห็นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ตามความสะดวกของท่าน และแต่ละกองจะมีจำนวนบัตรเท่าใดก็ได้

ขั้นตอนที่ 2 ตอนนี้ท่านมีบัตรข้อความทั้งหมด 3 กอง ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองเห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดจากจำนวนข้อความทั้งหมดในกองมา 1 บัตร แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่องขวาสุด (+5) ของแบบบันทึกการจัดเรียงลำดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความออกจากกองแยกไว้ต่างหากไม่ปะปนกับกองอื่น

ขั้นตอนที่ 3 ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองไม่เห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุดจากข้อความทั้งหมดในกองมา 1 บัตร แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่องซ้ายสุด (-5) ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความออกจากกองเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 4 ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองเห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งจากจำนวนข้อความทั้งหมดที่เหลือในกองมา 2 บัตร หากข้อความที่เหลือในกองเห็นด้วยมีจำนวนไม่พอ ให้เลือกข้อความที่ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งเพิ่มเติมจากกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ แต่หากข้อความที่มีในกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ มีจำนวนไม่พออีก ให้ท่านพิจารณาเอาจากบัตรข้อความในกองที่ท่านไม่เห็นด้วย เมื่อได้แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่องถัดเข้ามา (+4) ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงอันดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งสองออกจากกอง

ขั้นตอนที่ 5 ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองไม่เห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจากข้อความทั้งหมดที่เหลือในกองมา 2 บัตร หากข้อความที่เหลือในกองไม่เห็นด้วยมีจำนวนไม่พอ ให้เลือกข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเพิ่มเติมจากกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ แต่หากข้อความที่มีในกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ มีจำนวนไม่พออีกให้ท่านพิจารณาเอาจากบัตรข้อความในกองที่ท่านเห็นด้วย เมื่อได้แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่องถัดเข้ามาทางซ้าย (-4) ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงลำดับข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งสองออกจากกอง

ขั้นตอนที่ 11 ให้ท่านเลือกบัตรข้อความในกองไม่เห็นด้วย โดยเลือกข้อความที่ท่านค่อนข้างไม่เห็นด้วยจากจำนวนข้อความทั้งหมดที่เหลือในกองมา 5 บัตร หากข้อความที่เหลือในกองไม่เห็นด้วยมีจำนวนไม่พอ ให้เลือกข้อความที่ท่านค่อนข้างไม่เห็นด้วยเพิ่มเติมจากกล่องข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ แต่หาข้อความที่มีในกองบัตรข้อความที่ท่านมีความเห็นเป็นกลางๆ มีจำนวนไม่พออีก ให้พิจารณาเอาจากบัตรข้อความในกองที่ท่านเห็นด้วย เมื่อได้แล้วนำตัวเลขกำกับบัตรเขียนลงในช่อง -1 ของแบบบันทึกผลการจัดเรียงข้อความ จากนั้นนำบัตรข้อความทั้งห้าออกจากกอง

ขั้นตอนที่ 12 เมื่อถึงขั้นตอนนี้ท่านจะเหลือบัตรข้อความที่ยังไม่ถูกเลือกจำนวน 6 ข้อความ ซึ่งจะสามารถนำตัวเลขกำกับบัตรที่เหลือมาเขียนลงในช่อง 0 ได้ทั้งหมดพอดี และแต่ละช่อง -5 ถึง +5 จะมีตัวเลขกำกับบัตรอยู่ครบทุกช่อง

ขั้นตอนที่ 13 สุดท้ายกรุณากรอกแบบสอบถามประกอบให้สมบูรณ์

แบบสอบถามประกอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ละเติมข้อความ
ในช่องว่างให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้จัดเรียงข้อมูล

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด ป.ตรี ป.โท ป.เอก อื่นๆ (ระบุ).....
4. ประสบการณ์ในการนิเทศนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู.....ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเพิ่มเติมจากการจัดเรียงข้อความ

1. ข้อความที่ท่านเลือกว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ได้ + 5 คะแนน กรุณาแสดงเหตุผลหรืออธิบายว่า
เพราะเหตุใดท่านจึงเห็นด้วยกับข้อความนี้อย่างมาก

เลือกข้อ.....เพราะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อความที่ท่านเลือกว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด ได้ - 5 คะแนน กรุณาแสดงเหตุผลหรืออธิบายว่า
เพราะเหตุใดท่านจึงไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้อย่างมาก

เลือกข้อ.....เพราะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ผู้วิจัย

บัตรรายการแบบคิว

1. ท่านให้นิสิตศึกษาภูมิหลังนักเรียนจากเอกสาร	2. ท่านให้นิสิตศึกษาพฤติกรรมนักเรียนจากการสังเกต	3. ท่านให้นิสิตศึกษาภูมิหลังนักเรียนจากการสอบถามอาจารย์ที่เคยสอนนักเรียน
4. ท่านร่วมกับนิสิตสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	5. ท่านร่วมกับนิสิตนำข้อมูลภูมิหลังของนักเรียนมาปรับการจัดการชั้นเรียน	6. ท่านไม่ให้นิสิตยึดติดกับข้อมูลภูมิหลังของนักเรียน
7. ท่านแนะนำนิสิตให้อิสระนักเรียนในการทำงานภายใต้ขอบเขตที่กำหนด	8. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดกติกา เงื่อนไขต่างๆ ภายในชั้นเรียนร่วมกันกับนักเรียน	9. ท่านแนะนำนิสิตให้เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยดูแลเพื่อนในชั้นเรียน
10. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกในกลุ่มเองภายใต้เงื่อนไขที่ครูกำหนด	11. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดสมาชิกในกลุ่มของนักเรียนจากภาวะผู้นำ	12. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
13. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดเงื่อนไขการจัดกลุ่มนักเรียนจากพฤติกรรมนักเรียน	14. ท่านแนะนำนิสิตให้กำหนดหน้าที่ในการทำงานจากความสามารถของนักเรียน	15. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน
16. ท่านแนะนำนิสิตให้คำชมทันทีเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ดี	17. ท่านแนะนำนิสิตให้กล่าวชื่นชมความดีของนักเรียนในที่สาธารณะ เช่น หน้าห้องเรียน	18. ท่านแนะนำนิสิตให้รางวัลเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น สติ๊กเกอร์ ดาว
19. ท่านแนะนำนิสิตให้สิทธิพิเศษแก่นักเรียนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ดี เช่น ไปได้ไปพักก่อน	20. ท่านแนะนำนิสิตให้เรียกนักเรียนมาตักเตือนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	21. ท่านแนะนำนิสิตให้สอบถามข้อมูลให้ครบถ้วนก่อนพิจารณาตัดสินนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว
22. ท่านแนะนำนิสิตให้นำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเป็นกรณีตัวอย่างให้แก่ นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาเป็น	23. ท่านแนะนำนิสิตให้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินกิจกรรมในชั้นเรียน	24. ท่านแนะนำนิสิตให้ลงโทษโดยการให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยครู

ตัวอย่างโดยไม่ระบุชื่อนักเรียน		
25. ท่านแนะนำนิสิตให้สร้างกำลังใจให้นักเรียนเสมอ	26. ท่านแนะนำนิสิตให้นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนได้ทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ	27. ท่านแนะนำนิสิตให้รางวัลแก่กลุ่มที่ปฏิบัติดีเป็นรายสัปดาห์ หรือรายเดือน
28. ท่านแสดงวิธีการจัดการชั้นเรียนเป็นตัวอย่างแก่นิสิต	29. ท่านแนะนำให้นิสิตจดบันทึกพฤติกรรมนักเรียน	30. ท่านแนะนำนิสิตให้ชวนนักเรียนคุยเรื่องต่างๆ หลังเลิกเรียน
31. ท่านพยายามให้นิสิตได้ฝึกทักษะการสังเกต	32. ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนกับนิสิตตลอดเวลา	33. ท่านแนะนำให้นิสิตทำกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม
34. ท่านแนะนำนิสิตในการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	35. ท่านเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในการจัดการชั้นเรียน	36. ท่านแนะนำให้นิสิตให้ความยืดหยุ่นในการเรียนกับนักเรียน

**แบบประเมินความคิดเห็นต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
สำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู**

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. อาชีพ.....
4. ตำแหน่ง.....
5. สถานที่ทำงาน.....

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์การจัดการชั้นเรียนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับ
นิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ความเหมาะสมของกลยุทธ์						
1.	กลยุทธ์ที่นำเสนอสามารถนำไปใช้ได้จริง					
2.	กลยุทธ์ที่นำเสนอเหมาะสมต่อบริบทของการศึกษาไทย					
3.	กลยุทธ์ที่นำเสนอไม่ใช่เรื่องที่ปฏิบัติได้ยากสำหรับนิสิต/ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู					
4.	นิสิตสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้ได้โดยไม่เกิดผลกระทบกับ บุคคลรอบข้าง					
5.	หากนิสิตนำกลยุทธ์ไปใช้จริง จะช่วยให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้					
ด้านที่ 2 ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกลยุทธ์						
6.	กลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นเรื่องที่ควรบรรจุในหลักสูตรผลิตครู					
7.	กลยุทธ์ที่นำเสนอเป็นสิ่งที่ช่วยให้การสอนดำเนินไปได้ดี					
8.	นิสิตเกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้นหากนิสิตใช้กลยุทธ์ที่ นำเสนอ					

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเชี่ยวเวทย์ เจริญพร เกิดวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2534 จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2557 เข้าศึกษาในหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2558 ปัจจุบัน เป็นอาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

